

FILIP FLISAR ♀ SARA SLEKOVEC ♀ MARTIN SCORSESE ♀ GAJA BOBEK

PLAYBOY

PLAYBOY

JULIJ 2017

5,99 €

► 30V

MARTIN SCORSESE

»POMEMBNO JE ŽIVETI
ZAVESTNO IN ODGOVORNO«

AZURNA ODISEJA

SARA SLEKOVEC

FILIP FLISAR
V BOJU ZA
PREŽIVETJE

BREZMEJNA
GAJA BOBEK

EXCALIBUR
ROADSTER
SSK-1 1987

SPLETNI NATEGI
ALI VERJAMETE
WIKIPEDIJI?

www.playboy.si

► INTERVJU

SVETOVNA LEGENDA LEON JAY

»PRIHODNOST
BORILNIH
VEŠČIN SE BO
PISALA
V SLOVENIJI«

BALKAN
RIVERS
TOUR

HONDA
GL 1000

KAKO
VIDIMO

SEBASTJAN CIMIROTIC

MARCOS TAVARES

STAVA

N A L E G E N D E

STAVA.SI

"MINISTER ZA ZDRAVJE OPOZARJA:
UŽIVANJE ALKOHOLA LAHKO ŠKODUJE ZDRAVJU!"

Glavni in odgovorni urednik: **Borut Omerzel**
Art direktor: **Gojko Žirnišek**
Likovna in tehnična urednica:
Renata Grabner Čapelnik
Urednik fotografije: **Saša Kapetanovič**
Digitalna obdelava fotografij: **Aleš Makovec**,
Simon Kjoštarov

Skeniranje: **AM LJUBLJANA, d. o. o.**

Sodelavci: Mišo Alkalaj, Nika Arsovski, Esad Babačić, Branko Božič, Andrej Bučar, Staša Cafuta Trček, Noah Charney, Tina Curk, Neja Drož, Jasmina Dvoršek, Igor Fabjan, Sebastian Horvat, Darjo Hrib, Matevž Hribar, Jakica Jesih, Primož Jurman, Brane Kastelic, Gaber Keržičnik, Urška Košir, Hermina Kovačič, Špela Kozar, Goran Krstič, Bojan Levič, Danaja Lorenčič, Jaka Lucu, Dušan Lukič, Džana Matković, Max Modic, Gregor Pavšič, Stjepan Pervan, Sebastijan Plevnjak, Petra Rozman, Vasa Semalič, David Stropnik, Tina Torelli, Zvone Šeruga, Erik Šifrer, Nataša Zajc, Gregor Zalokar, Marjan Žiberna

Fotografi: Andraž Blaznik, Aleš Bravničar, Bor Dobrin, Matej Grošelj, Saša Kapetanovič, Helena Kermelj, Urška Košir, Ivana Krešič, Marko Delbello Oček, Aleš Pavletič, Uroš Podlogar, Primož Predalič, Črt Slavec, Boštjan Vidrajz

Izdajca: ADRIA MEDIA LJUBLJANA, založništvo in tiskanje, d. o. o., Bleiweisova cesta 30, 1000 Ljubljana, www.adriamedia.si

Predsednik uprave: **Tomaž Drož**
Uredniška direktorica: **Mela Kač**
Direktorica prodaje in marketinga: **Špela Gutnik**
Svetovalka uprave za oglasno trženje: **Gordana Kos**

Oglasno trženje:
ADRIA MEDIA LJUBLJANA, založništvo in tiskanje, d. o. o., Bleiweisova cesta 30, 1000 Ljubljana, tel.: 3000 731, faks: 3000 715, trženje revije: **Uroš Jakopič**, 01/3000 770; uros.jakopic@adriamedia.si
trženje spletnih strani: **Nina Pranjič**, 01/300 06 35; nina.pranji@adriamedia.si

Naročniška služba:
Informacije o naročninah: 01/3000 789; 01/3000 762
Telefonsko naročanje: 04/511 64 44
Spletno naročanje: <http://www.adriamedia.si/narocnine@adriamedia.si>

Naročanje starejših izvodov: 01 3000 789;
Pri naročanju starejših izvodov revij poštnina ni vključena v ceno.

Uredništvo:
Playboy, Bleiweisova c. 30, 5. nadstropje, 1000 Ljubljana, tel.: 01 3000 700, faks: 01 3000 713, e-pošta: playboy@adriamedia.si

Tisk: **Radin print, d. o. o., Sveta nedelja, Hrvaška**

Distribucija: **Delo prodaja, d. d.**

PLAYBOY ENTERPRISES, INTERNATIONAL
Hugh M. Hefner – Editor-in-Chief

U. S. PLAYBOY
Ben Kohn – Chief Executive Officer
Cooper Hefner – Chief Creative Officer
Michael Phillips – SVP, Product
James Rickman – Executive Editor

PLAYBOY INTERNATIONAL PUBLISHING
Reena Patel – Chief Commercial Officer & Head of Operations
Mary Nastos – Int'l Publishing Operations Director
Gabriela Cifuentes – Digital Asset Manager

PLAYBOY, PLAYMATE, PLAYMATE OF THE MONTH, PLAYMATE OF THE YEAR, RABBIT HEAD DESIGN and FEMIN DESIGN are trademarks of and used under license from Playboy Enterprises International, Inc.

© 2017 AM LJUBLJANA, d. o. o.

© 2017 PLAYBOY, as to material published March/April 2017, MAY/JUNE 2017 U.S. Editions of PLAYBOY.

Na podlagi drugega odstavka 41. člena Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 117/06) in prvega odstavka 52. člena Pravilnika o izvajanju zakona na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 141/06 in 52/07), sodi revija med izdelke, za katere se obračuna in plačuje davek na dodano vrednost po stopnji 9,5 %.

Naklada: 5.800 izvodov

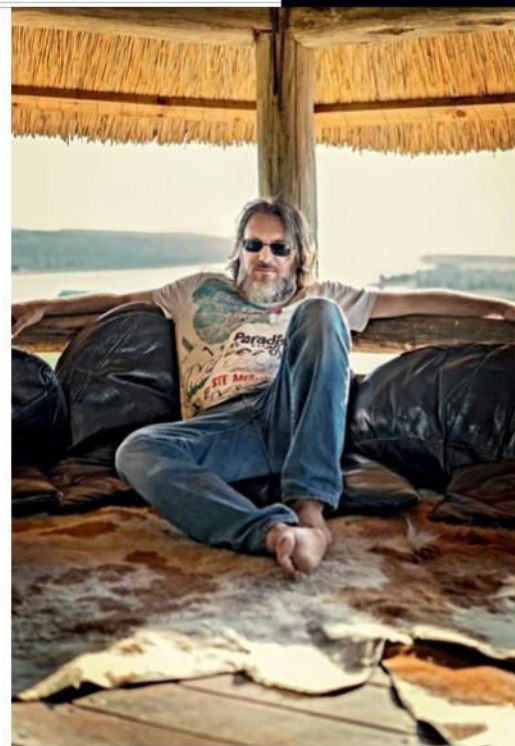
ISSN: 1580-6294

Fotografija na naslovnici: **Aleš Bravničar**

ADRIAMEDIA
LJUBLJANA

Bodimo srečni ...

Zadnje čase, tam od izvolitve novega ameriškega predsednika, veliko pogosteje kot kdaj prej gledam njihove komike. S satiro in parodijo namreč od same inauguracije predsednika ZDA oziroma že prej, vse od predvolilnega boja, jasno sporočajo, da je cesar gol. Hm, če je cesar gol, potem je njegova cesarica ... No, o menda nekdanji pripadnici podalpskega plemena, zdaj pa ameriški emigrantki, ki ji je uspelo preskočiti vse zidove, res ne bom govoril grdo, sploh ne, ker bi jo marsikdo gotovo rad videl povsem razodeto, tudi sredi Playboya. Sploh po tem, ko se je tudi ameriška izdaja Playboya vrnila k nagoti (le oglejte si dva lepa rezultata v tej številki) in se posula s pepelom za lansko odločitev, tudi za takšno razgaljenje ni ovir. Golota je normalna, pravi mladi Hef, Cooper Hefner. Ko že omenjam posipanje s pepelom, je prav, da se še tukaj v uvodniku tudi sam na debelo posujem z njim, in sicer za napako na naslovnici in v kazalu prejšnje številke revije, kjer sem intervjuvanca dr. Milana Jazbeca po pomoti preimenoval v Ivana. Bralcem in gospodu Jazbecu se za napako oproščam. Zaradi tega seveda nisem srečen. Je pa komik Stephen Colbert po nedavnem vrhu Nata na Siciliji – potem ko je Donald Trump večino preostalih predsednikov in predsednic držav članic Nata okrcal, da premalo trošijo za vojaške namene, ti pa so zrl v svet upadlih, žalostnih obrazov – dejal, naj bodo vendar srečni, saj Trump ni njihov predsednik.

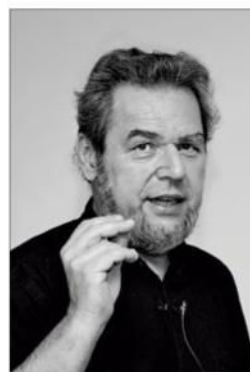

Da, bodimo srečni, da Trump ni naš predsednik, da je samo slovenski zet ... Je pa za srečo treba najprej pomesti pred svojim pragom ... A pustimo to, bodimo srečni, vsaj toliko, kot je Melania, saj je pred nami toplo, vroče poletje.

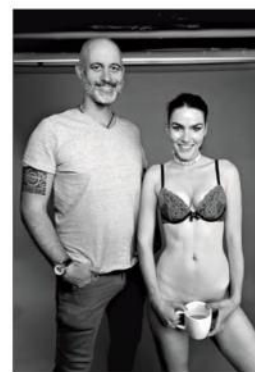
John Doe

Brane T. Červek & Filip 'Šumski' Flisar

Mišo Alkalaj

Aleš Bravničar & Gaja Bobek

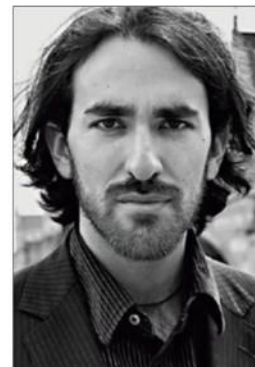
Darjo Hrib

Nika Arsovski

Dušan Lukič

Noah Charney

006	POPRAVEK
008	TVITI
010	SVÉTIK
014	SANJSKO DEKLE: GAJA BOBEK
018	MAGNET
032	MAGNET: NAPOVEDNIK
035	MAGNET: GLASBA
036	MAGNET: FILM
038	SARA SLEKOVEC: AZURNA ODISEJA
050	INTERVJU: LEON JAY
056	BALKAN RIVERS TOUR: VARUHI VODA
062	OPEL AMPERA-E: ELEKTRIČNI AMERIČAN
066	DARILO NA MOTÖRCITYJU: HONDA GL 1000

VEČNI IDEALI

Playboyevi fotografi vedno težijo k temu, da bi ovekovečili lepoto. Aleš Bravničar se je tako znova podal na svoj ljubljani Santorini in nam prinesel dih jemajoče podobe tega, kar čara mati Narava. Mladenci in mladenke, zbrani pod okriljem Balkan Rivers Tour, so varuhi tistega, kar je nujno potrebno za življenje, naših rek, torej vode. Mišo Alkalaj pa navaja, da so spletni viri silno ranljivi, da z njimi manipulirajo in da ne smemo verjeti samo enemu viru informacij. Noah Charney pa razgrinja skrivnosti gledanja na umetnost.

038

050

LEON JAY IN MARTIN SCORSESE

Leon Jay, sin slavnega Wally Jaya, ustanovitelja small circle juijitsa, piše zgodovino borilnih veščin, ki so prepletene z legendo Brucea Leeja. Razprodan učitelj, predavatelj in entuziast se je rodil na Havajih v družino, ki je ena najstarejših institucij borilnih veščin. Martin Scorsese je 30 let pripravljaj svoj najnovejši film *Tišina*. Filmskemu mojstru smo postavili isto število vprašanj. To je intervju o veri, mafiji in kinematografiji – glavnih temah v njegovem življenju.

068	SPLETNI NATEGI: ALI VERJAMETE WIKIPEDIJI?
072	NIKOLI VEČ NE BOSTE ENAKO GLEDALI NA UMETNOST
076	LADA KRAVČENKO: OH, LADA!
090	30V MARTIN SCORSESE: POMEMBNO JE ŽIVETI ZAVESTNO IN ODGOVORNO
094	FILIP FLISAR V DIVJINI Z BRANETOM T. ČERVEKOM
100	ISTRSKI SAN ROCCO
104	SERA MANN: RENESANSA
112	EXCALIBUR ROADSTER SSK-I 1967
116	DEDIŠČINA
120	PLAYBACK

062

090

TOYOTA

ALWAYS A
BETTER WAY

NOVA TOYOTA YARIS OBČUTI YARIS ENERGIJO

VEČ MOČI

1.5VVT-I BENCINSKI
MOTOR, S 84KW (111 KS)
JE NAJMOČNEJŠI V
SVOJEM RAZREDU

VEČ STILA

ELEGANTNA ZUNANJOST IN
PREFINJENA NOTRANJOST
VNAŠAJO ENERGIJO V VAŠO
VSAKDANJO VOŽNJO

VEČ UDOBJA

KOMPAKTNI AVTOMOBIL, KI
SE LAHKO POHVALI S ŠE VEČ
PRTLJAŽNEGA PROSTORA ZA
SODOBNO ŽIVLJENJE

ZA **12.390 €***
BOGATO OPREMLJEN 1.5VVTI SOL

TOYOTA.SI

NOVI YARIS Z OSNOVNO OPREMO DOSTOPEN ŽE OD 10.120 €.

Kombinirana poraba goriva za modele Yaris je 3,3 do 5,0 l/100km in emisije CO₂ 75 do 112 g/km.

Emisijska stopnja modela Yaris: EURO 6W. Emisija NO_x je od 0,006 do 0,05 g/km. Oglikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2.5} ter dušikovih oksidov. Toyota Adria d.o.o., Brnčičeva ulica 51, 1231 Ljubljana - Črnuče. Slika je simbolična.

* V ceno so vključene vse salonske ugodnosti.

5 letno
TOYOTA
JAMSTVO

Brez omejitve kilometrov

Popravek in opravičilo

Cenjene bralke, cenjeni bralci, uredništvo Playboya se opravičuje vam in intervjuvancu dr. Milanu Jazbecu, ki smo ga na naslovnici in v kazalu po pomoti preimenovali v Ivana. Upamo, da nam tako bralke in bralci kot intervjuvanec napako odpustite. Tukaj objavljamo naslovnico, kakršna bi morala biti, in portret dr. Milana Jazbeca.

Borut Omerzel,
glavni in odgovorni krivec

VSE ŠTEVILKE. PRAV VSE.

CELOTEN PLAYBOYEV ARHIV

Pridobite dostop do ultimativnega paketa Playbojev – od prve številke do najnovejše – samo na iPlayboy.

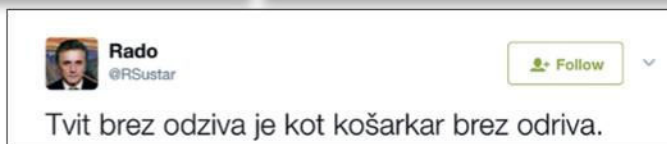
BREZPLAČEN 14-DNEVNI DOSTOP:
iPLAYBOY.COM/FREE-TRIAL

#Playboyev izbor

V Playboyu sledimo najboljšim tvitom po absolutno subjektivem uredniškem izboru. Da pa bi subjektivnost še povečali, vabimo vas, bralci in bralke, da nam namignete, kateri sveže pečeni twit si po vašem mnenju zasluži objavo v tej rubriki.

To nam sporočite na e-naslov: playboy@adriamedia.si. Ima pa, seveda, tudi slovenski Playboy svoj tвитerski naslov – smelo nam sledite na: twitter.com/playboyysi.

Želite, gospod direktor?

PROMO

Nova OPEL INSIGNIA GRAND SPORT v slogu velikega kupeja in s povsem novo arhitekturo ne dopušča kompromisov pri prostornosti, udobju, varnosti in najsodobnejših inteligentnih tehnologijah, ki jih danes ponujajo najnaprednejši avtomobili.

■ Nova INSIGNIA GRAND SPORT je dobila inspiracijo v športnem futurističnem konceptu **MONZA** in od tod njena športna eleganca. Markantna **IntelliLux LED® matična žaromet** nista le oblikovalski detajl, saj se v njima skriva 32 LED-elementov, ki omogočajo izjemno vidljivost brez bleščanja. Ko se prestavimo v notranjost avtomobila, se prednja **ergonomska sedeža s certifikatom AGR** ponašata z edinstvenim električnim nastavljanjem bočne opore, razvajata s funkcijo prezračevanja, zapomnita si nastavljeni položaj, za povrh pa sedež voznika še zmasira. Udobje pričaka tudi potnik zadaj, kjer sta zunanja sedeža prav tako ogrevana. Za odlično razvedrilo in izjemno povezljivost skrbijo najnovejši sistemi **IntelliLink**, združljivi z vmesnikom Apple CarPlay, vaš pametni telefon pa se lahko tudi brezžično polni. Oplovljen edinstveni sistem pomoči vozniku **OnStar**, ki omogoča široko paleto storitev od samodejnega klica pri trčenju do pomoči v primeru kraje vozila, je sedaj še dopolnil svojo ponudbo storitev. Nova storitev osebnega pomočnika uporabniku omogoča, da svetovalcu sistema OnStar naroči, da rezervira hotelsko sobo ali poišče prosto parkirno mesto. Nova INSIGNIA GRAND SPORT se pohvali tudi z izjemno dinamičnostjo in natančnostjo pri vožnji, večjo prostornostjo

in vrhunskim razmerjem med ceno in zmogljivostjo, s čimer postavlja izziv tudi tekmeccem prestižnih znamk. Za varnost in vožnjo brez prask skrbi kamera z zaznavanjem v območju 360 stopinj. To je tudi prvi Opelov avtomobil, ki je na voljo z inteligentnim štirikolesnim pogonom z nadzorom vektorjev navora, se pravi, da se moč prenaša na posamezna kolesa. Kombinacija nove generacije turbomotorjev, manjše mase in nižjega položaja voznikovega sedeža zagotavlja, da je nova INSIGNIA GRAND SPORT, prav tako tudi njena karavanska različica SPORTS TOURER, še bolj dinamična kot kdaj prej in omogoča izjemno vožnjo izkušnjo. Več na www.opel.si.

■ Moja draga je bolj občutljive sorte in me grdo pogleda vsakič, ko se na cesti ozrem za lepo žensko. Zagrozila mi je, da bo to začela početi še sama. Moški smo vizualna bitja in radi pogledamo za lepimi nogami. Jaz v tem ne vidim nič spornega. Zakaj mi teži, saj je vendar prebrala tisto knjigo o tem, da so ženske z Venere in moški z Marsa in ji je vsa teorija jasna? Življenje je polno lepote in res si ne bom pustil natakiniti vreče na glavo. Ste z mano?

Milan

Žal ne poznamo nobene ženske, ki bi uživala na sprehodu po mestu s tipom, ki si ves čas lomi vrat in pogleduje za drugimi ženskami. Vaša draga lahko ima teorijo v malem prstu, a bo vaše obnašanje še vedno dojemala kot nespoštovanje. Brzdajte svoj nenasitni ego in svojo aktivnost, če že morate, izvajajte v trenutkih, ko je ni ob vas. Dodati pa moramo, da vas razumemo, saj naokrog hodi nebroj zelo razgaljenih deklet in žensk, celo žena, kar moškim očem zelo prija in v moških seveda neti prvobitno ognjeno strast; a pripadnice nasprotnega spola navkljub svoji razgaljenosti rade menijo, da jih moški res ne bi smeli ogledovati, četudi hodijo naokrog razkazujoč svoje spolne atribute. Kako hudo je šele, če na delovnem mestu nasproti vas sedi huda mrha v minici in oprsem, ki kar sili, da se ga kdo dotaknil. Huda kolobocija, kajne. Le vprašajte antropologe, kaj si mislijo o tem. Mimogrede, kako oblečena hodi vaša draga naokrog? Jo kdo požira z očmi? Štekate?

■ Po treh letih kar v redu seksa, ob katerem sem vsakič doživela orgazem in dragi ni nikoli imel težav z erekcijo, se je zgodila katastrofa: kar naenkrat se njemu ne dvigne več, jaz pa si moram pred seksom v glavi vrteti 'akcijske' filmčke. Mož pravi, da so njegove težave posledica njegove seksualne rutine. Moje so posledica njegovih, saj me enostavno ne vznemirja več, pa se že mesece po cele ure trudim, da bi ga spravila pokonci. Zdaj se je on domislil rešitve, ki pa je jaz ne morem prebaviti. Predlagal je, da bi v posteljo povabila najino prijateljico, ki je 'bi',

FOTO PROFIMEDIA/ALEXANDRE JACQUES

saj bi ga vznemirilo, če bi naju videl skupaj. Z njo? Halo? Kdo je tu nor: jaz, ki se mi ideja zdi adijo, ali on, ki se ima za genialca?

Mina

Draga Mina, zakaj se razburjate? Šala, šala ... Genialna ideja vašega moža je razburila tudi nas. Popravek:

[Moj tip od mene zahteva, da v postelji grdo govorim. Jaz težko izgovorim že besedo kurac, če sem iskrena, kaj drugega pa niti ne spravim iz sebe.]

genialna ideja vašega moža je vznemirila tudi nas. Če vam prijateljica ni všeč, vas razumemo, sicer pa menimo, da nimate kaj izgubiti. Še ena šala. Vedno seveda lahko tudi odidete. Kar pa ni več šala, kajne. Si poiščete ljubimca. Hm, je to šala? Naredite karkoli, le, za božjo voljo, ne trudite se več cele mesece po cele ure ...

■ Dragi svetnik, si moje zadnje upanje. Moj tip od mene zahteva, da v postelji grdo govorim. Jaz težko izgovorim že besedo kurac, če sem iskrena, kaj drugega pa niti ne spravim iz sebe. Doma vadam,

ko sem sama, z vulgarnimi stavki obkladam svojega psa, pa še to mi ne gre. Fant pravi, da so zmogle še vse pred mano oziroma jim je to bilo celo všeč. Kaj je narobe z mano?

Tejči

Draga Tejči, občutek imamo, da si še precej mlada. Ekstra stimulansov še ne potrebuješ, fanta imaš rada, revež pa je preveč gledal porniče. Grdo govorjenje je lepo le, če si ga kot občasno začimbo zaželite oba. In ker ti tega ne zmoreš, se takoj opraviči svojemu psu in opusti vsako upanje. Tudi svetnik ti ne more pomagati. Najdi si fanta, ki ti bo rekel princeska in te med seksom gledal v oči.

■ Imam skrivnost, ki je ne morem zaupati prijateljem. Kakorkoli, čutim, da dolgo ne bom mogel več vzdrževati fasade, saj me neiskreno življenje počasi ubija. V življenju mi ničesar ne manjka – v luksuzno stanovanje sem naselil manekenko, ji podaril ogromnega terenca in bolj klišejško že ne bi moglo biti. To, kar mi pomeni nič ali bore malo, mi zavidajo vsi prijatelji, jaz pa vse dni fantaziram o rdečelasi debeluški, ki sem jo kot pomočnico računovodkinje zaposlil v fimi. Vedno so me privlačile vesele, seksi debeluške z ogromnim oprsem in dvojnimi podbradkom. Zakaj,

ne vem in me tudi ne zanima. Pripravljen sem, da s fetiš strani raznoraznih portalov preklopim na resnično življenje in poskusim srečo z rdečelasko, ki si vsako jutro namesto smutija privoščijo čokoladnih krof in ob tem čutno mrmra. Rad bi se z glavo zakopal pod njeno krilo in tam ostal. Kaj porečete na to?

Mirko

Mirko, porečemo, da je vaše mesto pod krilom okrogle rdečelaske. Vnaprej vam ploskamo, če se boste odrekli življenju, ki vam ga prijatelji sicer zavidajo, vi pa v njem trpite kot otrok, ki so mu ukradli krof.

BMW Motorrad
Slovenija

S 1000 RR

The Ultimate
Riding Machine

PREPROSTO HITREJŠI.

NOVI BMW S 1000 RR.

Z novim RR-om boste vedno na prvem mestu. ABS Pro vam nudi dodatno varnost ob zaviranju v zavojih in DTC poskrbi za popoln oprijem. Vse skupaj zavito v lahkem športnem paketu. Zato ne čakajte. Več informacij na: www.bmw-motorrad.si

MAKE LIFE A RIDE.*

* Naj bo vaše življenje vožnja.

Sproščeno kamorkoli – z zavarovanjem Tujina.

Sebi in svojim najbližjim boste zagotovili dodatno varnost v tujini v primeru zdravstvenih težav in kritje morebitnih stroškov zdravstvenih storitev, ki bi ob tem nastali. Če v tujino potujete večkrat letno, sklenite letno zavarovanje Tujina Multitrip* – sklenete enkrat in velja celo leto, tudi za vso družino. Poleg tega dobite še DARILO.

* Vključite se v program Varuh zdravja in prejeli boste 10-odstotni popust.

tujina
www.vzajemna.si

BioGaia za brezskrbne počitnice. Doma in v tujini.

Odhod na počitnice je primeren čas za okrepitev zdravega ravnovesja vaše črevesne mikrobiote. BioGaia probiotične žvečljive tablete so obvezen sestavni del vsake potovalne lekarne. Ne vsebujejo alergenov in so primerne za otroke, starejše od 3 let, in odrasle.

www.biogaia.si

BioGaia

Zdrav in lep nasmeh

Privoščite svojim zobem in dlesnim le najboljše. HIMALAYA zeliščne zobne paste so 100% vegetarijanskega izvora, ne vsebujejo parabenov in s svojimi sestavinami ohranjajo zdrave in zaščitene dlesni. AYURVEDSKA zobna pasta vsebuje nim in granatano jabolko, ki delujeta proti mikrobom in slabemu zadahu, krepita zobe in dlesni ter uničujeta bakterije, ki povzročajo karies. Linija Himalaya Herbals pa vključuje štiri zobne paste: COMPLETE CARE, SPARKLY WHITE, SENS-RELIEF ter MINT FRESH. S Himalayo do lepih zob in negovanih dlesni.

Venera-kozmetika.si

Himalaya
HERBALS

Uživajte poletje brez slabosti med potovanji

Ingver v izdelku Antimetil® zmanjša občutek nelagodja, ki spremlja slabost in bruhanje med potovanjem. Ena tableta vsebuje 50 mg standardiziranega suhega izvlečka ingverja. Prehransko dopolnilo Antimetil® prispeva tudi k normalnemu delovanju prebavnega trakta. Primeren za otroke od 3. leta starosti naprej, nosečnice od 1. meseca nosečnosti dalje in doječe matere. Antimetil® v vsako potovalno lekarno!

www.antimetil.si

Antimetil

Uživajte poletje!

Vroče dneve izkoristite za osvežitev, uživanje in zabavo. Pri tem ne pozabite na Vzajemnino zavarovanje Tujina za varen in brezskrben oddih.

Foto: Shutterstock, promocijsko gradivo

AFRUDITA, d.o.o. Bleiweisova cesta 30, 1000 Ljubljana

AFRODITINO nepozabno poletje!

Nova SUN CARE linija predstavlja zanesljive in koži prijazne izdelke za vso družino. Napredne formule zagotavljajo visoko ZAŠČITO pred sončnimi opeklinami in dolgotrajnimi poškodbami kože, nudijo intenzivno obnovitveno NEGO po sončenju in pomagajo pri pridobivanju popolno zagorele polti.

Vsi izdelki so DERMATOLOŠKO testirani in odišavljeni s HIPOALERGENIM parfomom, kar zmanjšuje možnost pojava kožnih alergij.

S čudovitim vonjem kokosa pričarajo NEPOZABNO in brezskrbno poletje.

Več na:
webshop.afroditacosmetics.com

AKTIVNI.SI

Aktivni.si je glasnik zdravja, gibanja, dobrega počutja in pozitivnega duha. Verjamemo, da lahko skupaj poiščemo skladnost med cilji in stvarmi, ki so nam pomembne, da lahko premagamo strahove in odlašanja, da lahko oblikujemo nove navade, vemo, da dobro počutje in zdravje ni le stvar telesnega treninga in zmogljivosti ... Zato boste na spletnem mestu vsak dan našli motivacijo, napotke in nasvete, treninge, slastne recepte, dotaknemo se tudi odnosov, pišemo o psihologiji in poskrbimo za razvajanje in sprostitve. Delite svoje popotovanje z nami #AktivniSi.

aktivni.si

Za brezzzzzskrbne dni in noči

- Popolnoma naraven
- Učinkovito odvrča insekte
- Zaščiti pred piki in neugodje kože
- Varen, brez škodljivih snovi

Zanzi ne vsebuje otroku škodljive snovi, kot so alkohol, DEET, umetna barvila in arome. Tvori zaščitni biofilm na koži in jo tako varuje pred piki insektov. Ne masti, ne pušča madežev in se hitro vpije. Uživate v poletnih mesecih. Na voljo v lekarnah in specializiranih trgovinah.

www.sanofarm.si

FITOBIMBI

GOVORI.SE

Govori.se je neizčrpen vir zabavnih, aktualnih in viralnih vsebin. Bralcem razkrivamo vroče novice iz sveta slavnih, estrade in pop kulture, lovimo zakulisja odmevnejših dogodkov, povzemamo dnevnoinformativne vsebine in smo na sledi modno-lepotnim in popularnim družbenim trendom. Poleg naštetega ne pozabljamo informirati tudi o novih tehnologijah in znanstvenih odkritjih, obiskovalce pa redno razveseljujemo še z astro vsebinami in zanimivosti iz sveta alternative, psihologije in duhovne rasti.

govori.se

GAJA BOBEK

FOTO ALEŠ BRAVNIČAR TEKST DARJO HRIB

■ Dekle, ki se ne ustavlja. Že od najstniških let je zaljubljena v kame-ro, zato pred objektivom fotoapara-ta ali kamere nadvse uživa. Veselje do nastopanja jo je od lepotnih tekmovanj privedlo celo do glasbe-nih spotov, svojo neusahljivo ustvar-jalnost pa je popeljala celo v svet besed in si na natečaju priborila tisk lastne knjige *Na lov za Robertom Pattinsonom*.

Ljubljanka, ki začara z očmi in prepiča z načeli, se zdaj preizkuša še v svetu glasbe – napisala je pesem, ki se že snema –, mi pa vam jo predstavljamo kot nepozab-no sanjsko dekle.

PB: Na katere dosežke v svojem življenju si najbolj ponosna?

GB: Najbolj sem ponosna na to, da navkljub številnim razočara-njem, slabim izkušnjam in negativ-nim dejanjem ljudi še vedno verjamem v dobro in ne pustim nikomur in ničemur, da bi spremenilo moj odnos do ljudi in pogled na svet. Sicer pa sem tudi ponosna na svo-jo knjigo, ki so jo na natečaju izbra-li za najboljšo in jo tudi natisnili.

PB: Po srcu si humanitarka, rada pomagaš drugim – kako to udejanjaš?

GB: Ker sem velika ljubiteljica živa-li, sodelujem pri različnih projektih za zaščito živali in na humanitarnih področjih z delom z ljudmi. Izhajam iz tega, da se mali človek izgublja v

brezkompromisnem kapitalističnem sistemu, in vse prevečkrat se sre-čujem s primeri, da sosed soseda niti več ne pozna. To za nas ni dobro in ne vem, kam vse skupaj pelje. Skrbi me.

PB: Katere življenjska izkušnja je bila zate tudi največja lekcija?

GB: Zelo rada delim svoje uspehe z ljudmi, ki me obkrožajo in ki jih imam rada. A včasih se izkaže, da so ti ljudje s teboj iz vseh na-pačnih razlogov. Žal sem to morala izkusiti na svoji koži in tudi drago plačati. Nekdo mi je rekel, da je prijateljstvo grajeno 50 % – 50 %, ti meni, jaz tebi. Se pa najdejo ljudje, ki ne bi dali nič, vzeli pa vse. Še dandanes delam na sebi, na odnosih.

PB: Playboy te povabi na zmenek – katerih tem se moramo izogibati?

GB: Načeloma lahko govorim o vsem, nimam predsodkov in težav govoriti o katerikoli temi. Res pa je, da o športu ne bi imela kaj veliko po-vedati, ker me kaj dosti ne zanima, ali pa mogoče o politiki, o kateri imam eno samo mnenje. Za naše politike je škoda besed, ker ne dela-jo v korist malega človeka.

PB: Kaj te na moškem najbolj prepriča?

GB: Iskrenost, nežnost, dobro srce.

ASISTENT FOTOGRAFA: Andraž Blaznik, STILIRANJE: Inja Savski.
Nogavice Victoria's Secret, čevlji last modela. Za gostoljubje se zahvaljujemo
Andražu Blazniku.

www.tissotwatches.com

Zabijte koš

Onkraj velike luže lahko ob končnici lige NBA vsaj za trenutek pozabijo, kdo je njihov predsednik, pri tem pa lahko tako oni kot mi merimo čas z inovativno tehnologijo, ki jo **Tissot** uporablja za merjenje rezultatov na košarkarskem igrišču. Z uro **T-TOUCH EXPERT SOLAR NBA SPECIAL EDITION** (1050 evrov), ki ima med 20 funkcijami, tudi dve časovni coni, večni koledar, absolutni in relativni zračni tlak, štoparico ... pa kompas in višinomer, da bi na igrišču ne zašli, ter pregled vremenske napovedi, da veste, kako se obleči, če žogo pod obroči nabijate kje zunaj. Fino pa je, če je sončno, saj uro poganja jo sončna energija. Ohišje iz anti-magnetnega titana s črnim PVD-premazom je lahko v bahavi zlati ali v manj izstopajoči sivi barvi. Pri nas urco dobite pri Slowatchu. (B. O.)

ŠPANIJA v malem sredi LJUBLJANE

www.facebook.com/cantonandco

■ Prva trgovina s španskimi izdelki pri nas, trgovina **Canton & Co.**, je franšiza družinskega podjetja iz Andaluzije, ki se že več generacij ukvarja s pridelavo oljčnega olja in vina, tretje leto pa je prisotno tudi na slovenskem trgu. Ljubiteljem španskih dobrot v poslovalnici na ljubljanski **Trubarjevi ulici** ponujajo bogat izbor vrhunskih vin, 100-odstotno ekstra deviško oljčno olje, šerije, brendi in olive. Ne glede na to, ali iščete darilo za poslovnega partnerja, aperitiv k večerji ali penino za poročno slavo, boste v tej mali, a dobro založeni trgovini vedno pristrčno sprejeti. (P. B.)

Plemeniti AMERIŠKI VOHUN o življenju v najboljši deželi

■ **SLOVENOLOGIJA** prinaša 38 bistroumnih in humornih zapisov izpod peresa Američana **dr. Noaha Charneyja**, ki že vrsto let živi v Kamniku in od blizu opažuje lepote in bizarnosti dežele, v katero, kot pravi, je zaljubljen. S pronicljivostjo znanstvenika in poetičnostjo umetnika avtor izrisuje koordinate kulturnega, družbenega in političnega življenja v podalpski deželi z živim občutkom za drobne detajle vsakdanjika. Tako med drugim beremo o lokalnih kulinarčnih dobrotah in nenavadnih vaških običajih, o pasivnem junaku slovenskega filma in živih legendah športa in poezije, pa tudi o arhitekturnih ikonah in zenu gobarjenja. Knjiga združuje spominsko esejistiko z uporabnostjo vodnika, zato je bodo veseli tako obiskovalci, ki se bodo v naše kraje podali kot turisti, kot tudi domačini, ki bodo svoje navade in posebnosti uzrli skozi povsem drugačne oči. *Slovenologija* bo skupaj z vodikom po deželi na voljo v izvirni angleščini, v nekoliko prilagojeni različici pa tudi v slovenskem prevodu. Kakor smo izvedeli iz odlično obveščenih virov, sta obe različici izšli 6. junija.

Dr. Noah Charney (1979) je ameriški pisatelj, predavatelj in umetnostni zgodovinar, ki je doktoriral na temo arhitekture Jožeta Plečnika. Je avtor svetovne uspešnice, romana *Tat umetnin* (2007). Rojen je bil v New Havenu v Connecticutu. Potem ko je bival v številnih evropskih mestih, se je z družino ustalil v Kamniku. O sebi pove, da je Američan, ki se od nekdaj počuti bolj doma v Evropi.

»Noah Charney je ameriški vohun z najplemenitejšimi nameni – tajni agent na misiji *Slovenologija* ustvarja izjemno izvorno promocijo Slovenije v celotnem angleško govorečem svetu.« – Perica Jerković, stand-up komik

noahcharney.smugmug.com

EKO SREBRNA HIŠA

Hiša razgledov in udobja

Nova udobna stanovanja in poslovni prostori:

- ▶ Trije ločeni vhodi v blok.
- ▶ Vsak vhod ima svoje stopnišče in dva dvigala, eno večje in eno manjše.
- ▶ V vsakem nadstropju je različno število stanovanj.

EKO SREBRNA HIŠA d.o.o. prodaja lastno nepremičnino. Vsa stanovanja in vse certifikate si lahko pogledate na naših spletnih straneh:

www.ekosrebrnahisa.si in www.ee-highrise.eu

BEŽIGRAD ▶ LJUBLJANA ▶ SLOVENIJA

PROMO

UNIKATNA OSEBNOST NOVE NISSAN MICRE

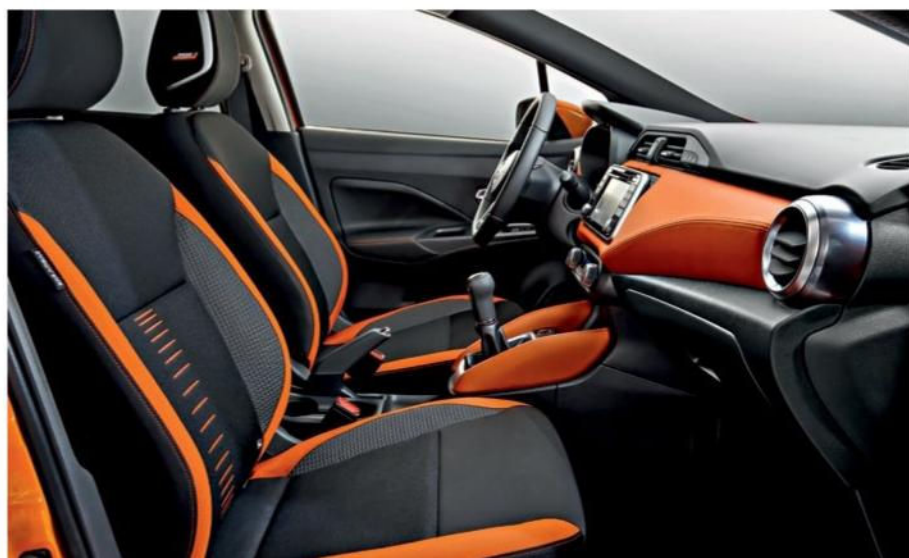
Nova NISSAN MICRA je urbani avtomobil z unikatnim značajem, tako kot ste unikatni tudi vi. Z odmikom od običajnega dožemanja avtomobila pravzaprav konkurira standardom v svojem razredu. S svojo edinstveno obliko, visokim nivojem udobja, zmogljivostjo, številnimi inteligentnimi tehnologijami in odličnimi voznimi lastnostmi vam peta generacija MICRE pričara nepričakovano izkušnjo.

■ Svoj dinamični videz je nova MICRA dobila po Nissanovih športnih avtomobilih in izraža drzen karakter, ki prinaša udobje in vse, kar potrebujete, ko ste na poti. Zasnovana je natančno in udobno, da se boste lahko odmaknili v svoj prostor in uživali v odlični vozni izkušnji. Vse od harmonične in pametne zasnove, vrhunskih materialov, uporabljenih pri okrasnih elementih, do ekskluzivnih barv notranjosti je kombinirano z optimiziranim položajem za volanom. Udobje večjih avtomobilov so dosegli z ergonomskimi sedeži, ki zmanjšujejo utrujenost in s pametno nameščenimi upravljalnimi stikali ter priročnimi prostori za shranjevanje. Za popoln zvok so s sistemom Bose Personal poskrbeli s kar šestimi zvočniki. Od tega sta dva vgrajena v vozniškovem naslonjalu. Z visokokakovostnim 360-stopinjskim zvokom poskrbi za prilagodljivo doživetje poslušanja glasbe in presenetljivo kompaktno zasnovo. Predvajajte si glasbo, določite svojo pot in ostanite povezani. S preglednim sedempalčnim barvnim zaslonom na dotik se lahko popolnoma povežete s pametnim telefonom, Nissanovi najnovejši avdio in navigacijski sistemi pa poskrbijo, da se dolgočasna vožnja prelevi v prijetno izkušnjo. Med vožnjo na

vas pazijo kamere in radar, saj je nova MICRA vodilna v svojem razredu po ponudbi številnih najsodobnejših tehnologij, kar pomeni otročje lahko parkiranje in manevriranje, kjer prostora ni veliko. Zato se kar poslovite od stresnega parkiranja in zoprnih prask na avtomobilu! Za boljši pogled imate na voljo tudi bližinske posnetke prednjega, zadnjega in stranskega dela vozila. Z inteligentnim ključem tudi ne boste več brskali po žepih, ko boste imeli polne roke drugih reči, saj je odklepanje in zaklepanje možno tudi, ko je ključ varno spravljen v vašem žepu. Nova MICRA je izjemno prostorna. Od pametno zasnovanih predelkov za shranjevanje do presenetljivo prostornega 300-litrskega prtljažnika. Naj gre za bencinski ali dizelski motor, motorji nove MICRE zagotavljajo takojšnje pospeške in učinkovito delovanje z majhno porabo goriva po zaslugi tehnologije start/stop, ki pred semaforjem ali čakanjem v koloni samodejno ugasne motor in ga prižge, ko želite nadaljevati vožnjo. Poleg tega se MICRA ponaša z aerodinamiko, ki so jo povzeli po športnih avtomobilih. Zato so emisije in poraba goriva minimalne. Tako lahko maksimalno izkoristite svoje potovanje, ne da bi preobremenili denarnico.

MAGNET

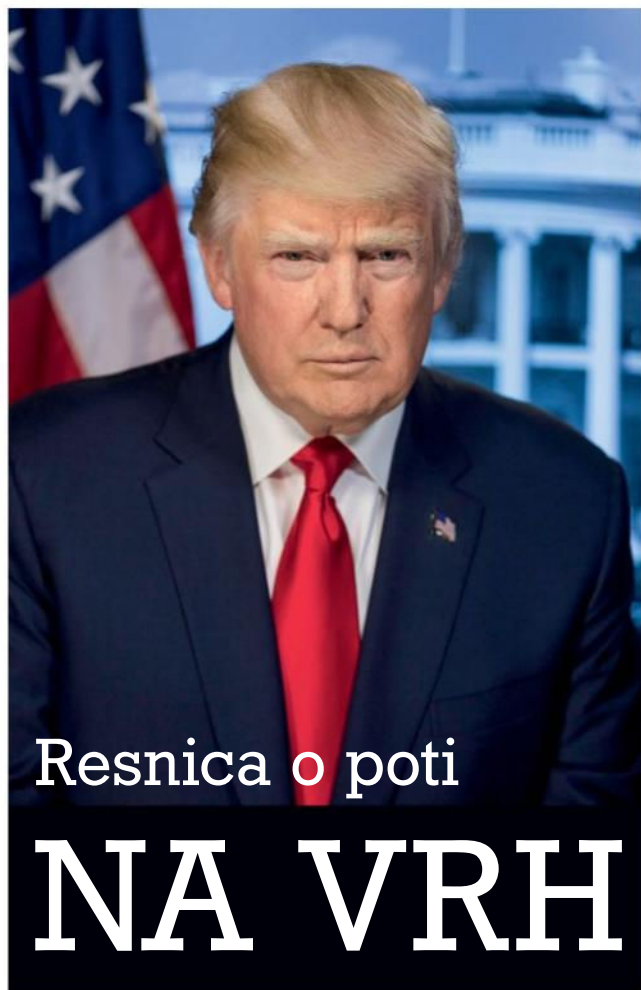
www.playboy.si

TEKST DARJO HRIB**FOTO ALEŠ BRAVNIČAR/WWW.BRAVNICAR.COM**

Zakulisje s Santorinija

■ Nedavno smo uživali v družbi Sare Slekevec, ko nas je kot sanjsko dekle z električno rumenimi lasmi popeljala v leden objem slapa Peričnik. Po izvrstnih odzivih je nato Saro fotograf Aleš Bravničar odpeljal še na vroče, na pravljici Santorini. »Od začetka do konca je bil vsak trenutek nepozaben,« se spominja Sara. »Ko se je ta naša pustolovščina končala, samo bili kar žalostni, ko smo se objemali v slovo. Takoj bi podoživela čisto vsak dan našega dela na Santoriniju.« No, nemara bo še kdaj imela priložnost iti tja tudi poslovno, saj je profesionalna manekenka. Si je pa od tam kot velika ljubiteljica magnetov za hladilnik v spomin prinesla enega z motivom tega sanjskega otoka. Poglejte na strani 38–49!

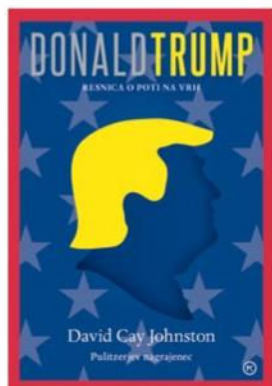

Resnica o poti NA VRH

■ Ugledni novinar in Pulitzerjev nagrajenec **David C. Johnston**, ki je **Trumpa** spremljal več desetletij, odgrinja zastor pred skrbno oblikovanim javnim likom, družinsko zgodovino in poslovanjem, osvetljuje tudi njegove številne povezave s kriminalci – goljufi in prevaranti in mafiji – ter njegovo neizmerno slo po bogastvu in moči. Med postopkom za izbor republikanskega predsedniškega kandidata je bil Johnston med redkimi novinarji, ki je Trumpovo kampanjo jemal resno in svaril pred nevarnostjo njegovega vzpona na vrh.

V knjigi **DONALD TRUMP:**

Resnica o poti na vrh (Mladinska knjiga, 24,94 evra) ki je v izvirniku izšla avgusta 2016, avtor kratko, jedrnat in z dokazi podprto razkriva, kaj se skriva za podobo samooklicanega milijarderja in »vrhunskega pogajalca«. Spoznamo Trumpovo družinsko ozadje, bolj ali manj spretno posle v nepremičniarstvu, gradbeništvu in igrah na srečo, pri katerih se je redno povezoval s sumljivimi liki iz ameriškega podzemlja. Pred nami je neolepšan portret demagoga, ki zna očarati, ki hoče biti oboževan, ki ima o sebi odlično mnenje, a kot poudarja avtor knjige, v resnici ne premore niti trohice introspekcije in nima znanja niti želje po znanju o področjih, za katere je pristojen in odgovoren. Johnston v knjigi, nenehno opozarja, da je Trump vse, kar danes počne v Beli hiši, počel tudi doslej, le da ima njegovo početje zdaj veliko usodnejše posledice za Ameriko in svet. (P. B.)

Desertno pivo

■ Kdaj gredo kakšna piva počasi s polic. So vrhunska, a ne poznana in nekoliko dražja.

Takšen primer je angleški Wild Beerov stout *Millionaire* s slano karamelo, čokolado in laktozo. Kako za vraga gre to skupaj v pivu? Gre. A ne pri cenениh sladnih vodah, ki jih večino naroda pojmuje za pivo.

V trgovini odpremo kakšno takšno pivo, v njem uživamo, vmes pa ga še za požirek ali dva natočimo obiskovalcem trgovine. In rezultat je prazna polica tega piva. Temu služimo specialne prodajalne s pivom, da njihova zvarjena veličanstva približamo delčku naroda.

Takšno pivo se skupaj z vsemi temi aromami zlije prek jezika in po grlu in občutek imaš, kakor da si zaužil poseben, neznansko mehak čokoladno-mlečni muffin, ki se stopi v ustih in ti zlasti v pookusu nakaže slastno karamelno solnico. Uffff! in ko človek to okusi, ga seveda želi popiti celega. Zato ga kupi.

Ali ni svet raznih čokoladic tudi takšen – raznolik, bogat? Je. A tudi pri teh izdelkih se butični proizvodi lahko krepko razlikujejo od industrijskih in cene so temu primerne. Če je takšno sladico dal skupaj priznani šef kuhinje, ali slaščičar, so takšne cene lahko tudi mnogokratne v primerjavi s paketki iz veleblagovnic.

Predrago? Stone Brewery, ki izvira iz ZDA in je lani odprla pogon v Berlinu, si je za promocijo svojih piv, zlasti *Arrogant Bastarda*, izbrala slogan *It is not too expensive, you are too cheap*. Morda nesramno parafrazirano reklo, ki ga kdaj slišimo pri nas, naj damo pivu, ki ga ne poznamo, priložnost.

Pri nas je mladi bum svetlih alejev stila pale ale ter india pale ale. Stone pa so ob svoji 20-letnici dali ven serijo specialitet in ena takšnih je *Bitter Chocolate Oatmeal Stout*, 'imperialec', torej črni stout, nabit s črnimi praženimi sladi, ki mu dodani hmelji in ovseni kosmiči prikrivajo alkoholno moč. Tudi to ni enostavno dobro narediti. Ustekleničen je v 0,66 litra in nadvse primeren kot desertno pivo.

Ker sem nekaj steklenic 0,33 'milijonarja v zraku' prodal v treh urah, odprem še Wild Beerov *Billionaire*. Tudi pregrešno dober barabinski zvarek s karamelnim misom.

Kaj je karameliziran miso? Na Finecooking.com boste našli opis, da gre za slankasto, praženo, a tudi sladkasto osnova za prelive na sladoledu, sladica, za francoski toast in vmešavanje v jogurte. Torej povsem desertna zadeva. Še sumite, da je pivo lahko desertna pijača ali pa del kulinarčno-desertnega doživetja? Ste otopeli ali programirani? Ali kot pravijo pri Wild Beeru: *Drink wildley different*.

Maj Virant, Pivoteka Za popen't/www.zapopent.si

Minister za zdravje opozarja: »Prekomerno pitje alkohola škoduje zdravju!«

Kolo, ki PREŽENE TATU

■ Če bi plačali nekaj več kot 730 evrov za kolo, kot je tale krasni **SZ EQUILIBRIUM**, bi seveda želeli, da vam ga ne sunejo že za prvim vogalom. kajti bičikleto, oblikovan in izdelan v Italiji, vsekakor pritegne pozornost. Aluminijasto ogrodje, prednje vilice iz ogljikovih vlaken, zato pa super lahek in primeren tako za mestno vožnjo kot tudi za nekoliko bolj surove terene. Sedenje na mehkem spyderju iz upogljive plastike je prijetno tudi na daljših progah, sedež pa ohrani obliko. In če se kakšnemu nepridipravu pocedijo sline, se zna kolo kar samo braniti – sproži se 120 decibelov glasna sirena. Hm, je to za ljubljanske pridaniče dovolj? (D. H.)

www.sz-bikes.com

si.hidria.com

MOTOTEC vari v Kopru vrhunske okvirje za motocikle

■ V prejšnji številki smo objavili prispevek o vrhunskih sodobnih retro motociklih BMW R nineT in omenili tudi, da okvirje za te motocikle izdelujejo v Kopru. To je res, a žal se nam je zapisalo, da jih izdelujejo v Tomosu, kar pa seveda ni res. Eni najboljših okvirjev v motointeriji namreč nastajajo na nekdanji lokaciji te nam vsem poznane tovarne, toda podjetje, ki jih izdeluje, je **MOTOTEC**, ki spada pod okrilje korporacije **HIDRIA**. V Tehnološkem parku v Kopru Mototec razvija in izdeluje najsodobnejše rešitve in izdelke za motociklistične velikane, kot so BMW Motorrad, Ducati in KTM. Poleg tega pa so med zvestimi partnerji Hidrie v Kopru tudi Audi, BMW, Bosch, Jaguar, Mercedes, Porsche in VW. (P. B.)

Tablica in prenosnik v enem

■ Vse je v dimenzijah. **Asusov ZENBOOK FLIP UX360** (od 850 evrov) je lep križanec. Debel 13,9 milimetra in težak 1,3 kilograma lahko služi kot prenosni računalnik ali elegantna tablica. Ima 13,3-palčni IPS-zaslon, ki sliko prikazuje v ločljivosti 3200 x 1800 pik, lahko pa ga tudi zasukate in tako preobrazite v tablico. Je ličen, izdelan iz trpežnega, do sijaja brušenega aluminija, v srcu pa skriva inter core M šeste generacije, osem gigabajtov pomnilnika in hitri pogon SSD. (D. H.)

www.asus.si

Najboljše slovensko

BELO VINO

■ V ormoški kleti **Puklavec Family Wines** se lahko tudi letos pohvalijo z lepo zbirko medalj z enega najuglednejših in največjih mednarodnih vinskih ocenjevanj, z **Decanter World Wine Awards 2017**. Vina so tam letos kleti prinesla osem žlahtnih priznanj, med njimi pa najbolj izstopa platinasta medalja za **SEVEN NUMBERS FURMINT** oziroma **šipon letnika 2015**, ki je bil ocenjen s 95 točkami in je s tem prejel naziv *Best Slovenian White* oziroma v prevodu najboljše slovensko belo vino. Gre za vino iz nove ekskluzivne linije, ki je bila na trgu predstavljena pred kratkim in je namenjena vrhunskim gastronomskim užitkom. (P. B.)

www.puklavecfamilywines.com

Minister za zdravje opozarja: »Uživanje alkohola lahko škoduje zdravju!«

PROMOCIJSKO SPOROČILO

LILI ŽAGAR in MARKO POTRČ: skupne finance, skupna prihodnost

Eden od pomembnejših izzivov v partnerski zvezi so zagotovo tudi skupne finance. Le-te so možne, ko se oba partnerja zavestno odločata, da si delita dobro in slabo – tudi na tem področju –, kot sta se za to odločila Lili Žagar in Marko Potrč. »Zavzeto določita finančna pravila in se jih držita,« svetuje strokovnjakinja za partnersko in družinsko problematiko ter za vzgojo otrok Melita Kuhar iz Svetovalnice, s katero se je povezala Prva osebna zavarovalnica, da bi še bolje predstavila dogajanje na tem pomembnem področju.

■ Odločitev za skupne finance

Pari ubirajo različne strategije upravljanja z denarjem, marsikatera partnerska kriza pa pogosto nastane tudi zaradi konfliktov glede denarja in upravljanja z njim – še posebej, kadar se pojavijo preveliki izdatki, nekontrolirano zapravljanje in zadolževanje. Temu pa se lahko izognejo z vnaprejšnjim načrtovanjem in skupnim varčevanjem, kar pozitivno vpliva tudi na partnerstvo. O skupnih finančnih naj se partnerja začneta pogovarjati, ko se odločata za skupno življenje – takrat sta to storila tudi Lili in Marko – in za večje nakupe. Če tudi pri finančnih par drži skupaj, je nepremagljiv in se ob sprotne, preudarnem razmišljanju laže sooča tudi z nepredvidljivimi življenjskimi situacijami. Zaveda se, da lahko s skupnimi močmi, načrtovanjem denarnega toka in dolgoročnim varčevanjem živi trajnostno ter kakovostno, pravi Kuharjeva.

■ Kdo je bolj racionalen z denarjem – moški ali ženske?

Lili se zaveda, da zna kdaj kakšen evro tudi impulzivno zapraviti, Marko pa je tisti, ki večinoma pred nakupom vse dobro razišče in premisli: »Od nekdaj delujem tako, da čakam tako dolgo, da si lahko privoščim točno tisto stvar, ki si jo želim. Zelo nerad sprejemam kompromise. Zato čakam, da mi zmožnosti dopuščajo točno tisto stvar, ki jo potrebujem ali si jo želim.«

Vendar je to seveda odvisno od posameznika. Kuharjeva na splošno ne opaža specifičnega trenda: »Menim, da je gospodarska kriza dodobra premešala štrne tudi v partnerskih in družinskih odnosih in da se čedalje več partnerjev z lastnimi prihodki vede čedalje bolj racionalno.«

Več nasvetov strokovnjakinje Melite Kuhar in izkušenj Lili Žagar ter Marka Potrča vas čaka na Facebook strani Prva pri življenjskih odločitvah. Več informacij in ponudbo Prve osebne zavarovalnice preverite na: www.prva.net.

MAGNET

www.playboy.si

Polo majica,
Stone Island,
110 €

Srajca,
Etro,
200 €

Zapestnica,
Hopper,
355 €

Kravata,
Richard James,
125 €

Majica,
Dries Van Noten,
80 €

Pulover,
COS,
69 €

Džins
hlače,
H&M,
29,99 €

ROZMATA

Veliko moških to barvo nava-
dno gladko ignorira, toda ...
Hja, takšni so pač modni tokovi.
Stilisti pravijo, da če želite
izstopati in družbo s svojim
slogom impresionirati,
si privoščite tudi nekaj
drzne nežnosti.

Kopalke,
Paul Smith,
115 €

Superge,
Onia,
75 €

STILIRANJE & TEKST PETRA ROZMAN
FOTO PRIMOŽ PREDALIČ, PROIZVAJALCI, SHUTTERSTOCK

www.festivalslovenia.com

Po Flowu Fuk

■ Dve leti po festivalu Flow bo prestolnica dobila nov festival čezmejnega dometa. **30. junija in 1. julija** bo več kot 30 glasbenikov, skupin, pevcev in didžejev **na 15 lokacijah** pripravilo program za sladokusce, vse kick off prireditve na mestnih prizoriščih pa bodo **brezplačne**, ker želijo organizatorji z njimi obiskovalcem predstaviti koncept in vizijo novega **Festivala urbane kulture (Fuk)** – plačljivi bodo le klubski after partyji. In kaj nas čaka? Koncerti Jazzanove s pevcem Paulom Randolphom, Llorce, Booka Shade live ter nove domače house-jazz-funk-fusion skupine Icon na Kongresnem trgu, Fun Lovin' Criminals DJ set, Jamirko x Murat Beattape kot JaMu, Ichisan in Roots in Session v parku Tivoli, kup artistov na različnih mestnih trgih in kotičkih, Tom Trago ter še en vroč DJ v klubu K4 (P. B.)

SPET KASETE?

■ Da, kasete se vrača. Ne sicer kot osrednji nosilni medij, ampak kot retro ikona. Zato vas morebiti navduši prenosni kasetnik **ELBOW CASSETTE TAPE PLAYER**. Do esence oskubljen walkman je inovativna rešitev za vaš žep. Elbow je zgolj biaksialna ročica s kontrolnim koleščkom, tako da večina kasete ostane vidna, kar da izjemen vizualni učinek. Preprosto jo zapnete za žep, vklopite slušalke, polni pa se po USB- povežate, tako da vsebino kasete lahko presnamete v računalnik. (D. H.)

elbow.co.nf

VRNITEV MAMUTOV

Z novimi dognanji na področju genetike in ostanki na stotine mumificiranih mamutov so sanje o obuditvi teh mogočnih kosmatincev vse bliže resničnosti.

POTOVANJE NA PROKSIMO B

Lani so astronomi odkrili Zemlji podoben planet Proksima Kentavra b, ki je dovolj blizu, da bi ga lahko obiskali že do leta 2100.

Znanost za vsakogar

LETNA NAROČNINA
CENA ZA 12 ŠTEVILK
54 €
+ darilo

Darilo:
Brezžični
zvočniki
Philips

Uživajte v kakovostni glasbi z brezžičnimi zvočniki, ki vam omogočajo predvajanje glasbe z vašega pametnega telefona kjerkoli in kadarkoli.

Naročite na:

www.sil.si | 02 / 23 53 326 | narocilo@sil.si

MAGNET

www.playboy.si

FOTO DAIMLER

Ekskluzivna S-odprtost

Kabriolet Mercedes-Benzovega razreda S, **maybach S 650 cabriolet**, predstavljen na zadnjem avtomobilskem salonu v Los Angelesu, smo se v Playboyu odločili pokazati prav zdaj, saj je kot nalašč za poletni dni. No, na cestah teh lepotcev ne bo veliko, saj so se jih v Stuttgartu odločili narediti le 300.

■ Kot se spodobi za ekskluziven avtomobil, za katerega je treba odšteti najmanj 300 tisoč evrov, so vse njegove razkošne podrobnosti izdelane ročno. Na prestižno avtomobilsko modro kri poleg Mercedesovega znaka opozarjajo tudi logi in napisi *Maybach*, vsak primerek je oštevilčen, kar se vidi na ploščici držala za lončke, vsa dodatna oprema iz kabrioleta razreda S je v tem primeru serijska, seveda pa vsak avtomobil ugla-

sijo tudi z individualnimi željami kupca. Na voljo je tudi komplet kovčkov v eni od devetih barv notranjosti. Za pogon skrbi šestlitrski biturbo V12 iz mercedesa AMG S65, ki razvije moč 630 'konj'. Ta se na zadnji kolesi prenaša prek samodejnega menjalnika 7G-tronic, za udobno vožnjo pa skrbi tudi zračno vzmetenje airmatic. Če si boste lepotca omislili, boste zagotovo opaženi. Tudi pri slovenskih dacarjih ...

Kristalno čisti spomini

www.nikon.si

■ Na pragu dopustov morate misliti tudi na to, kako boste dragocene počitniške dni primerno ovekovečili. Ustrezen fotoaparati bo zagotovil trajne spomine na vsa svetovna čudesa, ki jih boste uzrli, in na vse ožigalkarje, ki vam bodo zagrenili dan. Tu nastopi **Nikonov D7500**, kompaktnjša različica najzmogljivejšega polprofesionalnega D500. 20,9 milijona slikovnih točk poskrbi, da so fotografije prave kopije realnosti (ujamete jih lahko s hitrostjo osmih posnetkov na sekundo ob neprekinjenem AF/AE za optimalen rezultat), obenem pa ima kot prvi

Nikonov fotoaparati vgrajeno bliskavico, ki jo lahko na daljavo radijsko krmilite z združljivo bliskavico speedlight. Ohišje tehta 640 gramov in je zaščiteno pred vremenskimi vplivi. Na voljo tudi v kompletih z različnimi objektivami. Ohišje je na voljo za 1529, kompleti z ohišji pa od 1799 evrov. (D. H.)

VONJ ŠPORTNEGA IDEALA

■ V minimalistični, geometrično popolni steklenički, ki odseva hladno modrino, se skriva nov vonj za aktivnega moškega. Lahkoten, svež, citrusen, uporaben kadarkoli v dnevu. Pri **Guerlainu** so dišavo poimenovali **L'HOMME IDEAL SPORT** in šaljivo dodali, da je idealen športnik morda res le mit, njegov vonj pa je zdaj realnost. Odličen izbor za vašo primarno poletno dišavo, v kateri se prepletajo utrinki limone, bergamotke, mandljev, jabolka in pačulija. Obstoječ, a nevsiljiv vonj za popestritev vaše celostne podobe. (D. H.)

www.guerlain.com

JACKPOT

Igre na srečo so že več tisoč let mikaven in nevaren svet, poln alkohola, goljufij, nasilja in nesrečnih človeških usod. Mnogi so v lovu na glavni dobiček, ki pa ga v resnici zadenejo le redki, izgubili čisto vse.

PRI »BREZBOŽNIH« EVROPEJCIH

V srednjem veku so Arabci menili, da je hladno evropsko podnebje božja kazen. Le redki muslimani so si upali raziskovati mrzli sever.

Zgodovina za vsakogar

OB LETNI NAROČNINI
POPUST 15 %
CENA ZA 12 ŠTEVILK
45⁹⁰ €

Naročite na:

www.revija-history.si | 02 / 23 53 326 narocilo@revija-history.si

SUZUKI GSX-R 1000

Kraljeva vrnitev

www.suzuki.si

V svetu motošporta je ime GSX-R zapisano z zlatimi črkami, Suzuki je s tem motociklom spremenil dirkanje in s tem tudi pojem za superzmogljive serijske motocikle. Kralj se je zdaj vrnil in je pripravljen, da si povrne prestol!

■ Suzuki je namreč v boju s tekmeci v zadnjem obdobju nekoliko zaspal, a zdaj je z novim GSX-R 1000 (14.590 evrov) napadel s polnim plinom. Prenova je temeljita, zverino so z najostrejšimi kremplji zložili skupaj od najmanjšega vijaka naprej. To je najmočnejši, najlažji, najučinkovitejši in najbolj sofisticiran športni Suzukijev model do zdaj. Zaradi novih okoljevarstvenih norm seveda tudi najčistejši. To, da jim je vse to uspelo strniti v ta končni izdelek, je v resnici velik inženirski in tehnološki dosežek. To pri Suzukiju tudi s ponosom povedo, hkrati pa omenijo, da so si pomagali z idejami s tekmovalnim razreda motoGP. Uporabili so titan, material iz vesoljske tehnologije, to pa samo zato, da se motor zavrti do

13.200 vrtljajev v minuti, ko iz sebe iztisne 202 'konja'. Ob teži, ki brez tekočin pokaže 202 kilograma, je to dirkaško vrhunsko razmerje 1: 1 med močjo in težo. Sanje vsakega motorista, ki ga žeja po adrenalinu! To se med vožnjo še kako dobro občuti, saj v primerjavi s starim motorjem deluje nov štirivaljnik kot dopingiran kolesar na Touru.

Moj prvi stik z GSX-R 1000 sicer ni bil idealen, saj smo prvo rundo odpeljali po še nekoliko mokrem Hungaroringu in sem vozil zelo previdno v programu za dežne razmere. Potem ko se je steza osušila, sem z velikim veseljem užil sadove dela marljivih japonskih inženirjev in ročico plina ožemal na polno. Moči mu nikoli ne zmanjka in tudi spoznavni krogi v tretji in četrti prestavi po ovinkastih delih steze in med krajšimi ravninami niso šli

prav počasi, saj je motor izredno prožen. Na stezi, kjer se ves čas vozi na meji, vse to pomaga, da sem tudi sam v dobrem, a predvsem še vedno varnem tempu maksimalno užival. Še pred nekaj leti si v takšnih razmerah, kjer so jasno vidni mokri madeži na asfaltu in je suha le idealna linija, niti v sanjah ne bi upal tako odpirati plina. Zdaj pa elektronika pazi name. Motocikel brez elektronske pomoči bi seveda zgrmel po tleh v trenutku, tu pa te na mejo opozorita nežno odnašanje zadka in bliskanje rumene lučke na merilnikih. Čudovit dokaz, kaj zmore elektronika, je bil nenaden in odločen pospešek, ko sem z mokrega asfalta zapeljal na suhi del steze. Motor takrat sprostí na asfalt vso moč, ki se pokaže v izjemnem pospešku. Z eno besedo: čudovito! Pohvaliti moram tudi delovanje

vzmetenja, ki je seveda polno nastavljivo in ob dobrem aluminijastem okvirju ohranja kolesa mirna in natančno v začrtani liniji.

Po končanem testnem dnevu in prijetno utrujen lahko samo dam roko ekipi, ki je naredila novega GSX-R 1000, in čestitam za zelo dobro opravljeno delo. 🍀

A dark blue, hard-shell suitcase with a black telescopic handle and a white outline of a suitcase on the front. The text "TRAVELMATE ROBOTICS" is printed vertically on the front.

1001

20 let

Spletna trgovina: 1001dar.si

termo steklenica
za hladne napitke
v vročih dneh

Glasbeni noir

Kdo: CIGARETTES AFTER SEX Kdaj: 14. JUNIJA

Kje: KINO ŠIŠKA, LJUBLJANA

■ Kot je nevsakdanje ime newyorške zasedbe Cigarettes After Sex, tako nevsakdanje je tudi melodično potovanje, ki ga pridedijo s svojim počasnim, toplim vokalom, umirjenim, zasanjanim

ritmom in posledičnim vzdušjem, ki poslušalca potopi v fužijo melanholije in uživanja. Paradoks njihove glasbe je, da ni plesna, a bi nanjo plesali – v temnem klubu, v megli, odsotni od vse realnosti. Noro. A je razprodano.

Doživite trance

Kdo: PAUL VAN DYK Kdaj: 24. JUNIJA

Kje: AMBASADA GAVIOLI, IZOLA

■ Mojster trance glasbe, ki je v neprestanem pospešku držal že prvo generacijo ljubiteljev elektronske glasbe pri nas,

še vedno zna pripraviti prvovrsten žur. V svojem glasbenem razvoju dovoljuje vplive sorodnih žanrov in kuje melodije, na katere se telo preprosto mora odzvati. V slovenskem epicentru elektronske glasbe v Izoli si tako ometamo doživetje, kot ga zna pripraviti samo Paul van Dyk.

Rok po ameriško

Kdo: LITTLE STEVEN & DISCIPLES OF SOUL

Kdaj: 5. JULIJA Kje: KRIŽANKE, LJUBLJANA

■ Little Steven je sicer Steven van Zandt, kitarrist zasedbe Bruce Springsteen & E Street Band (pa tudi v Sopranovih je nastopil!), ki pa ima še čisto svoj bend, Disciples of Soul, s katerim je ravnokar napovedal snemanje prve plošče v 15 letih. Nam se bo predstavil tam, kjer tovrstna glasba najbolj uspeva – v Križankah. Ujemite se v ustvarjalni zagon unikatne legende ameriškega roka.

Kdo: KLEMEN KLEMEN, RECYCLEMAN (BIVŠI ALI EN) IN ZLATKO

Kdaj: 23. JUNIJA Kje: GRAD FUŽINE, LJUBLJANA

Grajski rap s tremi kralji

■ Nenavadna hiphop pustolovščina se je začela 26. maja, ko so samooklicani trije kralji slovenskega rapa – vedno duhoviti in kritični Klemen Klemen, prenovljeni RecycleMan (nekdan znan kot provokativni raper Ali En) in dobrodušni Zlatko – nastopili na brežiškem gradu in zagnali turnejo, kot je pri nas še ni bilo. Trije kralji, znani raperji, nastopajo v davnih ključnih središčih dogajanja, na dvoriščih in obzidjih slovenskih gradov. Ravno na dan izida te številke Playboya je imajo koncert v slovenjgradskem gradu, konec meseca pa bodo rapali na fužinskem gradu v Ljubljani. Zatem jih lahko ujamete še vsaj dvakrat: 5. avgusta na gradu Rajhenburg v Brešanici in 16. septembra na ormoškem gradu. Nabor gradov, kjer bodo trije kralji slovenskega rapa nastopali, naj bi se še razširil, morebiti celo z zaključkom na ljubljanskem gradu. Turneja je posebna tudi zato, ker gre za mešanico mogočnih ostankov preteklosti z udarnimi, modernimi, urbani ritmi sedanosti. Ker so se skupaj vzeli trije glasbeni posebnosti, ki nikoli niso dovoljevali, da se jih kakorkoli opredeljuje ali ukaluplja, se lahko poleg poskočnih raperskih ritmov nadejamo tudi veliko družbene kritike in seveda niza slovenskih rap uspešnic, ki so v zadnjih dveh desetletjih (in še malo) oblikovale zelo prodrno in predrno slovensko rapersko sceno.

Trije kralji slovenskega rapa tresejo grajske temelje po Sloveniji.

Od Leve Scene do princa Fužin

■ Leta 1994 je Ali En z albumom *Leva Scene* nastopil kot prvi pravi slovenski raper, odločen, drzen in zgovoren, s čimer je Slovenija končno dobila glasbo, ki nas je zdržnila, celo zmotila. Ali En je že takrat povabil k sodelovanju tudi Klemna Klemna, ki je v skladbi *V mestu nekaj dogaja* odrimal prvo kitico, s tem pa si podstavil odlično odskočno desko za svojo rapersko kreativno. Še danes pomnimo njegov *Trnow stajl*, zimzeleni biser domačega hiphopa. In na teh temeljih je zrastel tudi Zlatko – s hitrim jezikom, neobremenjenimi mislimi in kritičnim opažanjem si je kmalu zagotovil mesto ob boku svojih predhodnikov, pri tem pa si še prislužil duhovit naziv: princ Fužin. Zdaj, vsi trije skupaj, tresejo grajske temelje po Sloveniji.

BREŽŽIČNO

www.futurelab.sony.net

■ Sonyjev **XPERIA EAR OPEN-STYLE CONCEPT** temelji na open-ear avdiotehnologiji, razviti znotraj Sonyjevega programa laboratorija prihodnosti. Gre za inkubator, ki omogoča potrošnikom preizkušanje in oblikovanje prototipov Sonyjeve divizije raziskav in razvoja. Brežžične **OPEN-EAR STEREO SLUŠALKE** so zasnovane na temeljih Sonyjevih raziskav akustike. Tako lahko poslušate glasbo in prejimate obvestila med poslušanjem zvoka okoli sebe. Če poslušate glasbo med vadbo ali vožnjo na delo, je to neprimerljivo ambientalno doživetje naprave. Ta Sonyjev koncept je ustvarjen, da popolnoma spremeni predstavo vsakodnevnega poslušanja in komuniciranja – dva močna prostorska akustična konduktorja in gonilne enote delujejo skupaj in prinašajo zvok naravnost v ušesne kanale. (P. B.)

Za lahkotnost vašega želodca

Antimetil®
ingver

Na potovanjih

- Ingver zmanjša občutek nelagodja, ki spremlja slabost in bruhanje med potovanjem.
- Ingver prispeva k normalnemu delovanju prebavnega trakta.
- Primeren za otroke od 3. leta starosti, nosečnice od 1. meseca nosečnosti dalje in doječe matere.

Antimetil® v vsako potovalno lekarno!

Antimetil je prehransko dopolnilo.
Na voljo v lekarnah.

www.antimetil.si

ewopharma

Lorde na Coachella Valley Music and Arts Festival v Empire Polo Clubu aprila 2017

Januar 2014: Lorde, prejemnica gremijev za najboljšo pop solo izvajalko in za pesem leta.

Odkrivanje LORDE

■ Sedite v lokalu, iz zvočnikov zaslišite všečen komad, a ker ne veste, kdo je izvajalec, na telefonu vključite aplikacijo Shazam, jo pomolite v smeri glasbe in čez nekaj sekund je komad identificiran. Nekje na drugi strani sveta pa nekdo aplikacijo Shazam uporablja precej drugače – za predvidevanje prihajajočih glasbenih trendov in odkrivanje novih glasbenih zvezd. Tako se je pred leti, ravno v času razcve-

Taylor Swift in Karlie Kloss poljubljata Lorde.

ta te aplikacije, v to zgodbo vpletla tudi **LORDE**.

Lorde je novozelandsko dekle, ki je na svojem rodnem otočju, pogostokrat imenovanem za najbolj odročen kotiček našega planeta, preprosto sledilo otroškim sanjam in prepevalo. Pela je, ker je nekaj na Novi Zelandiji pač morala početi in se ji je zdelo, da to počne dobro. Njena mati, sicer po rodu Hrvatica (Sonja Jelić, le da se njen priimek zdaj

zapisuje kot Yelich), je pesnica, tako da lirčnost ni bila tuja mali Elli Mariji Lani Yelich-O'Connor, ki je s svojim glasom kmalu pričala številne lokalne odjemalce radijskih valov.

In to, kar se je dogajalo tam daleč spodaj, je nekomu nekje v ZDA pritegnilo pozornost. Le kdo je deklica, ki se podpisuje kot Lorde in ki v Novi Zelandiji povzroča digitalne tresljaje, tako mogočne, da se čutijo tudi drugod – sprva seveda v Avstraliji, potem pa kmalu tudi v ZDA? Založba je prepoznala njen potencial in leta 2013 po vsem svetu udaril njen prvi uradi singel **Royals**. 5,6 milijona ljudi je z aplikacijo Shazam samo v letu izida iskalo ta komad. Bil je drugačen. Unikaten. Odklon od tipičnega dekleškega popa tistega časa, popa, ki sta ga takrat narekovali Taylor Swift in Katy Perry. Takrat komaj 17-letna Lorde je tako čez noč postala svetovna senzacija, Shazam pa je postal orodje za odkrivanje in plasiranje glasbenih zvezd.

Danes ima Shazam v pametnem telefonu več kot 500 milijonov uporabnikov in shazamali so več kot 15 milijard komadov. Kar se dogaja na Shazamu, torej ni več vzorec, ampak dejansko stanje poslušanja glasbe po sve-

tu. In ker lahko Shazam založbam ponudi lokacijsko shemo uporabe, je mogoče na specifičnem delu sveta nemudoma ugotoviti, kaj je tisto, kar tam ustvarja trend. In če je to lokalni izvajalec, kot je nekoč bila Lorde, ga lahko velike založbe hitro odkrijejo in katapultirajo na svetovno sceno.

Glasbenikov se danes več ne odkriva v klubih. Nekoč je šel skavat velike glasbene založbe v lokalni klub poslušat nadobudne bende, da bi našel naslednje Pearl Jame, danes pa takšne neizbrušene glasbene diamante iščejo po Facebooku, YouTubeu in seveda tudi s Shazamom.

In Lorde, ki bo letos praznovala 21. rojstni dan? Je žanrski križanec, saj njeni komadi prebijejo vrhove tako pop kot tudi elektronskih lestvic. Doma ima dva gremija, na prihajajočem albumu **Melodrama** pa poje o samoti in osamljenosti, o odtujenosti od sveta. Se zavestno odmika od formata popularne glasbe, kot nam ga streže osrednja scena. V tem prepletu perverzij, senzacij in dekadence se novozelandsko

dekle preprosto ne najde. Kot pravi sama: »Pop glasba je samo še šok taktike in najbrž bo vse skupaj doseglo vrhunec, ko se bosta dva pevca pofukala na odru ob podelitvi gremijev.«

Drzno, a resnično, saj Miley Cyrus in Robin Thicke nista bila daleč od realizacije tega komentarja.

Je pa dobro vedeti, da imamo alternativo. Lorde ostaja v mešanici sanjskega popa in indietronike, nekje na obrobju, tam, kjer dober okus in sporočilo še imata vrednost. Verjamemo, da jo bomo kmalu spet z veseljem shazamali. **Y**

5,6 milijona ljudi je s Shazam soustvarilo glasbeno zvezdo.

»Pokazala vam bom nov svet,« je ob napovedi novega albuma vzkliknila Lorde. Začetek odkrivanja tega novega sveta je mogoč s prvim singlom Green Light.

Milijonski prepiri

■ Seveda je bilo pričakovano, da bo **KATY PERRY** na petem studijskem albumu vsaj en komad izkoristila za pogrevanje zvezdniškega prepira z žanrsko kolegico in nekdanjo polnovredno prijateljico Taylor Swift. Spopad se je začel leta 2014, ko je Taylor Swift omenila, da je njen hit **Bad Blood** zgodba o izkušnji z »neko žensko glasbenico«. Ker se je to dogajalo ravno v času, ko sta si dekleti iz spalnice v spalnico podajali Johna Mayerja, kaj dosti ni bilo treba ugibati. A Katy trdi, da album **Witness** pripoveduje o vsem drugem kot pa o drugih ljudeh. »Album niti ne govori o meni, ampak o razrešitvah, ki so nujne, da lahko vidim in slišim okolico,« je bila nekoliko misteriozna 32-letna lepotica, težka 125 milijonov dolarjev in lastnica kar štirih Guinnessovih rekordov. Med drugim je Katy Perry prva glasbenica, ki ima na YouTubeu več skladb z več kot eno milijardo ogledov (to sta **Dark Horse** in **Roar**). Da ji je vsekakor v interesu nadaljevati takšen vsesplošen odmev, nakazuje tako močna kampanja na portalih Spotify in YouTube, pa tudi obsežna turneja, na katero se bo podala septembra. Refleksija pride kasneje, Katy Perry ima za sedaj pomembnejšo nalogo – ostati resna tekmica Taylor Swift, v twitterskih spopadih in v prodajnih številkah. Pop v svoji najbolj destilirani obliki ...

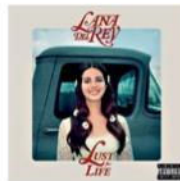
Zbogom, MP3

■ Audioformat MP3 se počasi poslavlja. V Inštitutu Fraunhofer, kjer so ga razvili, pravijo, da obstajajo novejši kodeki MPEG, kot so datoteke AAC, ki prinašajo boljše zvočno kakovost pri manjših bitnih hitrostih. Vpliv na glasbeno in avdioindustrijo bo minimalen, saj so številni že prešli na novejša formate, vsekakor pa ne bomo nikoli pozabili na vse, kar je MP3 storil za svet glasbe – to je vendarle format, ki je omogočil Applu, da je postal vodilna sila v glasbeni distribuciji.

LANA DEL REY FT. THE WEEKND

Lust For Life
Od prečudovite, elegantne in tako neverjetno nadarjene Lane Del Rey ni mogoče

pričakovati nič drugega kot le glasbeni presežek. Ko ji ob bok stopi še kanadski vunderkind The Weeknd, ki ga marsikdo že označuje za naslednjega Michaela Jacksona, pa dobimo fantastičen vokalni duet. Pesem se odvija kot sanjsko popotovanje, kot svoboda, prenesena v notni zapis, kot peti element. To resda ni komad, ki bi nas gnal čez poletje, je pa pevska perfekcija v visokih notah z malce romantičnega vzgiba.

🐰🐰🐰🐰🐰

MUSE

Big Down
Oboževalci angleške rok zasedbe Muse so tudi njihovi največji kritiki. Po naravi so skeptiki, pa čeprav jim skupina za to nikoli ni dala pravega razloga.

Muse pač vedno tavajo po žanrskih robovih, zato so oboževalci previdni. Vedno v strahu, da bodo Muse v teh fuzijah izgubili tisto, kar jih ohranja posebne. Zdaj so se spet zdržnili. So Muse šli v pop? So se umaknili od roka? So se prodali? Nikakor. Ustvarili so energičen preplet sintesajzerske elektronike, melodičnega roka in alternativnega popa v komad, ki nas z videospotom vred pošlje v simbolike poln akcijski šus, kjer odmeva le eno sporočilo: zakopljite globoko, najdite vero, ne bomo ubogali, našli bomo pot.

🐰🐰🐰🐰🐰

ZMAJI, ki verjamejo v ZMAJE

■ Štirje fantje iz Las Vegasa so odraščali ob Nirvani in U2, poslušali Arcade Fire, Muse in Coldplay, potem pa pod temi vplivi še sami formirali bend **IMAGINE DRAGONS**. Kot pravijo tudi sami, so atipičen rokerski bend. Stavijo na skromnost, istovetnost z vsakdanjimi ljudmi in ustvarjalnost. Ne sodelujejo na hedonističnih žurkah po koncu koncertov, kar pa ni, kot pravijo, zanikanje duha rokenrola, je le življenjska odločitev. Ne vozijo se v limuzinah in ne kupujejo si luksuznih avtomobilov. Na turneje nosijo računalnike in nažigajo **League of Legends**, igro, ki se je promovirala tudi z njihovim komadom **Warriors**. So **geeki**, v pozitivnem smislu besede. Človeški, dostopni, življenjski. Njihov zvok je nadvse specifičen, odrezav, prepleten z alternativo in poprokerskimi elementi. Nabit z energijo in sočnostjo, kot da je vedno v pripravljenosti, da poslušalca požene v dir – ali pa v strastno igranje videoiger. Prvi singel z novega albuma **Evolve** lahko najdete pod imenom **Believer** in je odlična reprezentacija poskočnosti novih Imagine Dragons. Mimogrede, fantje so nedavno tega glasbeno podprli tudi nekaj žanrsko njim ustreznih filmov: **Me Before You**, **Suicide Squad** in **Passengers**, obenem pa so bili prisotni še v oglasu za nov Nintendov switch. So tam, kjer je njihova strast.

TRANSFORMERJI za vselej

■ Medtem ko se številni sprašujejo, zakaj se še vedno nastajajo novi deli *Transformerjev*, nas je režiser Michael Bay udaril s podatkom, da imajo v načrtu še vsaj 14 filmov o robotiziranih avtomobilih, ki se pretepajo z drugimi

robotiziranimi vozili v želji, da bi človeštvo rešili pred sicer zagotovo pogubo. Štirinajst filmov pomeni, da bomo *Transformerje* gledali do smrti in še kakšno leto po tem, bodo pa to ne le redna nadaljevanja obstoječe zgodbe, ampak tudi ločeni filmi s poudarkom na najbolj popularnih likih – recimo o tistem rumenem, energičnem in za nekatere tudi duhovitem Bumblebeeu. Marsikomu pa se je zdelo, da smo *Transformerjev* že naveličani in da zgodba, sodeč po zadnjem utrinku leta 2014, sopiha z zadnjimi močmi. Obstaja namreč le toliko razlogov, zakaj človeštvo spet potrebuje pomoč govorečih avtomobilov. A številke trdijo drugače.

Čeprav so prejšnje *Transformerje* kritiki popolnoma raztrgali (z 18 odstotki na agregatu kritik RottenTomatoes je bil to eden najslabše ocenjenih filmov leta 2014), so gledalci kljub vsemu drli v kina in ob privoščljivem smeihu Michaela Baya nabili zaslužek filma na kar 1,1 milijarde dolarjev. Seveda se potemtako še kako splača kovati nove dele, pa čeprav se franšiza v ozadju ubada z igralskimi težavami. Serijo sta že zapustila Shia LaBeouf in vroča Megan Fox, a vskočil je Mark Wahlberg in čisto solidno odigral vlogo protagonista. Ob njega so za vizualno stimulacijo postavili seksi najstniško hčerko z vedno

prekratko majico, zdaj, v petem delu **TRANSFORMERS: ZADNJI VITEZ (TRANSFORMERS: THE LAST KNIGHT)** pa se bo seksualna energija še povečala, ko bo zreli Mark Wahlberg svoj libido usmeril v kar 14 let mlajšo Lauro Haddock. V filmu privlačna angleška igralka nastopa v vlogi živahne profesorice iz Oxfordske univerze Vivian Wembley – le kdo se lahko upre takšnemu paketu lepote in inteligence?

Ob skorajšnjem prihodu te znanstvenofantastične akcije pa se je zdaj bolj kot kdaj prej pojavilo vprašanje, zakaj ljudje to v resnici še vedno masovno gledajo? Razlogi so, kot so dojeli analitiki, nadvse preprosti.

Očem prijazna akcija. Serija je, kot se za mojstra eksplozij Michaela Baya spodobi, živopisna, električna, privlačna. Travniki so divje zeleni, roboti so odeti v žive barve, nebo je tako modro, da bi vanj kar zaplavali, kontrast je na maksimumu. Vse je izdelano kot ultimativni rajc za naša zrkla.

Enostavna zgodba. Vsi deli so narejeni po istem kopitu, a imajo vse, kar zahteva preprosta hollywoodska akcija. Senzacionalne učinke, da nas šokira, upočas-

njene boje, da podžgejo našo prvinsko agresijo, seksi dekle (ali dve), da se očka ne upira, ko mora v kino peljati mulca, in pravljichen arhetip dobrega in zla, da zgodba ostane preprosta in vsem dojemljiva. **Zvezdniška imena.** *Transformerji* dišijo po denarju, zato bodo ne glede na zamenjave v igralski postavi vedno privlačni za hollywoodska imena. Tu je spet John Turturro kot ekscentrični agent, ki končno uvidi pomembnost autobotov, pa Stanley Tucci, ki je v zadnjem delu kar sam gradil svoje *transformerje*, lepi Josh Duhamel, ker gredo tudi dekleta rada v kino, v petem delu pa se jim pridruži še celo Anthony Hopkins kot genialni astronom in zgodovinar, ki do potankosti pozna zgodovino *transformerjev* na Zemlji.

Fantastičen paradoks: kritiki sovražijo in gledalci obožujejo.

Za gigantski spektakel, kot so *Transformerji*, se spodobi tudi gigantski budžet. Glede na zaslužke studii temu brez težav ugodijo. *Zadnji vitez* je tako imel proračun težek kar 260 milijonov dolarjev.

VESOLJE MED NAMA

R: Peter Chelsom **I:** Gary Oldman, Asa Butterfield, Carla Gugino

Nadvse zanimiv koncept zgodbe, ki pa se žal razvije v precej neprepričljivo romantično storijo brez kakršnegakoli odstopanja od pričakovanega, pa čeprav gre esencialno za znanstvenofantastični film. Spoznamo fantiča, prvega, ki se je rodil na Marsu, zato je njegova anatomija drugačna od povprečnega Zemljana. Ima preveliko srce, preveč mehke kosti, njegovo telo je prilagojeno rdečemu planetu. A zgodi se tisto, kar se v romantičnih zgodbah mora zgoditi – fant spozna dekle. Z njo klepeta po FaceTimu, čeprav ona ne pozna njegove zgodbe. Preskoči iskrica. Mladostniška zaljubljenost in povrh še želja, da bi našel svojega očeta, ga tako kljub nevarnosti za njegovo preživetje privedeta na naš domači planet. In film se spremeni v nekakšen obratni National Geographic, kjer maršovec na novo odkriva vse bizarnosti življenja na Zemlji. Kot Romeo in Julia, le da tu vmes namesto skreganih družin poseže Nasa.

Ocena: ★★☆☆

Izvirni naslov: **The Space Between Us**

CHURCHILL

R: Jonathan Teplitzky
I: Brian Cox, Miranda Ruchardson, John Slattery

Ko Brian Cox kot slavni britanski voditelj Winston Churchill dvigne v zrak iztegnjena kazalec in sredinec, simbolni prikaz za *victory* (zmago), za trenutek pomislimo, da je navkljub vsem izjemnim uspešnicam, v katerih je Brian Cox nastopil, to morebiti vendarle njegova najboljša vloga doslej. Najmočnejša. Najintenzivnejša. To je zgodba o Churchill, ki še ni bila razkrita, o trenutkih priprav na dan D, na dan, ko za vezniške sile odločijo v Normandijo poslati vse, kar imajo in tvegati rezultat: absolutna zmaga ali absolutni poraz. Gre za prikaz napetih odnosov med vojaškimi poveljniki,

To je zgodba o še ne razkriti zgodbi o Churchill, o pripravah na dan D, na absolutno zmago ali absolutni poraz.

kjer vsakdo želi voditi svojo vojno. Churchill je tu ujet med silnice svetovnih dogodkov in patriotsko ljubezen do Velike Britanije. Je človek pod fasado poveljnika in voditelja, kar ga ustvari v izredno prepričljiv lik, poln dualnosti, dvomov in pomislekov. O Churchill je bilo posnetih že veliko filmov. O njem nas uči zgodovina. To pa je prvi pravi pogled v ozadje osebnosti, ki je bila ključen kos v mozaiku enega najbolj dramatičnih dogodkov v zgodovini človeštva.

Ocena: ★★☆☆

Izvirni naslov: **Churchill**

★★★★ To res morate videti!

★★★★ Uf, odlična stvar!

★★★ Zadeva si zasluži vašo pozornost.

★★ No ja, recimo ...

★ Pozabite, ni vas vredno!

SARA SLEKOVEC

FOTO ALEŠ BRAVNIČAR/WWW.BRAVNICAR.COM

Azurna odiseja

Asistentka fotografa: Anja Jenko.
Pričeska: Matjaž Okorn (barvanje) in Tomaž Turk (striženje) za
Mič Styling z izdelki Paul Mitchell Professional.
Manikura: Harmonija – središče ugodja Mengeš.
Stiliranje: Inja Savski.

Za lokacijo in nesebično pomoč pri produkciji se zahvaljujemo Marcosu Kasselakisu z ženo Natašo ter posestvu Oia Sunset Villas (www.oiasunsetvillas.com) na otoku Santorini za nastanitev in lokacije. Perilo Lisca (Divine), modra obleka unikatna kreacija Mirjam Bernard za MB Design, nogavice Calzedonia, hlače American Apparel, čevlji Steve Madden in Aldo, nakit H&M, očala, bodi in klobuk last stilistke. Posneto v Grčiji spomladi 2017 za Playboy Slovenija.

TEKST BORUT OMERZEL FOTO MIHA MALLY, ARHIV LEONA JAYA

Leon Jay

»Prihodnost borilnih veščin se bo pisala v Sloveniji«

Sin slavnega Wallyja Jaya, ustanovitelja small circle juijitsa, piše zgodovino borilnih veščin, ki so prepletene z legendo Brucea Leeja. Razprodan učitelj, predavatelj in entuziast se je rodil na Havajih v družino, ki je ena najstarejših institucij borilnih veščin.

Tako oče Wally kot sin Leon sta večkrat krasila naslovnice najprestižnejših naslovnice revij, ki se posvečajo borilnim veščinam, na primer Black Belt, novinarji in strokovnjaki z vsega sveta ju citirajo kot alfo in omego, otroci po letih in duhu si krasijo

Leon Jay je na svoji poti doživel marsikaj. Vzpone in padce. Ampak ni odnehal, svoje življenje je posvetil borilnim veščinam, od njih živi še danes. Skoraj ni države, ki je ne bi obiskal, ali prestižne telovadnice, v kateri ne bi poučeval. In s seboj prinese vrečo

mudil v Sloveniji kot gost v šoli Boruta Kincla in ob videnem je dejal: »Navdušen sem nad znanjem, strastjo in profesionalnostjo, ki jo imate tukaj.«

PB: Profesor, kakšni so bili vaši začetki, je bilo težko ugoditi očetu?

LJ: Moje otroštvo je bilo zelo naporno, netipično. Ampak kot družina nismo imeli izbire. Enostavno je bila to edina možnost. Šola, trening, čiščenje telovadnice, konec tedna turnirji. Kot emigranti smo imeli drugačno miselnost, vedeli smo, da moramo biti boljši, močnejši, sicer nas bo okolje pogoltnilo. Od prvega dneva sem bil vzgajan, da se ne smem smiliti sam sebi. In oče je bil seveda glava družine. Spominjam se, da so v šoli želeli, da bi bil jaz del ekipe za wrestling, ampak oče je želel, da ostanem v judu. Toda če sem odkrit, v judu nisem nikoli blestel. Oče je vodil res vrhunsko judo ekipo in zame je bila prava nočna mora držati korak s temi fanti, saj so bili neverjetni. In ni bilo najbolj enostavno krmariti med pričakovanji in željami ter živeti v očetovi senci. Nekako pa sem le našel svojo pot, ko sem se odločil, da se malo odcepim in posvetim karateju. Ta je bil nepopisan list, področje, prosto bremen in pričakovanj, kaj moram biti zavoljo svo-

[Tisti, ki se ukvarjamo z borilnimi veščinami, smo večni romantiki, sanjači. Nosi nas močna strast, ker če bi bila v tem sama preračunljivost, se na to pot ne bi podali.]

sobe z njunimi portreti. To, čemur smo priča danes, se je rojevalo pred slabimi stotimi leti v glavi moža, ki je sanjaval o borilnih veščinah podnevi in ponoči, saj je bil Leonov oče Wally Jay, ki bi letos praznoval stoti rojstni dan, revolucionar, garač ter zahteven do sebe in drugih. Wally Jay je s kombinacijo juda, juijitsa, zahodnega boksa (western boxing), filipinskih veščin, hapkidoja, kung fuja in še nekaterih drugih veščin postavil zelo učinkovit, revolucionaren pristop k borilnim veščinam, ki še danes osupne marsikoga, zamislite pa si te principe pred 80 leti, ko je svojo pot začel na rodni Havajih.

nasvetov in anekdot, ki so ga izoblikovale v modrega moža, zato ga soga-vorniki požirajo z očmi in ušesi. Njegov način dela je priljubljen še zlasti pri ameriških policijskih enotah, saj skušajo svoje tehnike uporabiti tako, da nasprotnika čim manj poškodujejo in čim bolj obvladajo. Ne govorimo torej o namišljenem bojevniku, ampak o nekom, ki si je na vrtu 'dajal petke' z gospodom Leejem. Legendo, ki še danes velja za svojevrsten mejnik in nekoga s prav posebnimi sposobnostmi.

Pri Playboyu nismo ostali ravnodušni, ko smo izvedeli, da bo v slovensko telovadnico stopila roka, ki se je dotikala Brucea Leeja. Profesor Leon Jay se je

Bruce Lee se je preselil nedaleč stran od naše hiše in je z mojim očetom vsak dan treniral na našem vrtu. Ko sem prišel iz šole, je rekel: »Hej mulec, kako si?« Bilo mu je všeč, da je bil moj oče Kitajec, kot je bil tudi sam, hkrati pa mojster japonske veščine.

jega očeta. Pa tudi moje telo je bilo zelo primerno za to borilno veščino. Jaz sem jaz in nisem moj oče! In tudi moja osebna pot, torej črn pas v jujitsu, judu, karateju pa tudi taekwondoju in zahodnem boksu, kaliju ter bojevanje s palicami z Remyjem Presasom, ustanoviteljem filipinske borilne veščine modern arnis, in tudi vključitev poznavanja Dillmanovih živčnih točk je small circle jujitsu popeljala v popolnoma nov spekter. Torej je to, kar gledamo danes, tudi odraz tega, kam sem zavil sam. To, da se nisem zlomil pod pritiskom oziroma da sem bil kos nalogi, je tudi stvar mojega bad boy uporniškega značaja. Vsekakor pa ne smem pozabiti omeniti, da so mi očetove zveze in poznanstva odprle og-

romno vrat. Domala povsod so me sprejeli odprtih rok in me jemali zelo resno od samega začetka. Za to sem mu resnično hvaležen in trudim se biti vreden naslednik. Stvari niso samo črne in bele.

PB: Torej svojih otrok ne boste nagovarjali, naj sledijo družinski tradiciji?

LJ: Resnično se trudim, da na to ne bi vplival. Obema dajem vso podporo, da sta samosvoja. Pot borilnih veščin je trnova. Povsod, ne samo v Sloveniji. Pridejo boljši in slabši časi in ljudje te vedno vidijo takrat, ko si na vrhu, oziroma vidijo smetano uspešnosti, ne pa 20 let trdega dela in odrekanja. Če pustiva ob strani Hollywood ali tekme, kjer so izkupički za tekmovalce zelo visoki, bi rekel, da smo tisti, ki se ukvarjamo

z borilnimi veščinami, resnično večni romantiki, sanjači. Nosi nas močna strast, ker če bi bila v tem sama preračunljivost, se na to pot ne bi podali. Torej bi svojima otrokoma prej odsvetoval pot borilnih veščin, ker vem, da bosta imela težke preizkušnje, in če ne bosta res s srcem pri stvari ... Po drugi strani pa, saj veste, kaj pravijo, otroci nikoli ne naredijo tistega, kar jim rečemo, ampak delajo to, kar vidijo. Pustimo torej času čas.

PB: Najbrž vas vsi najprej vprašajo o vaši povezanosti z Bruceom Leejem ...

LJ: Da. Mimo tega ne moremo. Spominjam se, da ga moj oče, ki je bil zelo zaseden kot trener ameriške judo reprezentance, sploh ni imel namena srečati, a ga je zna nec priganjal, češ, tega pa res ne smeš zamuditi, ker ta fant je resnično nekaj posebnega. Skoraj na silo smo odšli v neko kitajsko cerkev in tam srečali Brucea. Bil je izjemen, enostavno nam je zastal dih! Vse drugo je zgodovina. Bruce Lee se je preselil nedaleč stran od naše hiše in je z mojim očetom vsak dan treniral na našem vrtu. Ko sem prišel iz šole, je rekel: »Hej mulec, kako si?« Bilo mu je všeč, da je bil moj oče Kitajec, kot je bil tudi sam, hkrati pa mojster japonske veščine. Kitajec, ki je Japonce premagoval v njihovi veščini, kaj bi si človek lahko sploh še želel? Morate razumeti, da je bila ta zadeva s Kitajci proti Japoncem ali pa reciva temu antijaponski zorni kot za Brucea neke veste obsesija. Ampak pozor! Preden je spoznal ženo Lindo, je imel za deklo Japonko, haha. In iz tega pogleda je izvirala tudi njegova družinska dinamika, humor. Na ta način se je šalil z ženo Lindo. Bruce je vzel dežnik, pištolo oziroma katerokoli stvar, ki mu je prišla pod roke, in jo pomolil pod nos Lindi: »Vidiš, Linda, to je pa kitajski izum!« Linda pa se je samo nasmehnila in odvrnila: »Da, dragi, ampak Američani smo jo izboljšali!« Bruce je vedno iskal nekaj več, nekaj drugačnega, to vzel in potem iz tega naredil še nekaj svojega. Imam ga v lepem spominu.

PB: Pa je bil Bruce Lee resnično nekaj posebnega? Ali je imel samo srečo? Da je bil ob pravem času na pravem kraju?

LJ: Vem, kaj mislite. Ob poplavi vsega, kar pride iz Hollywooda, je danes marsikaj mogoče in tudi v borilnih veščinah se je treba potruditi in poiskati pravo zadevo, kakovostno znanje in pristnega človeka. Da, bil je prava stvar. Imel je gromozansko strast in predanost. In kako hiter je bil! Pokazal si mu tehniko in usvojil jo je v trenutku. Bruce je, preden je postal znan in popolnoma razprodan, hodil na naše demonstracije borilnih veščin. Enostavno je bil zvezda. Ljudje

so ga kar požirali, bilo je, kot da bi jih hipnotiziral. In koliko nam je pomenilo, ko smo potem ta zaporedja gledali v filmih! Za vse nas je bil vir neusahljive inspiracije! In nekako sem vedno razmišljal, da se bo že še kakšen tak pojavil v Ameriki, Aziji, kaj jaz vem. Ampak mislim, da sem se motil.

PB: Zakaj ste se motili?

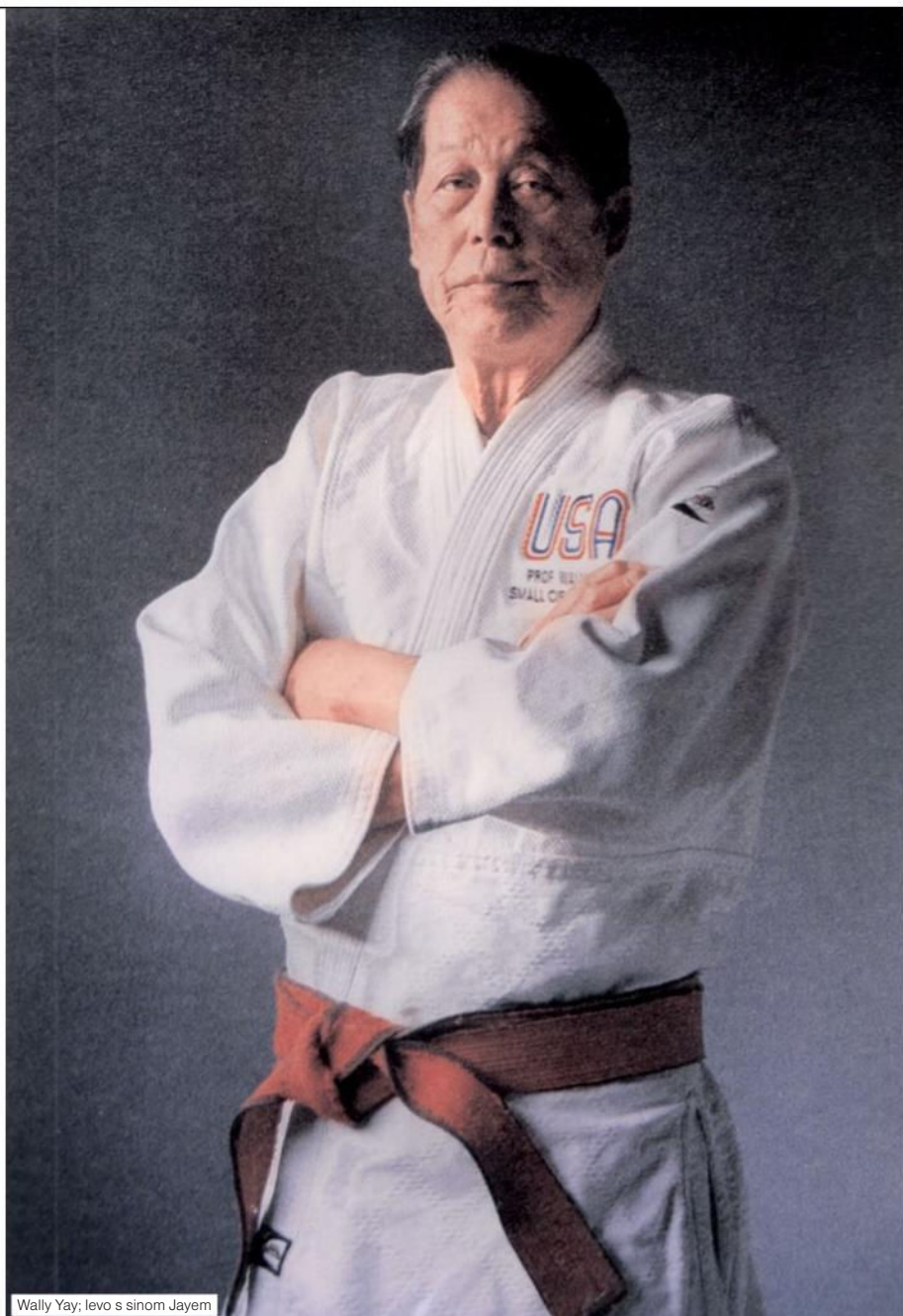
LJ: Menim, da se bo prihodnost borilnih veščin pisala v Sloveniji.

PB: Nam skušate laskati? Pri Playboyu se vedno trudimo biti objektivni.

LJ: [smeh] Sploh ne. To ni v moji navadi. Pri mojih letih in izkušnjah povem, kar mislim, četudi to ni vedno najbolj politično korektno in sem zaradi svoje poštenosti in odkritosti tudi že komu stopil na kakšen žulj. In velikokrat so tudi mene namočili. To je sestavni del igre, sploh v borilnih veščinah. Ego je vsepovsod. Ampak pravi bojevnik se pobere. Vedno. Sicer ne vem, kakšni so drugi klubi po Sloveniji, ampak če so pol tako dobri, kot je šola Boruta Kincla, se nimate česa bati. Bodite ponosni! Ko me je Kincl kontaktiral, sem sicer vedel, da je zelo dober in spoštovan, veliko sem slišal o njem in ljudje v Ameriki se ga kar malo bojijo. Mislim, da je strah upravičen. Borut je fenomenalen, njegovi ljudje so odlični. Ste videli podmladek? O moj bog! Šokiralo me je. Borut Kincl je nekaj podobnega, kot je bil Bruce Lee. Malokrat se zgodi, da ima en človek vse. Znanje, neomejeno strast, videz, zagon in karizmo. In to vleče. Tudi zame je to gostovanje nekaj posebnega. Dobil sem novega sogovornika, Borut mi je predstavil svoj pogled na borilne veščine, predstavil program in

Wally Jay; levo s sinom Jayem

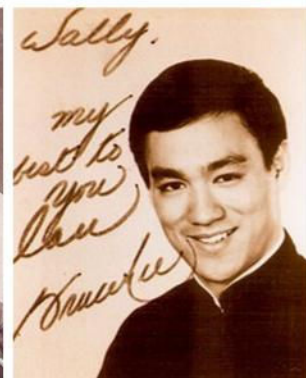
Sicer ne vem, kakšni so drugi klubi po Sloveniji, ampak če so pol tako dobri, kot je šola Boruta Kincla, se nimate česa bati. Bodite ponosni!

potrudil se bom po svojih močeh, da mu dam na razpolago vse, kar lahko, da bi zadevo popeljali še na višji nivo.

PB: Se Slovenci premalo cenimo?

Premalo cenimo Slovence?

LJ: Premalo vas še poznam, da bi lahko kaj rekel. Ampak opažam, da poveste veliko manj oziroma se ne pohvalite, kot bi se morali. Ko sem bil v Borutovi šoli, sem učil tri dni, ljudje so požirali eno zadevo za drugo, vse jim je bilo jasno. Res sem presenečen. Bil sem tudi eden od sodnikov na izpitih za črn pas v Borutovi šoli Kempo Arnis.

Ne vem, ali je še kje na svetu tako težko pridobiti črn pas kot tukaj. Dve uri demonstracij tehnik in na koncu 15 full kontakt borb. In vsa čustva na koncu! Vas gane, vam povem!

PB: Kako pa je z globalnega vidika?

LJ: No, ko govorimo o globalnem trgu, če sva čisto iskrena, nimamo vsi enakih izhodišč. V ZDA, Izraelu, tam se posameznik lahko na nekaj opre. Krav maga je

tarna in le redko starši postavijo pred dejstvo, naj spelje zadevo do konca, trenira vsaj eno šolsko leto in potem odneha. Pustijo mu odnehati takoj, ko postane malo težko. Ali je to pravi način? In potem se pritožujemo, kakšen je ta svet. Sami ga delamo takšnega. Odnehamo, ko zadeve postanejo težke.

PB: Pa mislite, da se ljudje zavedajo, kdaj so v dobri zgodbi?

Danes otrok malo potarna in le redko starši postavijo pred dejstvo, naj spelje zadevo do konca. Pustijo mu odnehati takoj, ko postane malo težko.

krav maga, na primer. In vlakec pelje. Torej vsak, ki poučuje krav mago, stopi v neko sfero brenda, ki deluje sam po sebi. Pa to še zdaleč ne pomeni, da je vsak inštruktor krav maga dober. Ima samo srečo, da se ukvarja z nečim, kar je vsesplošno poznano. Moj oče je imel kot trener reprezentance, kot nekdo, ki je bil povezan s Hollywoodom, določene mehanizme, da si je lahko ustvaril ime. Po drugi strani pa imava en klub borilnih veščin v Sloveniji. Na kaj se oni lahko oprejo? Da, so olimpijske igre, toda kje je vse drugo? Bolj kot ne so prepuščeni sami sebi. Nimam občutka, da vaša država stoji za produkti, vsaj dokler nima neke konkretne koristi od njih. Pa oprostite, če sem koga užalil, to je samo moj osebni občutek. Torej si lahko predstavljate, kako sposoben dečko mora biti Kincl, da je na področju borilnih veščin kempo arnis pripeljal do točke, ko ga domala vsi poznamo oziroma smo vsaj slišali zanj.

PB: Kolikor lahko presodim, so Kinclovi standardi zelo visoki, pa ne samo, kar se tiče znanja, saj poudarja, da dela dobre ljudi. Ali tradicionalne vrednote na splošno v borilnih veščinah izginjajo?

LJ: Vsi, ki živimo od borilnih veščin, vemo, da je to zelo trd kruh, kot sem že omenil. Borut je eden tistih motivatorjev, ki zna to pot naslikati lepo, ker je enostavno tako zaljubljen v to, kar počne in mu nič ni težko. Verjamem, da bi marsikdo na njegovem mestu že velikokrat odnehal. In ko ga poslušam, vidim, da je njegov sistem tako dodelan, da ima vsak zakaj svoj zato, tudi v poglavju vzgojne note in posluha za so-ljudi. Danes so otroci razvajeni. Mi smo emigrirali s Havajev v Kalifornijo, trenirali pet dni v tednu in ob koncih tedna hodili na turnirje. Meni so kimono oblekli pri dveh letih in od takrat ga nisem slekel. Imeli smo fokus in ni bilo druge možnosti kot trdo, trdo delo. Danes otrok malo po-

LJ: Po navadi ne vemo, kaj imamo, dokler tega ne izgubimo. Oziroma bom rekel tako-le. Morda nekdo, ki ni nikoli treniral nič drugega in pozna samo kempo arnis, vzame tak nivo, kot je tukaj pri Kinclu, za samoumeven, nato pa odide stran in je razočaran, ker tega ne najde nikjer več. Predvideval bi, da se takšni ljudje prenehajo ukvarjati z borilnimi veščinami. Če pa pridete od drugod v Kinclovo šolo, vidite, da je to to. Povsod po svetu sem bil, a česa takšnega človek res ne vidi vsak dan.

PB: Jujitsu je nekakšna prevladujoča sila v MMA (Mixed Martial Arts, mešani borilni športi). Ali je UFC (Ultimate Fighting Championship) danes posledično postal nekakšen sinonim za ultimativne borilne veščine. Kako bi na to gledal vaš oče?

LJ: Moj oče je uporabljal judo kot podporni sistem pri razvoju small circle jujitsa. Spominjam se, ko je UFC ugledal luč sveta, da ga je zelo zanimalo, kako se bodo posamezne veščine prepletale v oktagonu, čeprav prijemi oziroma določene tehnike, ki jih mi uporabljamo tam niso dovoljene, je na to gledal kot na športni dogodek.

PB: Pa je danes sploh mogoče preživeti v svetu borilnih veščin brez tekmovalnosti? Kaj bi pravzaprav morala biti primarna naloga učiteljev borilnih veščin?

LJ: Menim, da so tekmovalna nekakšna dodatna spodbuda, dober dodaten motivator, če hočete, in lahko pomagajo pri učenju, fokusu. Nekateri enostavno tekmovalna potrebujejo, da najdejo svoje prednosti in ugotovijo slabosti. Moram pa poudariti, da so tekmovalna eno, samoobramba pa spet nekaj drugega. Šport ima neka pravila, po teh pravilih se ravnamo. Samoobramba ne pozna pravil. Če nas hoče nekdo poškodovati, napasti, pri tem ni nobenih omejitev. Zato je toliko bolj pomembno, da samoobrambo poučujemo z veliko odgovornostjo in preudarnostjo. Sem spada

tudi to, da smo zmožni preudariti, kako bomo odgovorili na določeno grožnjo. Ne pozabimo: za svoja dejanja smo odgovorni moralno in zakonsko, svoboda pa je prečudovita stvar! In ne moremo in smemo mimo preventive. Vzgajajmo in postavljajmo meje. To je en vidik. Drugi vidik pa je, da potrebujemo neko objektivno platformo, kjer je rezultat lahko malo bolj objektiven. Ne samo zaradi tistih, ki trenirajo, ampak tudi zaradi regulative šol. Dokler se pogovarjamo, ali je moj udarec boljši od tvojega, so to bolj gostilniški pogovori in težko je reči, kaj je zdaj tisto pravo. Če pa obstaja neka platforma z določenimi pravili, lahko vsak stopi v ta proces in jasno bo videti, kdo ima boljše rezultate. Tako vsi dvigujemo nivo. In ne nazadnje imamo pred seboj fokus, kam hočemo priti. Poučevati borilne veščine na dolgi rok je zelo težko, zlahka zaidemo ali pa nam v težkih časih zmanjka motivacije. Če pa imamo jasna pravila, nam lahko to precej pomaga. Pa tudi ne moremo mimo tega, da s tekmovanji pridejo sponzorji in povečevanje skupnega znanja, identitete. To smo pa mi. Torej, če je zadeva pravilno izpeljana, so tekmovanja v redu.

PB: Ali mislite, da otroci, ki preživijo veliko časa pred televizijo in računalnikom, nekako izgubljajo občutek za realnost?

Ali bi rekli, da jih ta namišljeni svet porine v nepremišljene odločitve in se ne zavedajo posledic. Ali jim je dolgčas?

LJ: Vem, na kaj namigujete. Izgublja se zavedanje med vzrokom in posledico. V računalniški igrici posledic ni. In mladi res izgubljajo občutek, kakšne so posledice nasilnih in destruktivnih dejanj. Oni pa že ne bodo papagaji, dajmo, naredimo nekaj norega, bodimo rokrske zvezde! Temu pri mešajmo še ščepec pomanjkanja samozavesti v vsakdanjem življenju, in če vžgalico prižgemo v pravem trenutku ...

PB: Pa vendarle, nasilje ni nekaj novega, prisotno je od pamtiveka. Vladarji so prihajali na oblast z nasiljem, vse vojne so nasilje, to je sestavni del igre. Kaj je razlika med tedaj in sedaj?

LJ: Razlika je v mejah in v tem, kaj je sprejemljivo. Izgublja se moralna nota, tisti duh, kaj je prav in kaj ne. Tudi v borilnih veščinah ga je vse manj. Imamo ogromno organov, ki nas varujejo pred nasiljem, pa vendar ga po drugi strani sprejemamo, absorbiramo ga več kot kdaj prej. Opozarjamo na nasilje, pa vendar, ali učimo svoje otroke o mejah? Kaj je resnično prav in kaj ne? Dejansko smo dvolični. Vzgoja je permissivna, otroci so sveti, po drugi strani pa produciramo svet, ki je težji za življenje kot kdaj prej. Otroka ne smemo kaznovati, lahko pa se veliko manj ukvarjamo z njim, mu kupu-

Leon Jay in Borut Kincl

Spoštovanje je ključno. Ne samo do svojega učitelja, ampak do soljudi, do sveta! In sva tukaj. Kdo je tisti, ki bo spreminjal svet na bolje? Velike korporacije? Pozabite. Vi! Če se boste odločili. Vi! Pa prosim, nehamo že prelagati odgovornost! Začnite vi.

jemo neomejeno daril, čeprav to zanj ni najboljše. Še huje, odvezamemo mu veliko možnosti, kjer bi se lahko česa naučil. Odgovornost? Kaj je to? Če bo nekaj naredil narobe, ne bo sam pojedel, kar je skuhal. Gotovo je kriv učitelj, gotovo moramo nekoga tožiti. In kaj s tem otroke učimo? Prelaganja odgovornosti! Ne vem, zakaj nas vse to tako preseneča. Če se malo ustavimo, pravzaprav vidimo, da sami drvimo v to smer. Pa bog ne daj, da bi kdo preveč razmišljal ali se uprl nakupovalnim mrzlicam! Da ne bova preveč zašla ...

PB: Ste vi vzornik svojim učencem?

LJ: Trudim se. Vedno skušam biti iskren. Ljudje to začutijo. In vedno poudarjam, kako pomembna je strast, ljubezen do nečesa, kar počnemo. Verjamem v energijo samega pogovora, ustvarjalnosti. Tako se rojevajo nove, revolucionarne ideje. Spet se bom navezal na Kincla. V njem sem našel sogovornika, ki ga nisem pričakoval. In ideje so letele po zraku! Potem sem malo analiziral. Strast! Oba imava strast! In ko sem gledal njega in njegove učence, sem si mislil: 'Upam, da tudi mene tako spoštujejo!' In to spoštovanje je ključno. Ne samo do svojega učitelja, ampak do soljudi, do sveta! In sva tukaj. Kdo je tisti, ki bo spreminjal svet na bolje? Velike korporacije? Pozabite. Vi! Če se boste odločili. Vi! Pa prosim, nehamo že prelagati odgovornost! Začnite vi.

BALKAN RIVERS TOUR

VARUHI REK

**TEKST NIKA ARSOVSKI FOTO ANDRAŽ FIJAVŽ BAČOVNIK, ANDRAŽ KRPIČ,
KATJA JEMEC, JAN PIRNAT, PROFIMEDIA/JOZEF KLOPACKA/ALAMY**

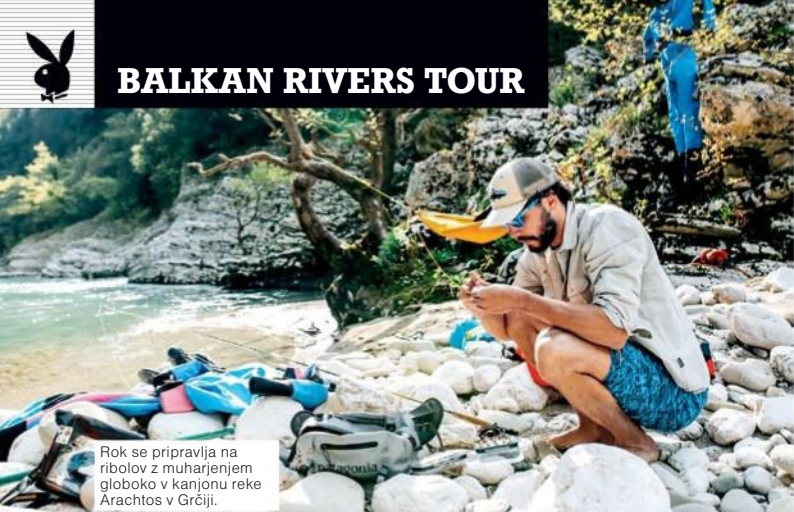

Roka Rozmana, biologa in idejnega vodja projekta Balkan Rivers Tour, reke privlačijo že od malih nog, ko je kot otrok z očetom lovil ribe, pozneje pa se je podal v kajakaške vode. V kajaku je spoznaval številne reke, ob tem pa ugotovil, da so neokrnjeni tokovi prava redkost, saj so zavoljo proizvodnje električne energije nekatere povsem uničili. Med potovanjem po Čilu je spoznal aktiviste, ki so jim zaradi branjenja rek stregli po življenju, kar pa jih ni ustavilo. Želel se jim je pridružiti in ob brskanju po spletu kmalu ugotovil, da rečnih tokov ne uničujejo zgolj v Južni Ameriki. Odkril je, da nameravajo tudi na balkanskih strugah postaviti približno 2700 jezov. Odločil se je, da jim to prepreči, saj je želel zaščititi tisto, kar mu pomeni največ – reke.

Tako je Rok lani skupaj z ekipo v okviru projekta Balkan Rivers Tour preveslal 23 rek Balkanskega polotoka, kamor se je letos s somišljeniki zopet podal. Pred nekaj tedni so se vrnili z Balkana, kjer so že drugič v dveh letih spisali uspešno zgodbo. Besede in žalost domačinov, ki življenja živijo ob rekah, na rekah in predvsem z njimi, so vrli mladeniči in mladenke prenesli in razširili po vsem svetu. To, da so jih letos na meji poznali tudi cariniki, je le eden od dokazov, da je lanski trud obrodil sadove.

Spoštovanje do reke se prenaša med generacijami, potem pa pride nekdo, ki prekine tok ljubljene reke. Ljudje na Soči so se že večkrat uprli gradnji jezov, ker vedo, kaj pomeni postaviti se za svojo reko.

»Letos smo v okviru drugega projekta želeli zbrati čim več materiala in se osredotočiti zgolj na nekaj ključnih točk. Želimo pokazati bogastva Balkanskega polotoka in s tem pritegniti ljudi. Vmes pa smo se seveda imeli tudi zelo lepo, spoznali smo številne ljudi in privabili dodatno medijsko pozornost. Letos je bilo že lažje, saj so ljudje že od lani seznanjeni z našim delom, tako smo le nadaljevali našo zgodbo,« je povedal Rok, ki je zaradi svojega udeleževanja velikokrat žrtev pritiskov, s katerimi želijo odgovorni slabe plati jezov pome-
sti pod preprogo. S postavitvijo jezov se

Rok se pripravlja na ribolov z muharjenjem globoko v kanjonu reke Arachthos v Grčiji.

Žan Kunčič in Rok Rozman pred 220-metrskim jezom Mratinje, ki je v sedemdesetih letih prejšnjega stoletja postal eden najvišjih jezov na svetu in potopil prelepo dolino reke Pive v Črni gori.

Andraž in Rok na prelepi albanski Valboni

»Kadar je težko, se odpravim ob reko ali se podam s kajakom po brzicah. Zgodbe domačinov mi ostanejo v spominu, medtem ko skope podatke iz tabel hitro pozabim. Ne mine nas. To ni služba ali hitro minljiva ideja.«

namreč prekine naravni tok rek, ki je najbolj pretočen ekosistem na planetu. To povzroči otoplitev vode in zmanjševanje vsebnosti kisika, ki vpliva na bivačoče organizme, še večja težava pa nastane zaradi usedlin, ki zaradi jezov obstojijo na mestu in se ne premikajo naprej proti morju. Tako so v Severni Ameriki znanstveniki ugotovili, da gozdovi odmirajo zaradi lososov, ki se

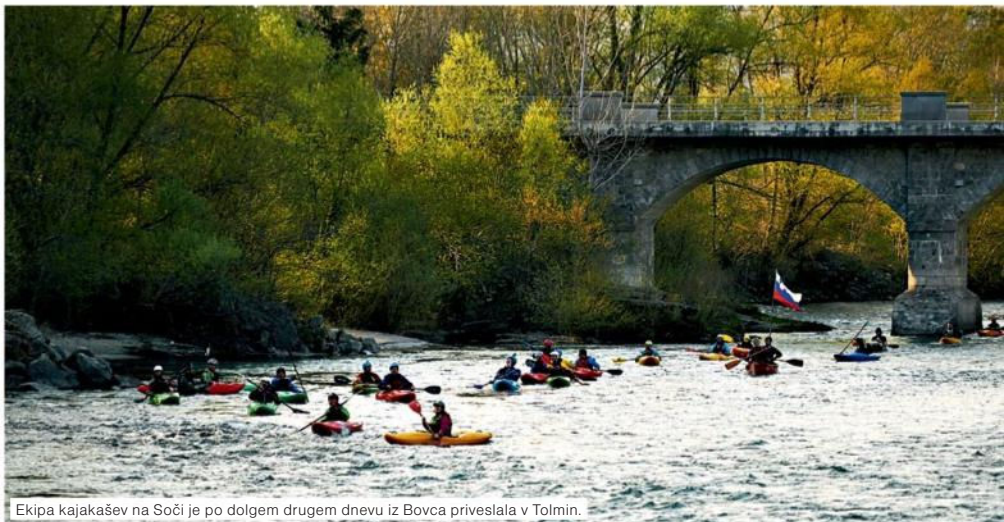
sicer izvalijo v potočku in odplavajo v ocean, čez leta pa se kot velike ribe vrnejo na prvotni kraj, kjer tudi umrejo in se spremenijo v naravno gnojilo. Zaradi postavitve betonskih pregrad pa njihova vrnitev ni mogoča, lososi pa so s svojim gnojiлом velik dejavnik pri rasti sekvoj na nekaterih območjih celine čez veliko lužo. V starih drevesih so namreč strokovnjaki našli izotope ogljika iz morja. Sekvoje so namreč zrasle pognojene z lososi iz oceana. V Evropi so tako vlogi igrale druge migratorne vrste rib, ki so skoraj na robu izumrtja.

Po besedah našega sogovornika hidroenergija vendarle ni tako zelena, kot se sprva zdi, saj jezovi povzročijo enormno škodo

z okoljskega vidika. Hidrolobiji seveda želijo tovrstne podatke zadržati zase, z ustrahovanji pa odvrniti vsakogar, ki bi jim oporekal: »Lani so se nam smejali, letos pa smo jim očitno že nagnali strah v kosti, saj so celo poškodovali naše vozilo. Očitno vedo, da ne bomo odnehali. Morda so lani menili, da gre družbi kajakašev le za zabavo, letos pa jim je postalo jasno, da ni tako. Na naših dogodkih smo opazili tudi potuhnjene predstavnike hidrolobijev. Navdušila pa me je samoiniciativa vseh sodelujočih, vsak je imel še kakšno idejo, s katero je želel prispevati k projektu. Vsakemu smo namreč dali proste roke. Menim, da vsak lahko izraža svoje mnenje na zanimiv in neagresiven način.«

Prvi zavesljaji BRT 2 na Soči

Ekipa kajakašev na Soči je po dolgem drugem dnevu iz Bovca priveslala v Tolmin.

Kraljevanje hidrolobijev pa ni le domena na Balkanu ali tam čez veliko lužo, temveč je po sogovornikovih besedah že pred časom zajelo tudi naše kraje z namenom zaježitve v zgornjem delu Soče [na fotografiji na prvi strani]. Ta smaragdna reka je v zgornjem toku sicer že stoletja primer sožitja med človekom in naravo, domačini pa lahko s koriščenjem naravnih bogastev tudi živijo. Prav zato je zanimivo opazovati kontrast med zgornjim in spodnjim tokom Soče. V zgornjem delu vlada zadovoljstvo, medtem ko v spodnjem, ki je že zajezen ni tako. »V Sloveniji je bilo po našem mnenju najslabše,« pravi Rok Rozman, »kajti podjetje, ki deluje in ima interese na tej reki, je posredovalo pri potencialnih udeležencih akcije, ki bi pomagali v boju proti gradnji jezov na reki Soči in pritokih. Čutim, da se jih polasča paranoja. Verjamem pa, da so zbegani, ker smo namesto obrambe izbrali napad. Kreativno smo se spravili na njihove dolgoročne plane,

oni pa na to niso bili pripravljeni. Zato so začeli vplivati na lokalne veljake, zaradi česar številni niso obiskali našega dogodka. Bolj kot to pa nas je zmotilo dejstvo, da so prikladno odsvetovali udeležbo na Balkan Rivers Touru kajakaškim klubom, saj so grozili s sankcijami, zato nam niso pomagali.«

»Ne želim pretirano izpostavljati preostalih članov, ki so vpleteni v to zgodbo. Zavedam se, da zaradi tega nosim naprodaj svojo glavo, ne želim pa v to potegniti tudi preostalih. Zaradi vedno večjega zanimanja medijev pa je dosti lažje, saj so med ljudi prenesli našo zgodbo, tako nas je dosti težje zaustaviti. To nam daje dodaten zagon.«

Rok Rozman pod jezo HE Moste na Savi Dolinki

»Soče ne bodo uničili, tudi Učje ne. Ta je po zaslugi politike že od osamosvojitve zunaj območja Natura 2000 z namenom gradnje jezov. To je čudovit pritok Soče, ki kajakašem pomeni toliko kot Čopov steber alpinistom. Ima svojevrstno simboliko, kljub temu pa jim je uspelo v ozadju pridobiti vse potrditve, potem pa so padli pod žaromete javnosti. Prav zaradi tega se slovenskega hidropodjetja osredotočajo na balkanske reke, kjer takšnih pobud in vstaj proti gradnji ni bilo. Zdaj želijo zaježiti Učjo, da bi nadomestili presežek potreb po električni energiji zavoljo smučarskega središča Kanin, vendar pa se ne zavedajo, da Učja v zimskem času nima zadostnega pretoka in bi turbina pozimi enostavno mirovala. Na koncu itak ne gre za električno energijo, ampak za provizije ob gradnji teh tako pogosto nesmiselnih objektov,« pravi Rok Rozman.

Sifon na Morači. Ob višji vodi bi bilo to mesto usodno, ob nizkem vodostaju pa smo si ga brez posledic lahko malce prestrašeni ogledali od blizu.

Prečkanje grško-albanske meje v dolini Vjose

Ekipe veslačev pri prečkanju črnogorsko-albanske meje sredi Skadarskega jezera ob spremljavi policije

Podobna zgodba poteka tudi pri naših severnih sosedih, kjer so zaježili že skorajda vsako strugo, zato so se njihova podjetja začela osredotočati na Balkan. »Eno izmed njih,« pravi Rok Rozman, »je bilo v zadnjih letih prisiljeno v renaturacijo rečnih odsekov, pomembnih za sulca v domači Avstriji. S tem se postavlja kot naravi prijazno podjetje, a to isto podjetje sočasno na bosanški Sani gradi za sulce najbolj usoden jež. Ta reka je eno izmed najbolj ohranjenih habitatov za sulca, vendar pa bo populacija po postavitvi jezu zdesetkana. Če želiš videti sulca, pojdi spomladi pod savski jež in opazila boš desetinvečkilogramske ribe,

ki se zaletavajo v jež, saj ob drsti želijo potovati proti toku v višje predele reke. Tamkajšnje prebivalstvo so prisilili, da je prispevalo za ta jež, ti ljudje pa so na robu obupa. In kolikšna bo kapaciteta te hidroelektrarne? Ravno pravšnja za majhno vasico. Seveda bo vsa energija odšla v izvoz, Bosna pa bo s tem izgubila neprecenljive naravne vire, živalske vrste in dobiček od turizma. Z dronom smo lani posneli fotografijo in jo razposlali po internetu, kar je sprožilo drastičen odziv, zaradi česar so se številni investitorji umaknili iz njihovega naslednjega projekta,« s ponosom pojasni Rok Rozman, ki bi se z veseljem na štiri oči soočil z odgovornimi, vendar pa se sami temu izogibajo. »Očitno nimajo argumentov, ki bi bili kos našim, ali pa jim enostavno ne odgovar-

»Moč črparam iz starih fotografij in tudi iz pripovedovanj starejših. Z nami je veslal gospod, ki se je že kot otrok prebijal med brzicami še nedotaknjene srednje Soče. Ko je pripovedoval o starih časih, so mu po licih tekale solze. Zato sem ga potrepil po rami, da bomo morda še kdaj priča čemu takemu, on pa je bil ob tem presrečen. Če vidiš ljudi, slišiš zgodbe in začutiš trpljenje narave ... potem brez težave kakšno noč prebediš in trdo delaš za boljši jutri.«

Rok Rozman, Žan Kunčič in Carmen Kuntz med veslanjem skozi drugi kanjon reke Morače v Črni gori.

Domačin Miško, ki živi na iztoku Morače v Skadarsko jezero. Njegovo stališče je jasno: pustite to reko divjo, od nje smo vsi odvisni, od jezera, ki ga napaja, pa se boli,

Balkan Rivers Tour je postalo gibanje.

Naša Urška Petrič in njen kuža Lajka – kopenske sile BRT 2

ja direkten pogovor,« meni biolog, ki verjame, da jih negativna energija nikakor ne more utišati.

In če je stanje že pri nas takšno, si le s težavo zamislimo, kaj šele se dogaja v Albaniji. Valbona, poznana po prečudoviti neokrnjeni naravi, soški postrvi, turnem smučanju, hribih in prečudoviti reki bo v prihodnosti morda postala prava betonska džungla. Idilo namreč želijo mogočni hidrolobiji skaziti s kar 12 jezovi. »Lani so nas ljudje množično podprli, letos pa si številni v strahu niso upali priti na dogodek Balkan Rivers Tour. Opazili smo, da so se dela že začela. Ponoči so nas zbujale eksplozije, saj želijo pritek reke spraviti v kanal in vodo preusmeriti drugam. Kar zmrzilo nas je, po licih so se nam vsule solze. V nas se je nabral srd, saj nihče ne ve za kaj takšnega. Odločili smo se, da posnemamo film, ki je dosegel številno množico ljudi. V Albaniji je vse tesno povezano z aktualnim predsednikom vlade, ki potrjuje tovrstne projekte, čeprav so dovoljenja protipravna. Borci za reko so že vložili tožbo proti albanski vladi in z malo sreče jo bodo celo dobili. Dober primer tega je reka Vjosa, za katero smo celo največji optimisti menili,

Pestra ekipa s kajakaši iz desetih držav po koncu veslanja prvega dne na Soči

da tožba ne bo uspela. Pa je! Tudi tam je ta isti premier prodal določeno dolžino reke turškim podjetjem za 250 milijonov evrov, čeprav se je zavedal posledic gradnje jezov. S tem bi pridobili Turki, medtem ko prebivalci ne bi dobili nič. Na srečo so opazili, da je bila presoja vplivov na okolje ponarejena, zaradi česar so zaustavili postopek.

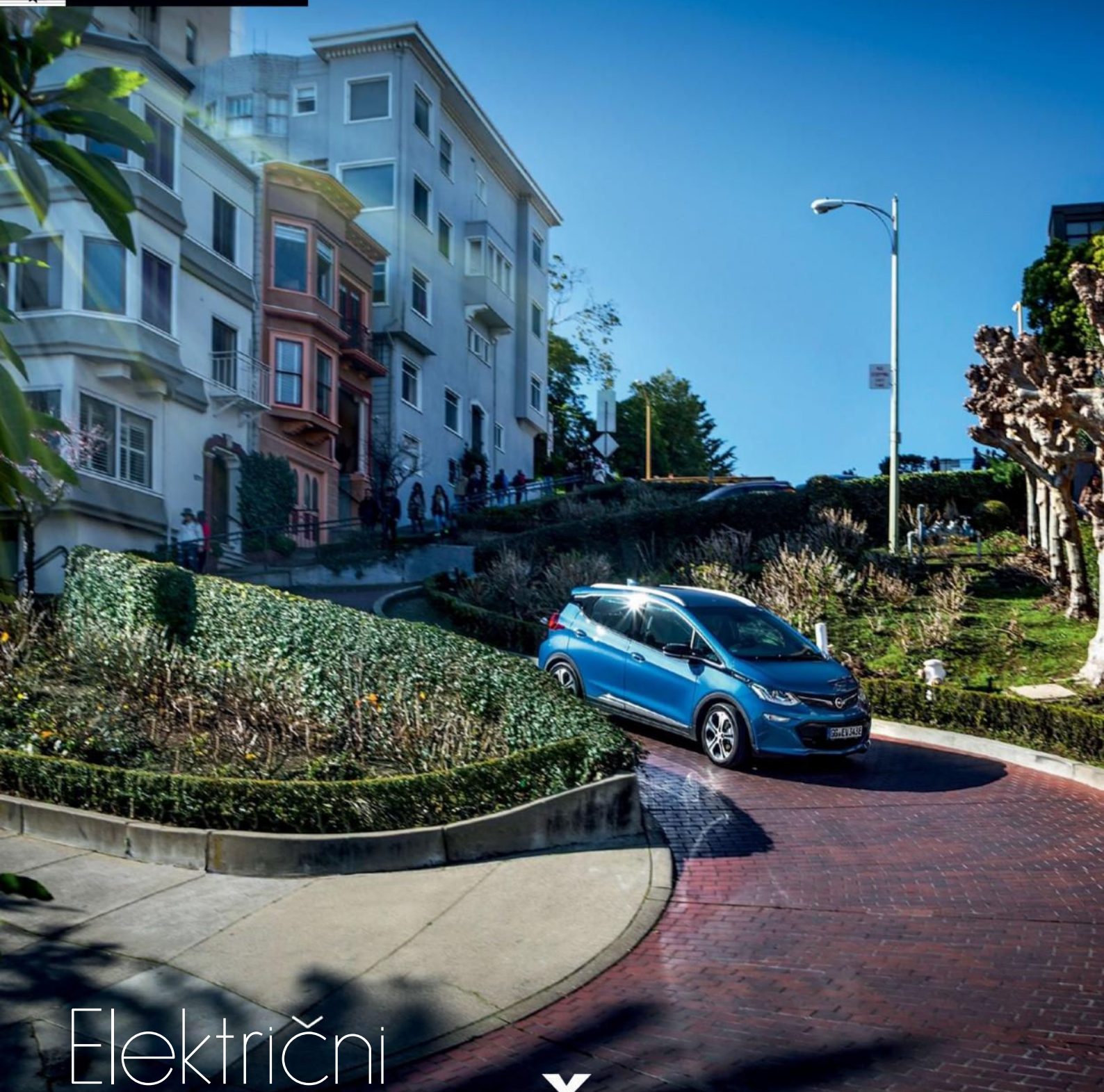
Kaj takšnega se v Evropi še ni zgodilo,« pravi sogovornik, ki se zaveda, da mišljenja odgovornih s svojim udejstvovanjem ne bodo spremenili, saj le-ti verjamejo v svoj prav, skušajo pa vplivati na mnenje ljudi, ki še vedno verjamejo, da je hidroenergija zelena in naravi prijazna. Biolog nas ob tem opozori še na nekaj: »Najprej vendarle pomislimo, koliko energije v resnici potrebujemo, koliko je lahko s povsem banalnimi ukrepi prihranimo. Z različnimi znanostmi bi morali najti najmanj škodljivo rešitev, po tehtnem premisleku. Vsako območje ima določene lastnosti in temu primerna bi morala biti tudi izbira načina pridobivanja energije. Problem pa nastane, ker je v ozadju vedno interes drugih.« Tako je tudi na slovenskih tleh, čeprav se po mnenju sogovornika stanje vendarle izboljšuje. Ljudje se počasi zbujajo iz zimskega spanja, dokaz pa je tudi uspešna zgodba Balkan Rivers Toura, ki je tudi letos pritegnil veliko pozornost. Prav zato še obstaja upanje, tako za številne pritoke slovenskih rek kot tudi za preostalo prečudovito naravo, ki nas obdaja. Se zato črni scenarij vendarle ne bo uresničil? »Upam, da ne. Menim, da bo Soča čez 20 let še lepša, kot je zdaj. Ne le da ne bo novih jezov, temveč bi radi porušili tudi stare, ki izhajajo še iz časa svetovnih vojn. Morda zveni nemogoče, pa vendar ni,« je prepričan Rok Rozman. 🇸🇮

Rok Rozman pod jezom HE Moste na Savi Dolinki

OPEL AMPERA-E

Električni **AMERICAN**

TEKST DUŠAN LUKIČ
FOTO OPEL

Na vrhu strani piše opel ampera-e, a globalizacija avtomobilske industrije seveda pomeni tudi to, da značka na nosu še ne označuje, kje je bil avtomobil zasnovan ali izdelan. Oplova ampera-e,

prvi 'ljudski' električni avtomobil z res dolgim dosegom, je plod bolj sodelovanja Korejcev, Američanov in Evropejcev, izdelujejo jo v ZDA, a na nosu ima povsem evropsko značko.

nekaterih državah so že spoznali, da so električni avtomobili prihodnost, ki jo je treba čim prej sprejeti. Daleč pred vsemi je tu

Norveška. Hitra rast trga e-avtomobilov se je tam začela leta 2014 in danes po njihovih cestah vozi že 150 tisoč električnih avtomobilov in priključnih hibridov. In prav tam je ampera-e najprej naprodaj.

Z ampero-e so električni avtomobili dobili novo dimenzijo. Trideset tisoč evrov za avtomobil družinskih dimenzij in 400 kilometrov doseg ni več nedosegljiv ideal. Prej nasprotno. Osnovna cena ampera-e v Nemčiji je namreč dobrih 39 tisoč evrov za vstopni model, in če od tega odštejemo slovensko subvencijo 7500 evrov, smo pri 32 tisočakih.

In brez pomisleka lahko zapišemo, da se da z ampero-e v normalnih razmerah prevoziti vsaj 400 kilometrov – tudi med prvimi prevoženimi kilometri po mrzli Norveški,

še v mrzli zimi in kljub temu, da nima gretja s toplotno črpalko, je zmogla ampera-e prevoziti vsaj kakih 280 prav nič varčno odpeljanih kilometrov. In glede na to, da večina Slovencev na dan prevozi le okoli 50 kilometrov (ali manj), je jasno, da se da z ampero-e živeti tudi, če je nimate možnosti polniti doma. Enkrat na teden jo pač priključite na javno polnilno postajo in v osmih urah delovnika bo domala polna.

Litij-ionska baterija ima kapaciteto 60 kilovatnih ur. Ampera-e je sposobnega hitrega polnjenja na hitrih polnilnih postajah CCS (v 30 minutah se napolni za vsaj 150 kilo-

metrov vožnje), na navadnih polnilnih postajah (z izmeničnim tokom) ali doma pa se lahko polni z največjo 7,4 kW.

Ampero-e lahko, kot se za električni avtomobil spodobi, vozite le s stopalko za plin, brez zavor. Prestavno ročico le pomaknete v položaj L in prosto roko uporabljate za kaj koristnejšega ...

Ampera-e se vozi kot pravi električni avtomobil. To pomeni, da jo lahko vozite le s stopalko za plin, torej brez uporabe zavorne stopalke – prestavno ročico je treba le po-

makniti v položaj L in takrat je ob povsem popuščenih stopalki regeneracija že sama po sebi dovolj močna, da se je mogoče v

vsakdanjem prometu voziti brez uporabe zavor. Že po nekaj kilometrih je stvar tako naravna, da se voznik začne spraševati, zakaj sploh obstajajo drugi načini.

Prostor pred voznikom obvladujeta dva velika zaslona LCD. Tisti, na katerem so merilniki, je odlično pregleden in daje ravno prav informacij, osrednji zaslon infotainmentnega sistema je daleč največji, kar jih najdemo v oplih (in tudi sicer v samem vrhu po velikosti, razen ko govorimo o tesli) in seveda občutljiv za dotik.

Skratka, z ampero-e je elektrifikacija pri osebnih avtomobilih dosegla stopnjo, ko je resnično vsakdanje uporabna in po evropskih, ne slovenskih merilih vsakomur dostopna. To so očitno dojeli tudi kupci: ampera-e je na trgih, kjer se jo že da naročiti (k nam pride naslednje leto), praktično razprodana. Tudi po tej plati je tako ampera-e opel, ki si ga bo zgodovina močno zapomnila. 📌

Predstavljamo vam
kolekcijo 2017
vračajo se barve

Vespa

vespa.com

PVG SALON KOPER

DOLINSKA CESTA 1/I,
05/625 01 52; salon.kp@pvg.si

PVG SALON LJUBLJANA

KAJUHOVA 32D, 1000 LJUBLJANA
01/439 69 02; salon.btc@pvg.si

www.pvg.si

DARILO NA MOTÖRCITYJU

KRASNA HONDA GL 1000

TEKST DARJO HRIB MODEL TJAŠA DEU
FOTO JANI NENDL

Slovenija bo dobila nov festival MotörCity, ki se bo pripetil 27. avgusta v Tolminu in bo najbolj razveselil ljubitelje bluz in roka. Kot se za poletne festivale spodobi, bodo na oder stopili odmevni domači in tuji glasbeniki. Potrjeni so že Chris Thomas King, Hans Theessink & Terry Evans, Henrik Freischlader, Prismojeni profesorji bluesa, Stray Train in Bluesback. Ob vsem tem bo obiskovalce čakalo še eno izjemno presenečenje – prenovljeni starodobnik honda GL 1000, originalno iz leta 1976, ki je pod spretnimi in izkušenimi rokami (in orodji) ekipe Krakenhead Customs zaživel kot BLUEBERRY BOMBER. Motocikel v vintage race slogu ima športno vzmetenje, unikatna platišča, živahnejši motor in je zasnovan z vsem spoštovanja do izvirnika. Pogovorili smo se s predelovalci motocikla, ki ga bodo na festivalu podarili srečnežu, čigar vstopnica bo izžrebana na dan dogodka.

www.motorcityfestival.com

www.krakenhead.com

Kako ste izbrali model motocikla za predelavo?

Izbira je bila pravzaprav preprosta. Izbran je motocikel, ki se ponaša z bogato dediščino in je unikat že v originalni izvedbi. Kot tak se lepo zlije s samim festivalom MotörCity. Honda GL 1000 je vsekakor eden od kulturnejših motociklov z Bližnjega vzhoda in je leta 1976 premaknil meje tehničnih zmogljivosti. Danes pod imenom goldwing poznamo Hondin model velikega potovalnika, v svoji prvi izvedbi pa je šlo za pravi superbike tistega časa. Mi pa smo razmišljali naprej, kako motocikel narediti še bolj zanimiv in privlačen.

Od kod navdih za ime Blueberry Bomber?

Vsakemu od naših predelanih motociklov pripada prav posebno ime, ki predstavlja njegovo zgodbo na humoren način. Blueberry nakazuje barvo motorja, Bomber pa pooseblja surovost motocikla, ki s široko in podolgovato silhueto resnično deluje kot kakšen cestni bombnik, ki si zna vzeti svoj del cestišča.

Kateri del prenove je bil najdražji?

Najdražja je bila celotna obnova agregata. Zaradi redkosti motocikla je seveda rezervnih delov malo in treba je bilo vložiti kar nekaj truda za pridobitev vseh potrebnih delov. Za zadnji manjkajoči ležaj je bilo poslanih kar 68 elektronskih sporočil, da smo prišli do osebe, ki je imela zadevo v domači garaži. Tudi poceni ravno ni bil.

Kaj vse ste prenovili in predelali?

Seznam je gotovo daljši od prostora, ki vam je na voljo v reviji, saj je bil zamenjan oziroma obnovljen prav vsak vijak na motociklu. Poleg povsem obnovljenega agregata so po meri narejena platišča, vetrni oklep, tank, sedež, zamenjani so vilice in celoten zavorni sistem in električna napeljava. Ima pa Blueberry Bomber tudi Webrove uplinjače, ki jih najdemo na legendarnem porscheju 912. 🇻🇪

SPLETNI NATEGI

TEKST MIŠO ALKALAJ FOTO SHUTTERSTOCK FOTOMONTAŽA GOJKO ZRIMŠEK

ALI VERJAMETE WIKIPEDIJI?

»Težava s citati na internetu je,
da težko preverimo njihovo avtentičnost.«
– Abraham Lincoln

Leta 1640 je izbruhnila vojna med portugalsko kolonijo Goo na vzhodu indijske podceline in indijskim cesarstvom Marantha, ki je takrat vladalo večini današnje Indije. Ambicije cesarstva Marantha so podpirali lokalni prebivalci v severni Goi, ki so se upirali portugalskim kolonistom. Po več bitkah, ki so zahtevale obsežne žrtve na obeh straneh, se je spor v februarju 1641 končal s sporazumom, v katerem sta se obe strani obvezali, da bosta spoštovali medsebojne meje. Konflikt je znan kot **Biholimska vojna**, po glavnem mestu severne Goe, kjer je bilo največ spopadov.

POTEGAVŠČINE V WIKIPEDIJI

Opis Biholimske vojne bi težko našli v kakšni zgodovinski knjigi, ker se ni nikoli pripetila. Divjala je le na straneh Wikipedije, in to kar od 4. julija 2007 do 29. decembra 2012. Bila je le ena od množice potegavščin, ki so si jih šaljivci privoščili v tej javni enciklopediji. Nekatere so bile bistveno manj uspešne: vojna med ameriško zvezno državo Michigan in Kanado se je začela 2. maja 2007 in trajala le 13 dni. Na drugi strani je **Jack Robichaux**, serijski posiljevalec, ki je v 19. stoletju strašil po New Orleansu, na straneh Wikipedije deloval kar deset let in en mesec. **Sean Mann**, izmišljeni profesor bioetike in korejščine na univerzi Berkeley, je v Wikipediji predaval skoraj deset let, od 6. oktobra 2005 do 4. aprila 2015.

Nekateri šaljivci se potegavščine lotijo bolj subtilno in izmišljene podatke vpišejo v sicer legalne članke v Wikipediji. Tako so 11. oktobra 2008 med podatke o Kosovu vnesli kar šest povsem izmišljenih političnih strank (imele so samo angleška imena: Democrat Republic Party, Christian Party of Kosovo, Union of Kosovo Party, Serbian Union of Kosovo & Metohija in Peoples Party of Kosovo); obstale so šest let in tri mesece. **Maddi Fairthorne**, izmišljeni direktor Svetovne banke, je na straneh Wikipedije živel skoraj deset let.

Wikipedija vzdržuje podatke o potegavščinah na svojih straneh, jasno, samo o tistih, ki so bile že razkrite.

ZA UGLED IN DENAR

BBC je 15. avgusta 2007 poročal, da so z novim orodjem **Wikipedia Scanner** odkrili prime-re političnega popravljanja Wikipedije. Tako naj bi ameriška obveščevalna agencija **CIA** spremenila strani o iranskem predsedniku **Mahmudu Ahmadinežadu**, **Vatikan** je spreminjal zapise o voditelju severnoirske stranke Sinn Fein **Gerryju Adamsu**. Z računalnika v lasti ameriške **Demokratske stranke** so v stran o desničarskem TV-voditelju **Rushu Limbaughu** vnesli, da je idiotski, rasist in pristranski fanatik (*bigot*).

Wikipedia Scanner je razvil študent ameriške univerze CalTech **Virgil Griffith**. Temelji na načelu, da so avtorji prispevkov ali popravkov v Wikipediji sicer anonimni, a vendar njihovi posegi pustijo sledi, konkretno, izbrskati je mogoče internetni naslov računalnika, od koder so bili podatki vneseni. To sicer ni pravno veljaven dokaz, saj ni nujno, da je besedilo zares vnesel uradni predstavnik in po uradnem pooblastilu organizacije, ki je lastnik naslova, je pa zelo dober indic.

Leta 2010 se je **Arnie Draiman**, sicer medijski strokovnjak desničarske izraelske nevladne organizacije NGO Monitor, lotil popravljanja 'protizraelskih laži' na Wikipediji. Uporabljal je vsaj dve različni uporabniški imeni in pomoč kolegov. Sledila je prava vojna sprememb med Draimanom in aktivisti za pravice Palestinec, slednje je Jerusalem Post označil kar z 'protizraelsko drhaljo' in s tem jasno pokazal interese izraelske države. Druga stran seveda obtožuje Izraelce, da hočejo spremeniti zgodovino Palestine – a kaj naj si o podatkih, ki se lahko dnevno spreminjajo, misli uporabnik Wikipedije?

Da države in vsakovrstne politične skupine popravljajo zapise v Wikipediji, da bi uporabnikom predstavile 'svojo resnico', je v krogih poznavalcev interneta sicer že dolgo znano, vendar so bile to predvsem spekulacije,

Nekateri šaljivci se potegavščine lotijo bolj subtilno in izmišljene podatke vpišejo v sicer legalne članke v Wikipediji.

dokler ideoloških popravkov niso nave-dli še uradni mediji. In da se to ne bo nehalo, pa naj celo sami uredniki Wikipedije tako početje obsojajo, nakazuje tudi ameriški zakon **H. R. 5181**, ki ga je predsednik **Barack Obama** brez medijskega pompa podpisal 23. decembra 2016 v okviru vojaškega proračuna za leto 2017. V namen zakona, »da se zoperstavi tuji propagandi in za druge namene«, seveda sodi tudi 'delovanje' na internetu, vključno s posegi v Wikipedijo.

Kar je mogoče početi za politični ugled, se da izkoristiti tudi za komercialnega, torej za dobiček.

Volilni računalniki **Diebold Election Systems** (danes **Premier Election Solutions**) so se množično pojavili na ameriških volitvah 2004. Strojne analize so pokazale, da so bili sistemi varnostno dokaj pomanjkljivo zasnovani, kar je neizogibno vodilo v teze, da so prav volilni računalniki Diebold (glavni lastnik firme je bil republikanec) zagotovili zmago **G. W. Busha**. Številni očitki so se kmalu znašli tudi v Wikipediji. Analiza z Wikipedia Scannerjem je pokazala, da so uporabniki z računalnikov podjetja Diebold pobrisali daljša poglavja o varnostnih vprašanjih njihovih volilnih sistemov.

New York Times je poročal, da podjetje za upravljanjem stikov z javnostmi **Sunshine Sachs** popravljalo podatke o svojih klientih v Wikipediji.

Teksaško podjetje **Wiki-PR** je potencialnim strankam celo ponujalo usluge 'popravljanja' Wikipedije in je v ta namen registriralo več kot 300 uporabniških imen za posredovanje v javni enciklopediji. Uredništvo Wikipedije je podjetju najprej poslalo zahtevo, naj svoje intervencije opusti, potem mu je pa odvzelo pravico do dodajanja in spreminjanja vsebine.

Leta 2014 je nekaj večjih podjetij za upravljanje stikov z javnostmi podpisalo zavezo, da ne bodo tajno spreminjala vsebine Wikipedije, kar seveda nesporno kaže, da je to bila in še ostaja običajna praksa.

TRMOGLAVI FANATIZEM

Britanski računalničar **William Conolley**, sicer član Stranke zelenih Anglije in Walesa, se je očitno odločil, da Wikipedija ne sme vsebovati nobenih 'skeptičnih laži' o tezi, da človeški izpusti CO₂ povzročajo katastrofalno ogrevanje, pozneje 'podnebne spremembe' v ozračju Zemlje. Svojo križarsko vojno je začel leta 2003 in sistematsko popravil več kot 5000 strani. Od leta 2006 do 2009 je deloval kot administrator Wikipedije

in je vsaj 2000 uporabnikom, ki so po njegovem mnenju izražali napačne ideje o 'podnebnih spremembah', onemogočil pisanje v Wikipedijo. Septembra 2009 so mu pooblastila administratorja odvzeli, ker je po mnenju arbitražne komisije Wikipedije »izbral administratorska pooblastila«. Conolleyu je bila leta 2010 izrečena začasna prepoved (za šest mesecev) spreminjanja člankov pod geslom 'podnebne spremembe', kar je seveda povsem simbolična omejitev, ki se ji je mogoče izogniti že s spremembo uporabniškega imena. Za ljudi, kot je William Conolley, se je uveljavilo ime wikinasilneži (*wikibullies*).

Ali je Conolley svoje poslanstvo na Wikipediji nadaljeval (najbrž), uradno ne vemo, a vsekakor je skupaj s somišljeniki dosegel, da velja ta javna enciklopedija na področju podnebnih sprememb kot propagandni in povsem nezanesljiv vir.

Conolley sicer vzdržuje lastne 'podnebno korektne' strani, občasno pa se s svojimi komentarji pojavi na drugih spletnih straneh o antropogenih podnebnih spremembah, kjer seveda kritizira vse, ki se z njim ne strinjajo.

WIKIPEDIJA NI VERODOSTOJEN VIR PODATKOV

Januarja 2007 je **Middlebury College** v ameriški zvezni državi Vermont študentom prepo-vedal citirati Wikipedijo v uradnih nalogah, diplomah in podobnih delih. Zavračanje Wikipedije kot neverodostojnega vira se je hitro razširilo na večino izobraževalnih inštitucij najprej v ZDA, čeprav druge niso uvedle tako radikalnega ukrepa, kot je prepoved.

V temeljni zasnovi je to odločanje na osnovi vladavine množice, kjer večina neumnih utopi glasove pametnih in izobraženih.

Univerza **Harvard** v navodilih za uporabo virov piše, da je Wikipedija sicer povsem uporaben vir, kadar gre za vprašanja, ki niso posebno pomembna, recimo za stavo s sošolcem. A kadar gre za informacije, na katerih temelji akademsko delo, velja biti skrajno previden. Kot navaja sama Wikipedija, lahko na to javno enciklopedijo prispeva podatke vsakdo, ki to želi – strokovnost piscev je torej vprašljiva. Poleg tega je lahko podatek zastarel ali celo namerna dezinformacija. Čeprav je marsikaj na Wikipediji lahko tudi povsem res, obstaja resno tveganje, da morda ni, zato citat ne more veljati kot verodostojen vir v akademskem delu.

Filozof **Jaron Lanier** Wikipedijo okrca bolj grobo: v temeljni zasnovi je to odločanje na osnovi vladavine množice, kjer večina neumnih utopi glasove pametnih in izobraženih. Ne samo Wikipedija, vsak internetni servis, ki ga oblikuje velika in anonimna množica, pomeni sugestijo, da je slučajnostna množica ljudi organizem, ki ima legiti-men pogled na svet.

Mark E. Moran, ustanovitelj RealMedia, je zbral deset najpomembnejših razlogov, zakaj se študenti ne bi smeli zanašati na Wikipedijo ali jo citirati. Povzemimo nekatere:

1. Wikipedija sama navaja, da ni primarni vir in da ne pričakuje absolutnega zaupanja.
2. Avtorje, ki prispevajo povsem točne informacije, je mogoče utišati: najdejo se uporabniki, ki sistematsko in vedno znova pobrišejo vse, kar se ne strinja z njihovo ideologijo ali predsodki, in pametnejši v takih primerih običajno popustijo prvi.
5. Med (anonimnimi) uredniki Wikipedije je bolj malo raznolikosti: 87 odstotkov jih je moških povprečne starosti 26,8 leta. Večina jih je iz Evrope in ZDA ter imajo srednješolsko izobrazbo.
8. Posamezniki, ki pišejo prispevke na osnovi svojega ideološkega prepričanja in z namenom propagiranja določenega pogleda, v večini primerov prevladajo nad nevtralnimi prispevki.
9. Ni se pametno zanašati na informacijo,

za katero niti ne vemo, kdo jo je napisal, saj so prispevki v Wikipediji anonimni.

Sicer tudi sama Wikipedija navaja, da ni verodostojen vir in da je zato neprimerna za akademsko uporabo. In če ni primeren vir za akademsko delo, ki se seveda vrednoti (tudi) po natančnosti vsebovanih informacij, potem se na podatke iz Wikipedije ne bi smel zanašati nihče, ki želi povedati ali napisati nekaj, za kar sprejema odgovornost.

Kdor torej zaupa Wikipediji, se znajde pred svojevrstnim logičnim absurdom: zakaj potem ne vzame resno njenega lastnega opozorila, da ni verodostojen vir?

IN KAJ JE TU NOVEGA?

Egiptovski faraon **Ramzes II.** je med letoma 1264 in 1244 pred našim štetjem ob Nilu zgradil enega najbolj veličastnih egiptovskih templjev **Abu Simbel**, s katerim je počastil svojo zmago v bitki pri Kadešu (Abu Simbel so med letoma 1964 in 1968 prestavili, da ga ne bi zalilo Asuansko jezero). Na eni notranjih

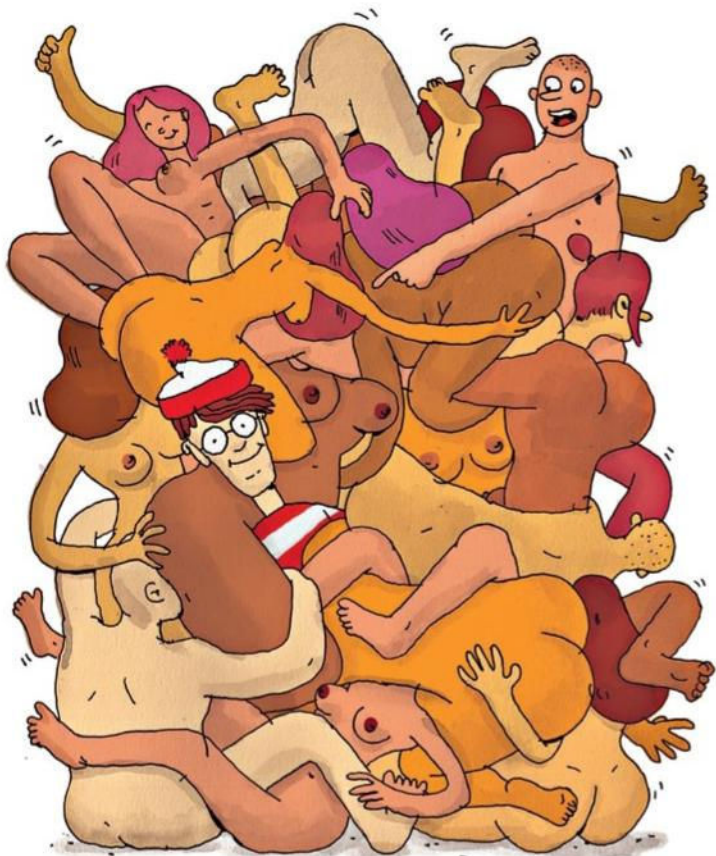
sten lahko obiskovalci občudujejo relief, na katerem mogočni Ramzes tolče Hitite.

Vendar, Ramzes II. v bitki pri Kadešu ni zmagal. Dejansko je njegova vojska padla v past in samo pohlepnosti hititskih vojakov, ki so se lotili ropanja že pobitih Egipčanov, se ima Ramzes zahvaliti, da je iz Kadeša sploh odnesel živo glavo.

Če si je slike v templju Abu Simbel ogledoval povprečni podložnik Ramzesa II., si je lahko mislil le, da je njegov faraon velik junak. A če je tempelj obiskal kateri od redkih vojakov, ki so bitko pri Kadešu preživeli, bi najbrž le tiho zagodel: »Tale naš Ramzes je pa res en hud lažnivec!«

Tako je vedno bilo: tisti, ki so imeli oblast in denar, so izkoristili vsa razpoložljiva sredstva, da so lahko izboljšali ugled. Kdor verjame enemu samemu viru, je vedno informacijsko omejen in se v svojih sklepih pogosto v zmoti.

Danes smo z internetom na boljšem le toliko, da je praktično vsakomur dostopnih veliko virov podatkov. A to še ne pomeni, da je lažje priti do kolikor toliko objektivne resnice – vsak posamezen vir moramo še vedno jemati s ščepcem soli, in če gre za kaj več kot trenutno radovednost, se moramo potruditi, da podatke preverimo še kje drugje. Tudi Wikipedijo. 📖

»Hej, našel sem voajerja!«

GAJSIRAJMO SKUPAJ!

MXGP

VN RUSIJE

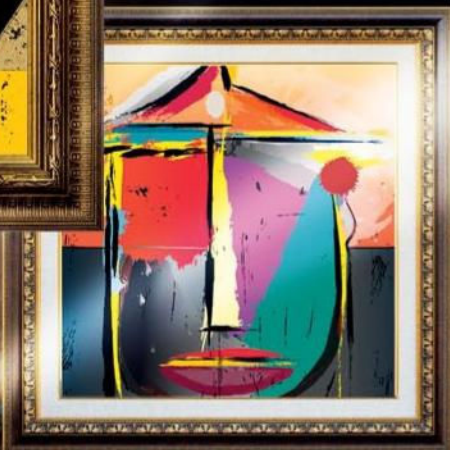
**11. JUNIJA OB 12:00
EKSKLUZIVNO NA**

 ŠPORT TV

GAS, GAS, GAJSER!

NIKOLI VEČ NE BOSTE ENAKO GLEDALI NA UMETNOST

KAJ NAS LAHKO DOBITNIK NOBELOVE NAGRADE NAUČI O TEM, *kako vidimo*

Največja odkritja v zgodovini umetnosti se, tako kot na številnih drugih področjih, zgodijo zunaj okvirov. Interdisciplinarne študije omogočajo nova odkritja, ker tisti, ki so globoko zatopljeni v eno samo področje, pogosto prodirajo naprej po dobro uhojeni poti, medtem ko nove oči, ki prihajajo iz druge miselne šole, na stare probleme gledajo na nove načine. Intervju z dr. Ericom Kandelom, dobitnikom Nobelove nagrade za fiziologijo ali medicino leta 2000, in branje njegove nove knjige *Reductionism in Art and Brain Science (Redukcionizem v umetnosti in možganska znanost)*, sta to misel potrdila. Njegova nova knjiga ponuja enega najbolj svežih uvidov v zgodovino umetnosti zadnjih let. Ironično je, da ta uvid ne prihaja od umetnostnega zgodovinarja, temveč od nevroznanstvenika, specialista za človeški spomin, ki je najbolj slaven po svojih poskusih na velikih morskih poljih. Tega si ni mogoče kar izmisliti.

Sam že vse življenje gledam umetnost in jo analiziram, v zgodovino umetnosti sem celo uvedel nov pristop. Ker moje akademsko delo povezuje umetnostno zgodovino in kriminologijo (sem specialist za tatvine umet-

nin), je moj 'notranji' prispevek to, da obravnavam umetnine kot prizore zločina, detektivke in policijske postopke. Carravaggiov *Cikel svetega Mateja* analiziram tako, kot da so vse tri slike fotografije prizora zločina, ki jih je treba analizirati s čim manj predsodkov in čim več čiste logike. Tako sem se moral, če sem želel napredovati pri svojem dešifriranju ene najslavnejših slikarskih zagonek, Bronzinove *Alegorije ljubezni in poželenja*, najprej otresti korenčka na palici (in sicer Vasarijevega opisa, za katerega so akademiki stoletja domnevali, da se nanaša na to sliko, dokler ni Robert Gaston končno odkril, da to ni res; to je bila nemogoča ovira za področje, saj so preučevalci sliko poskušali povezati z Vasarijevi namigi na popolnoma drugo delo). Ernst Gombrich je povzročil nekaj pretresa, ko se

Bronzin: *Alegorija ljubezni in poželenja*, 1540–45

Copiale

je v svoji knjigi *Art and Illusion (Umetnost in iluzija)* dotaknil optike. Freud je ponudil novo analizo Leonarda. *Copiale*, šifriran in iluminiran rokopis, je razrešil Kevin Knight, računalniški znanstvenik in jezikoslovec. Za revolucijo potrebuješ nekoga od zunaj. Zato ni tako presenetljivo, da je nevroznanstvenik odprl moje umetnostnozgodovinarske oči, a še

Caravaggio: *Poklic svetega Mateja*, 1599–1600

Caravaggio: *Navdihnjenje svetega Mateja*, 1599–1600

Caravaggio: *Mučeništvo svetega Mateja*, 1599–1600

Bellini: Sveta alegorija, 1490–1500

V newyorškem Muzeju moderne umetnosti (MOMA) pred sliko Jacksona Pollocka *One: Number 31*, 1950

vedno sem šokiran. Počutim se, kot da mi je nekdo odstranil tančico z obraza, in za to sem hvaležen.

Vprašajte naključnega mimoidočega, katere vrsta umetnosti se mu zdi zastrašujoča, mu je manj všeč ali je ne razume, in pokazal bo na abstraktno ali minimalistično umetnost. Pokažite mu tradicionalno, formalno, naturalistično umetnost, kot je Bellinijeva *Sveta alegorija*, slika, ki črpa iz tradicionalnih osrednjih besedil zahodne civilizacije (Svetege pisma, apokrifov, mitologije), zraven pa postavite Rothka, Pollocka ali Maleviča, pa se bo mimoidoči skril za Bellinija, čeprav je ta slika ena najtežavnejših nerešenih skrivnosti umetnostnega sveta – uganka v sliki, za katero ni še nihče ponudil razumne rešitve. Medtem ko je Pollock samo kaplja barve, Rothko samo barva, na kateri je črta druge barve, Malevič pa je sama belina.

Kandelovo delo to pojasni na preprost način:

Pri abstraktnem slikanju elementi niso vključeni v sliko kot vizualne kopije objektov, temveč kot namigi na to, kako si objekte predstavljamo. Abstraktni umetniki pri opisu sveta, ki ga vidijo, ne samo razstavijo veliko gradnikov vizualne obdelave od spodaj navzgor, tako da odstranijo perspektivo in celostno upodabljanje, temveč tudi razveljavijo nekatere od premis, na katerih

Za revolucijo potrebuješ nekoga od zunaj. Zato ni tako presenetljivo, da je nevroznanstvenik odprl moje umetnostnozgodovinarske oči, a še vedno sem šokiran.

Malevič: Suprematism, 1915

temelji mišljenje od spodaj navzgor. Ko gledamo abstraktno sliko, v njej iščemo povezave med segmenti črt, prepoznavne orise in objekte, a v najbolj fragmentarnih delih, kot so dela Marka Rothka ... je vse zaman.

Razlog, da je abstraktna umetnost takšen izziv za gledalca, je torej, da nas uči gledati na svet – v drugačni luči. Abstraktna umetnost naš vidni sistem izziva k interpretaciji podobe, ki je popolnoma drugačna od podob, za katere so naši možgani prilagojeni.

Kandel opisuje razliko med mišljenjem od spodaj navzgor in od zgoraj navzdol. Za študente nevroznanosti so to osnove, za umetnostne zgodovinarje pa nekaj popolnoma novega. Mišljenje od spodaj navzgor vključuje umske procese, ki so se oblikovali

skozi stoletja: podzavestno osmišljanje pojavov, kot je na primer vedenje, da je svetloba, ki prihaja od zgoraj, sonce (ker je bilo sonce tisočletja primarni vir svetlobe, je ta informacija programirana v samo bistvo našega bivanja) ali da 'nekdo velik' stoji blizu nas, 'nekdo majhen' pa je v daljavi. Mišljenje od zgoraj navzdol pa je odvisno od osebnih izkušenj in znanja (ni zapisano v nas kot v ljudeh, ki so nas programirala tisočletja izkušenj). Mišljenje od zgoraj navzdol uporabljamo za interpretacijo formalne, simbolne ter pripovedne umetnosti. Abstrakcija se zanaša na mišljenje od spodaj navzgor, ki zahteva malo ali nič predhodnega znanja.

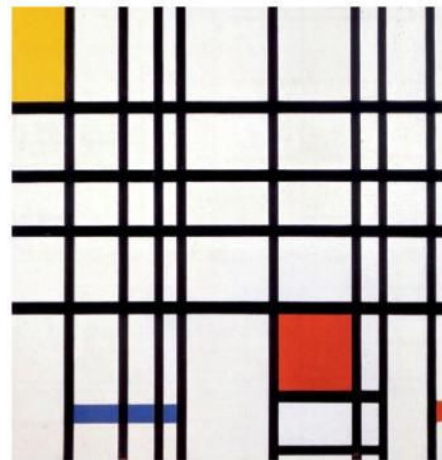
Kandel ni prvi, ki je izrazil to idejo. Henri Matisse je rekel, da »laže dosežemo zadovoljstvo, če misli in oblike poenostavimo. Poenostavitev ideje za doseg zadovoljstva.

Samo to nalogo imamo [kot umetniki].« A je v pomoč, če slaven znanstvenik, ki je tudi dober pisec in strasten ljubitelj umetnosti, ideje enega področja prenese v razumevanje drugega. Meni se zdi najbolj presenetljivo to, da je abstrakcija resnično *manj* zastrašujoča, saj ne zahteva ne magistrskega in doktorskega branja stotin strani materiala, da bi jo razumeli in uživali. Pa vendar se zdi vsaj splošni javnosti abstraktna in minimalistična umetnost zastrašujoča in velikokrat slišimo, da »to bi pa še jaz znal« ali »to ni umetnost«. Preprosto smo navajeni formalne umetnosti, pričakujemo jo, ne pričakujemo pa nujno, da bi jo 'razumeli' v interpretativnem smislu. Naši odzivi so estetski in ocenjujejo samo dva od treh Aristotelovih meril za izvrstno umetnost: izražati mora umetnikov talent, lahko je čudovita, pogosto pa spregledamo vprašanje, ali je zanimiva, saj to vprašanje zahteva znanje, ki ga morda nimamo.

Morda bi mislili, da za 'branje' formalnih slik, zlasti takšnih, ki so polne simbolov ali ezoteričnih mitoloških prizorov, potrebujemo sposobnost aktivnega reševanja problemov. Na napredni akademski ravni jo vsekakor potrebujemo (leta in leta sem si razbijal možgane s tisto Bronzino slika). A na manj akademskih ravneh, vsaj za večino obiskovalcev muzejev, ni tako. Gledanje formalne umetnosti je dejansko oblika pasivnega branja pripovedi, saj nam umetnik da vse, kar možgani pričakujejo in kar sami od sebe vedo, kako obravnavati. Formalna umetnost je videti resnična. A neverjetna ideja, ki jo želi poudariti Kandel, je, da je abstraktna umetnost – ki odvrže pripoved, resničnost, pričakovane vizu-

Mondrian: Rdeče drevo, 1908

Modrian: Kompozicija z rumeno, modro in rdečo, 1930

alne elemente – tista, ki zahteva aktivno reševanje problemov. V abstrakciji začnemo nagonsko iskati vzorce in prepoznavne oblike. Delu želimo pripisati razumsko pojasnilo, abstraktna in minimalistična umetnost pa se temu upira. Na podzavestni ravni sili možgane delovati na drugačen, zahtevnejši način. Čeprav tega ne izrečemo, je morda to razlog, da se zdi abstraktna umetnost ljudem bolj zastrašujoča in da jo zanemarjamo. Od možganov zahteva, da delujejo na drugačen, manj udoben način, pri katerem je težje sestaviti smisel. Sestaviti ga je še težje, kot če bi gledali formalno sliko sestavljanke.

Kandel je v intervjuju za *The Wall Street Journal* povedal, da je vez med abstraktno umetnostjo in nevroznanostjo redukcijonizem – znanstveni izraz, ki pomeni poenostavitev problema, kolikor je mogoče, da ga je lažje rešiti. In tako je preučeval velike morske polže, da bi razumel človeške možgane. Morski polži imajo v možganih samo 20 tisoč nevronov, medtem ko jih imajo ljudje na milijone. Preprostejši organizem je bilo lažje preučiti, rezultate pa je bilo mogoče prenesti na ljudi. »To je redukcijonizem,« je rekel. »Vzameš zapleten problem in izbereš osrednjo, a omejeno komponento, ki jo lahko natančno preučiš. Rothko – samo barve. Pa vendar je moč, ki jo izžareva njegovo delo, fantastična. Jackson Pollock se je znebil vseh oblik.« Pravzaprav je kar nekaj najboljših abstraktnih umetnikov začelo z bolj formalnim slogom in se postopoma zne bilo oblik. Slog zgodnjih del Turnerja, Mondriana in Brancusija je na primer precej realističen. Postopoma so se otresli naturalizma – Mondrian je v zgodnjem obdobju na primer slikal drevesa, ki so videti kot drevesa, nato so slike postopoma prešle v preplet vej, nato v preplet črt,

na koncu pa na le nekaj črt, ki njemu še vedno predstavljajo drevesnost. To je tako,

nenadoma brez dela in sta se lahko posvetila drugim stvarim – takšnim, ki se jim fotografija ni mogla. Stvari imajo rade abstrakcijo. A to ni celotna zgodba. Če pogledamo antično umetnost, vidimo, da je polna abstrakcije. Večina knjig o zgodovini umetnosti, če obravnavajo dovolj zgodnja obdobja, se začne s figuricami s Kikladov (3300–1100 pr. n. št.).

Od abstraktne umetnosti nas boljijo možgani, ampak na pravi način, saj nas prisili, da o stvareh razmišljamo – in jih vidimo – drugače.

Figurice s Kikladov

kot če bi izkuhaval jabolčni sok, da bi se znebili odvečne vode in dobili samo jabolčni koncentrat, ki je bistvo jabolčnosti.

O abstraktni umetnosti radi razmišljamo kot o fenomenu 20. stoletja, kot odzivu na izum fotografije. Slikarstvo in kiparstvo več nista imela naloge upodabljanja dogodkov, podobnosti in ljudi – to nalogo je prevzela fotografija. Slikarstvo in kiparstvo sta bila

Abstraktne, duhovom podobne, bolj ali manj človeške oblike. Celo na stenah jam so skupki črt, ki namigujejo na žival, ali pa 'ozvezdje' dlani, ki lebdi na steni v popolni temi.

Z abstraktno umetnostjo smo začeli in k njej smo se vrnili. Od nje nas boljijo možgani, ampak na pravi način, saj nas prisili, da o stvareh razmišljamo – in jih vidimo – drugače.

Oh Lada!

FOTO KYLE DELEU

Avtentično ponižna manekenka: mit, kot samorog ali pa morda resničen, četudi redek fenomen?

V Moskvi rojena Lada Kravčenko vas bo prepričala, da takšna bitja res hodijo med nami. Njena umirjena, klasična lepota morebiti pritegne besede, kot sta *popolnost* in *nedostopnost*, a rada bi vam povedala, da stvari niso vedno takšne, kot se zdijo na prvi pogled. »Veliko deklet se strogo ocenjuje, ker gledajo druge ljudi na Instagramu in si mislijo: 'Ta živi popolno življenje.' Nihče ne živi popolnega življenja.«

A čeprav njeno življenje morda ni popolno, Lada, ki trenutno živi na Manhattanu, vsekakor živi zelo pestro. Prej je bivala v Parizu (govori nekaj malega francosko), Milanu in Hongkongu, trikrat pa se je že udeležila notoričnega festivala Burning Man. Odprtih misli in neodvisna, trenutno pa tudi samska. »Polovica prijateljev me sprašuje, kaj je z menoj narobe – kot da bi morala ob sebi imeti fanta. Odgovorim jim: 'Veš kaj? Želim biti to, kar sem. Uživam.' Rada plešem, rada se družim s prijatelji. Toliko deklet se osredotoči na fante in pozabijo živeti svoje življenje.«

Nedolžno spogledovanje pa v njej vzbudi seksi občutke. »Razumem, da je trapasto, a imam najboljšega prijatelja,

moškega, s katerim neprestano flirtam,« pove. »Vem, da se ne bo nič zgodilo, ker sva kot brat in sestra, a je dober občutek. Zabavno je.« Presenetljivo, Lada ni vajena, da jo moški obletavajo. »Če bi čakala, da kdo pristopi, bi zapravlila vse življenje. Niti ni odvisno od tega, kako je tip videti. Preprosto so prestrašeni. Ne pristopajo k dekletom.«

To pa le pomeni, da zna stvari vzeti v svoje roke. »Sem zelo neposredna, zato moje spogledovanje včasih deluje kot napad,« prizna s kislim nasmeškom. »Ujameva se s pogledom, potem pa pristopim in začnem pogovor. Vprašam, kaj pije, kakšen dan je imel, takšne stvari.« Lada neizmerno uživa v dobri zabavi, pa če dobi priložnost za svoje taktike spogledovanja ali ne. »Sem popolnoma zasvojena z žuri, ker so sem bila mlajša, sem bila piflarka in sem preživela ogromno časa doma, se učila in kuhala.« Očitno je, da ji je živahnejša eksistenca bolj pisana na kožo. »Varnost je zdaj zame najbolj dolgačasna stvar na svetu,« prizna, »ves čas si želim novih avantur.«

Miss Julija

PLAYBOY
SLOVENIJA

Lada Kravčenko

LADA KRAVČENKO Starost: 24 Rojstni kraj: Moskva, Rusija Trenutno živi v: New Yorku

Računalniška frikica

Študirala sem računalništvo, tako da sem bila edino dekle v svojem letniku. Sem programerka. Da, podatkovne baze in programiranje, to je moja profesija. Sem pač frikica!

Kam naprej

Številka ena je Indija. Polna je lepote in seksualnosti, toda ne v zahodnjaškem smislu. Želim si raziskovati.

Golota je normalna

Vsi se rodimo goli, kajne? Tega se nam ni treba sramovati. To so naša telesa.

Družinske vezi

Ko sem bila majhna, sem sanjala, da bi postala baletka, kar pa se ni zgodilo. Nato sem želela biti vzgojiteljica v mali šoli. In nazadnje maskerka. Ko je to slišal moj oče, je dejal: »V redu, bom jaz izbral zate. Ti boš IT-dekle.« Moj oče je vrhun-

ski. Vsega me je naučil in je najbolj ljubeč človek na svetu, zato se z njim ne pregovarjam.

Rusinja v Trumpovi Ameriki

Po volitvah sem bila zelo zmedena. Sebe imam za Američanko, četudi imam ruski potni list. Po volitvah pa sem pomislila: »Pravzaprav sem Rusinja! V redu sem!« Imamo vsaj Justina Trudeauja v Kanadi. On ni moj favorit med slavnimi, je pa med politiki.

PLAYBOY

Varieté

Žena vpraša svojega moža: »Bodo iskren, ali sploh kdaj misliš name, kadar masturbiraš?«
Mož odgovori: »Vedno, draga. Običajno se bojim, da se boš zbudila.«

Parček je na prvem zmenku.
»Upam, da nisi škorpion,« reče ona, »nikoli ne bi hodila s škorpionom.«
»Ljudje, ki verjamejo v astrologijo, so pa res idioti,« ji odvrne.
»A ti to resno?
Kako si lahko tako nesramen?«
»Škorpion sem.«

Štirje stari katoličani in ena katoličanka so na kavi na Trgu sv. Petra. Prvi možakar reče svojim prijateljem:
»Moj sin je duhovnik, in ko on vstopi v sobo, ga vsi naslavljajo z 'Oče'.«
Drugi nadaljuje:
»Moj sin je škof. Ko on vstopi v sobo, ga ljudje pozdravijo z 'Vaša Milost'.«
Tretji gospod reče:
»Moj sin je kardinal. Ko on vstopi v sobo, se vsakdo prikloni in reče: 'Prevzvišeni'.«
Četrty ponosno reče:
»Moj sin je papež. Ko on vstopi v sobo, ga ljudi naslovijo z 'Vaša Svetost'.«

Medtem ženska tiho sreba kavico, zato jo četverica subtilno nagovori:
»Kaj pa ti ...?«

Ona ponosno odgovori:

»Imam hčer, vitko in visoko. Visoka je 184 centimetrov, obseg oprsja ima 112 centimetrov, obseg pasu 61 centimetrov in obseg bokov 86 centimetrov. Ko ona vstopi v sobo, vsi rečejo: 'Jezus!'«

Ženske se uredijo do popolnosti: obleka, salonarji, torbica, meikap, parfum, nakit, frizura ..., moški pa vse to pogleda in reče: »Dobra rit!«

Kirurg se pripravlja, da bo operiral pacienta. Potem pa pacient reče:
»Veste, kako se bojim, to je moja prva operacija!«
»Potolažite se, moja tudi!«

Na svoji poroki sem jokal. Izkazalo se je, da je bila to dobra vaja.

Janez odide na službeno potovanje na Japonsko. Prvi dan je naporen, tako da ga partnerji po sestankih povabijo na sproščujočo večerjo, nato na masažo in

še pač vse drugo, kar spada zraven. Vzhodnjaško lepoticco seveda takoj zatem odpelje v svojo sobo in se igrata očka in mamico. Ko pa začne, ona zasope: »Sukiaaaa, sukiaaaa ...« Misli si: 'mat'r sem dober' in nadaljuje še močnejše, tako da ona že vpije: »SUKIAAA, SUUKIAA!!!« Ko konča, se počuti kot najboljši ljubimec na svetu. Naslednji dan ga partnerji povabijo na igro golfa. Ko udari po žogici in žogica poleti, zasliši ženski glas s tribune: »Sukiaaa!« Pogleda proti najbližjemu partnerju in reče: »Pravi, da sem dober ko hudič, a ne?« Ta mu odgovori: »Ne, to pomeni NAPAČNA LUKNJA.«

Starejši gospod zaupno

potoži svojemu dobremu prijatelju, da ima težave z erekcijo.

»To pa ni problem,« ga nalaže prijatelj, »veliko kruha jej, pa bodo težave minile!«

»A res?!«

»Stoprocentno! To se ve!«

Možakar gre malo zbežan v pekarno, kjer ga poznajo in vedo, da kupuje kruh na deke.

»En kilogram kruha!« zahteva možakar.

»Ja, gospod,« se čudi prodajalka, »to je pa precej, saj vam bo postal trd!«

»E, če je tako, pa mi ga dajte kar tri kilograme!«

VICTOR KERLOW

»Včasih se mi zdi, da me ima samo za seks ...«

Martin Scorsese

TEKST ULRICH LÖSSL FOTO PROFIMEDIA/PARAMOUNT/COURTESY EVERETT COLLECTION,
PROFIMEDIA/UNIVERSAL, PROFIMEDIA/DAVE ALLOCCA, PROFIMEDIA/INSTAR IMAGES,
PROFIMEDIA/ABACA, PROFIMEDIA/ VISUAL MOVIES

Pomembno je živeti zavestno in odgovorno

Trideset let je pripravljaj svoj najnovejši film *Tišina* (*Silence*). Filmskemu mojstru smo postavili isto število vprašanj. To je intervju o veri, mafiji in kinematografiji – glavnih temah v njegovem življenju.

Novembra bo dopolnil 75 let. Za seboj ima 57 filmov, s svojim priljubljenim igralcem De Niro pa pravkar snema novega, 58. Je režiser številnih nepozabnih, kulturnih filmov: Taksist (1976), New York, New York (1977), Razjarjeni bik (1980), Barva denarja (1986), Zadnja Kristusova skušnjava (1988), Dobri fantje (1990), Rt strahu (1991), Čas nedolžnosti (1993), Kazino (1995) ... In nato v tem tisočletju Tolpe New Yorka (2002), Letalec (2004), Dvojna igra (2006), Volk z Wall Streeta (2013) ter zadnji Tišina (2016).

Zanimiva je njegova zgodba na poti do oskarja: preden ga je leta 2006 za Dvojno igro končno prejel, je bil zanj nominiran celih šestkrat. In potem po končno prejetem prvem oskarju še dvakrat. Bilanca: en oskar v devetih poizkusih, s čimer je neslavni rekord med filmskimi režiserji. Pogovor smo vendarle začeli s Tišino ...

1. Gospod Scorsese, koliko ste do zdaj dobili grozljivih e-pisem togotnih kristijanov?

[smeh] Ne, za Tišino me ni še nihče razglasil za blasfemičnega ...

2. V nasprotju z vašim filmom Zadnja Kristusova skušnjava; zaradi njega bi se razjarjeni katoliki pred skoraj 30 leti skoraj podali na ubijalsko misijo.

No, tako strašno vendarle ni bilo. Nekateri ljudi so film pravzaprav povsem napačno razumeli. Niso mogli sprejeti, da je Jezus stopil s križa, da bi imel otroka z Marijo Magdaleno. No, s tem nisem želel prizadeti nikogaršnje vere.

3. Ali je res, da vam je neki newyorški duhovnik po predvajanju Zadnje Kristusove skušnjave priporočil roman Tišina, po katerem ste nedavno posneli film?

Da. Vidite, Božje poti so pogosto čudovite. Mene je ta knjiga, ki temelji na zgodovinskih dejstvih, takoj pritegnila. Govori o dveh jezuitskih duhovnikih, ki v 17. stoletju odpotujeta na Japonsko, da bi tam našla svojega duhovnega učitelja, o katerem se govori, da se je v strašnih mukah odrekel krščanske vere.

4. Torej gre spet za vero?

In za dvom, upanje, obupovanje, morda tudi za odrešitev. In s tem tudi za reproduciranje slike mojega verskega življenja. Morda sem bil zato 30 let obseden s to zgodbo.

5. Zakaj je prenos na filmsko platno trajal tako dolgo?

Vedno je nekaj prišlo vmes. Včasih ni bilo dovolj finančnih sredstev, ali je studio odstopil od snemanja, ali pa sem imel zasebne težave, ki so mi to preprečile. Iskreno, presenečen sem, da mi je tokrat uspelo.

6. Za glavno vlogo ste izbrali protagonista iz Spider Mana, Andrewa Garfielda. Ali vaš priljubljeni igralec Leonardo DiCaprio ni želel igrati v filmu?

Na žalost je v vsem tem času postal prestar, da bi igral v njem. Andrew Garfield je moj dobitek na loteriji. Resnično je spektakularen.

7. Zakaj film ni bil nominiran za oskarja v kategoriji najboljšega filma?

Zakaj to vprašate mene? Absolutno nimam pojma, po kakšnih kriterijih se filmi nominirajo. Zelo sem srečen, ker sem pred desetimi leti za Dvojno igro končno dobil oskarja. Od takrat lahko grem brezskrbno v restavracijo, ne da bi me kdo vprašal, zakaj ga še nisem dobil. To je bila po Taksistu stalna praksa.

8. Ali drži, da ste najprej želeli postati duhovnik?

Da, v mladosti sem bil dober katolik, ki je šel vsako nedeljo v cerkev. Bil sem celo ministrant. Takrat mi je vera dajala veliko moči. No, niso me sprejeli v semenišče.

9. Zakaj?

Zato ker svojega klica, da postanem duhovnik, nisem dovolj močno čutil.

10. Sreča za nas ... Ali ste kdaj obžalovali, ker ste namesto tega postali režiser?

Ne, nikoli. Od svojega 20. leta snemam filme z vso svojo strastjo. Včasih se mi zazdi, da razlika med tema dvema poklicema niti ni tako velika.

11. Ali ste še verni?

Da. Filmi in vera – v mojem življenju ni obstajalo nič drugega.

12. Od kod prihaja ta vaša trdnost v veri?

To je povezano z mojo astmo, zaradi katere sem kot otrok zelo trpel. In z dejstvom, da sem odrasel v newyorški Mali Italiji.

13. Lahko poveste kaj več?

Moji starši niso bili ravno verni. Bili so pod vplivom svojih staršev, ki so imeli zelo slabe izkušnje s Cerkvijo na Siciliji. Meni pa je vera vedno dajala moč pri kosanju z boleznijo. Imel sem srečo, da sem v Mali Italiji spoznal duhovnika, ki me je kot mentor vzel pod svoje okrilje. Duhovnik Francis je bil hkrati veren in svobodnjak.

14. Kako je to mogoče?

Pokazal mi je, da obstaja tudi drug svet poleg tistega malega, hermetično zaprtega in zelo strašljivega, v katerem sem odrasel. Poleg tega ni maral sentimentalnih in kičastih verskih filmov, kot je na primer Ogrinjalo. Pogosto je šel z nami ministranti v kino.

15. Ali ste ob njem odkrili svojo ljubezen do filma?

Pogosto sem šel tudi sam v kino. Kino in cerkev sta name delovala pomirjajoče, kar mi je dobro delo. Užival sem zelo močna zdravila za astmo, ki so me delala nervoznega.

16. Ste skozi bolezen že zelo zgodaj postali tih

opazovalec?

Nič drugega mi ni preostalo. Nisem se smel ukvarjati s športnimi aktivnostmi. Še več, niti teči nisem smel zunaj z drugimi otroki. Zdravnik mi je celo prepovedal močno smejanje.

17. Močno smejanje?

Da, menda zaradi nevarnosti zadušitve. Včasih sem bil – ob povsem navadnem napadu astme – v smrtnem strahu. Zato sem se pogosto umaknil v svojo polžjo hišico in bil pogosto sam.

18. Kako je to vplivalo na vašo psiho?

Razvil sem zelo tankočutne antene za tisto, kar se dogaja okoli mene. Za življenje, k so ga živeli odrasli. Za njihove skrbi in težave. Takrat je Mali Italiji še vladala mafija. Ona pa je vlekla niti ne samo v ozadju. Pogosto sem doživljal brutalno nasilje na ulici.

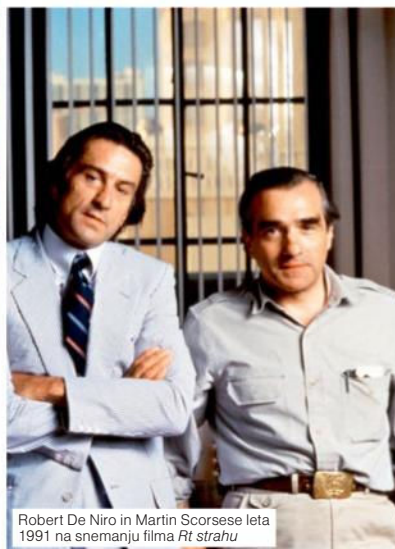
19. Ali so grozili tudi vam osebno?

Ne v pravem smislu. No, vsi smo hodili kot po jajcih. Morali smo paziti, da ne izrečemo niti ene same napačne besede. In da ni-

Na snemanju filmov, kot sta Dobri fantje in Kazino, sem imel za svetovalca nekdanjega plačanega morilca.

Papež Frančišek je sprejel režiserja na zasebni avdienci v Vatikanu 30. novembra 2016. Govorila sta o filmu *Tišina*, ki mu ga je režiser predstavil, in o poslanstvu jezuitov, redu, ki mu Frančišek pripada.

Robert De Niro in Martin Scorsese leta 1991 na snemanju filma *Rt strahu*

Z Leonardom DiCapriem

Z Andrewom Garfieldom, ki je v *Tišini* odigral glavno vlogo.

smo bili v napačnem času na napačnem kraju. Moj oče nas je pri tem spretno usmerjal.

20. Ali od tod prihaja vaše nagnjenje k nasilju? Kaj mislite s tem?

21. Kaj vam niso pogosto očitali, da ste v svojih filmih naklonjeni nasilju?

*Gre za zelo velik nesporazum. Niti v enem od svojih filmov nisem tega pokazal. No, dejstvo je, da želim snemati realistične in avtentične filme. In kadar se dogajajo v mafijem miljeju, je normalno, da je tu in tam tudi nekaj mrtvih. Vzel sem si svobodo te uboje prikazati čim bolj podrobno. Na primer, na snemanju filmov, kot sta *Dobri fantje* in *Kazino*, sem imel za svetovalca nekdanjega plačana morilca.*

22. Tudi v filmu *Tišina* so eksplicitne scene nasilja. Ali je bilo to nujno?

Razpenjanje na križ, sekanje glave, utapljanje, mučenje – kako bi vi to drugače prikazali? Naj se dogaja misijonarjem na Japonskem ali sprtim bandam v New Yorku: nasilje je sestavni del življenja.

Z Robertom De Nirom snemam še en film. Njegov naslov je *Irec*.

Moji filmi prikazujejo človeka v krizi, v spopadu s samim seboj, Bogom in svetom, v moralnem dvomu.

23. Ali se iz vaših filmov da razbrati vaše trenutno duševno stanje?

Popolnoma. In tudi moje čustveno stanje. No, to ne preseneča. Od vedno snemam filme o stanju človeškega duha. In danes sem tako kot prej tudi sam najprej iskalec.

24. Ali pri tem kaj najdete?

*Seveda. Bilo bi grozno, če ne bi ničesar našel. *Tišina*, na primer, mi je spet pojasnila, kako pomembno je živeti zavestno in odgovorno, kolikor je to le mogoče.*

25. Ali ste se v teku svojega življenja zelo spremenili?

Čas nas vse spreminja. Nič ne oblikuje človeka tako zelo kot življenje. Dobra stran starosti je, da sem spoznal, da mnogočesa nič več ne potrebujem.

26. Čemu pa se vendarle ne bi nikoli želeli odreči?

Svoji ženi. Zadnjih dvajset let sem spet srečno poročen. Imava prekrasno hčer.

27. Ali imate kakšno svojo strategijo preživetja?

Rad se smejim. Vem, da me imajo ljudje pogosto za zelo zamišljenega in nerazpoloženega. Takšen tudi sem, a nisem samo takšen. Če ne bi imel svojega smisla za humor, bi me že zdavnaj pobralo.

28. Kar se tiče prijateljev: Robert De Niro si ne želi

ničesar tako močno kot posneti še en film z vami.

Ali sta se že kaj dogovorila?

*Da, res bova skupaj posnela še ne film. Imenuje se *Irec*.*

29. Ali drži, da je papež Frančišek premierno gledal *Tišino*?

Da. In film mu je bil všeč.

30. Ste mu ob tej priložnosti podarili tudi DVD s filmom *Zadnja Kristusova skušnjava*?

[smeh] Ne, ta priložnost ni bila prava za to. 🙄

NAJEMITE PLAYMATE ZA SVOJ DOGODEK

POSLOVNE ZABAVE
POSLOVNI DOGODKI
PROMOCIJE IZDELKOV
PROMOCIJE NOČNIH KLUBOV
ŠPORTNI DOGODKI
IGRANI FILMI & TV
OGLAŠEVALSKI VIDEOI & TISK
MODELI ZA MODNE EDITORIALE

PLAYMATEPROMOTIONS.COM

ŠUMSKI FLISAR

TEKST BRANE T. ČERVEK & FILIP FLISAR
FOTO MAVRICIJ PIVK, BRANE T. ČERVEK

Branetova zgodba

Že ob prvem stiku s Filipom je med nama padla vsakršna ovira, začutila sva povezanost. A ena ovira bi nama skoraj onemogočila vse, za kar sva se poprej dogovorila po telefonu. Na najino srečanje teden dni pred odhodom v gozd se je namreč priguncal na berglah. A me je s svojim izklesanim bojevniskim duhom takoj pomiril: »V enem tednu se pa že pocajtam, saj si noro želim te preizkušnje. Grema, nič me

ne ustavi!« A vedel sem, da se ne bo tako hitro rešil iz krempljev bolečin poškodovanega gležnja, in se zavedal, kaj pomeni poškodba v divjini. In ker nisem želel tvegati, da bi šlo kaj narobe, sem mu skrivaj pripravil nekaj posebnega, povsem drugačno preizkušnjo.

Počasi se spuščava vse globlje v pljuča divjine in po prečkanju prvega potočka zagledava sveže medvedje stopinje. Bližnje srečanje s kosmatincem nama na srečo ni

bilo usojeno, nama je pa kasneje kar nekaj živali polepšalo dan. V potoku Filipu pokažem biser naših voda, potočne rake, majhne in trpežne koščake, ki so zaradi človeške malomarnosti in brezbrčnosti skoraj izginili. Z najlepšimi željami lepota vrneva v vodo. Kmalu zatem se že globoko v objemu divjine na razgibanem terenu vse bolj začne oglašati Filipov gleženj. Želi si, da bi pot nadaljevala na vso moč, a za ta primer imam pripravljen plan B, ki pa mu ga še ne

razkrijem. Najprej se mora spoznati z najpomembnejšima elementoma za preživetje, vodo in ognjem, in ju tudi usvojiti, saj brez tega moje presenečenje ne bo uspelo. Prispeva pod vnožje prvega velikega slapja, kjer ti divja lepota narave vzame dih in te napolni z energijo. Z vrhunsko Stihlovo sekuro in žago pripraviva vse potrebno za primitivno netenje ognja. Le enkrat mu pokažem dokaj zapleten in zahteven postopek tehnike netenja s svedranjem, nato

takoj povsem brez moje pomoči zaneti ogenj in zakriči od veselja.

Zdaj si morava poiskati prostor za tabor, nato bo sledilo moje presenečenje – divja kulinarika, polna za Filipa nepoznanih okusov. Vso pot do tabora ga spoznavam z rastlinami, tako strupenimi kot užitnimi, ki jih nabirava. Razlagam mu, iz česa vse si skuhaš čaj in druge napitke, kdaj in zakaj jih piješ, katere rastline lahko uporabiš za nadomestek krompirja, kako si narediš

moko, katere rastline lahko ješ surove, katere in kako pripraviš, da postanejo užitne, kako nekatere uporabljaš pri lovu, si iz njih scopraš naravna zdravila ali pa vrv ...

Prispeva na primeren kraj za tabor in mojster smučarskega kroša spet mojstrsko zaneti ogenj in se loti čiščenja nabranih rastlin. Od navadne smrdljivke in navadnega regrata, iz katerih si lahko pripraviš vse od solate do kave in pečenega krompirčka, vse do zavitih polžev navadne

FILIP FLISAR V DIVJINI Z BRANETOM T. ČERVEKOM

gljstovnice, korenike salomonovega pečata, velikega dežnja, lapuha, repuha, gomo-ljev kukavic in ciklam, poljske preslice, ki je podobna špargljem, medenične prapro-ti in nepogrešljivega čemaža. Filip sedi ob ognju s prekržanimi nogami in kuha, kuha, ustvarja čarovnije. Vsaka jed iz rastlin, za katere še slišal ni, je boljša od prejšnje. Nato se loti priprave jedi iz regratovih cve-tnih popkov, lapuhovih stebelc, poljske preslice s kančkom čemaža.

Iz ponvice zadiši kot iz najboljše restavra-cije, in ko jed zaužije, v smehu reče: »Čuj,

pa to je noro dobro!« A že se nama začne-jo cediti sline ob mislih na naslednjo jed – hrustljivo popečeno gozdno meto z regra-tovimi koreninicami. Kot divja živa priča vam rečem, da je Filip velik gurman. A ti-sto glavno je šele prišlo na vrsto. Iz nahrb-tnika potegnem na plan dve kači, dve ribi in zajca, kar je bil moj ulov iz prejšnjega dne, moj tajni rezervni plan zaradi Filipove-ga gležnja. Zaiskrijo se mu oči, najbolj pa si zaželeli poskusiti kačo. Takoj se loti čiš-čenja. Kači resda nista veliki, a njun okus ga očara. Hrano pripravlja na različne

načine, a najbolj enostavna je tudi najbolj-ša, na sami žerjavici. To Filip spozna, ko nanjo položi ribi z nadevom iz rastlin. Vrhunsko ju speče, meso je sočno in fan-tastičnega okusa. Svojim očem ne more verjeti, da se nista zažgali. Seveda se ni-sta, saj pepel na izgorelem lesu deluje kot izolator med razbeljenim žarom in mesom ter tako ustvari vmesni zaščitni sloj. Ob ku-linaričnem maratonu se pogovarjava o ne-skončnih področjih in izkušnjah ter vse bolj spoznavava, kako podobni duši ima-va, in se ujameva kot prava gozdna brata.

Prikrade se tema, zadnja ptičja sporočila utihnejo, na ognju pa se topi še zadnja gozdna dobrota – zajec. Sneva še njega

Filipova zgodba

Brane me je v okviru svojega projekta *V divjini* s SSFN (www.ssfn.si/guests) povabil s se-

ponovljiva izkušnja. Branetu znanja in izkušenj niti malo ne manjka, to sem že vedel, ko pa sva se dobila teden dni pred odhodom v naravo, da se vse zmenima, sem takoj vedel, da je pravi ded. Oba imava podoben pogled na svet in vesel sem, da obstajajo takšni ljudje, kot je on. Ljudje, ki svet razumejo in vedo, kaj se z njim dogaja, predvsem pa, da ne ostane le pri razumevanju, ampak da se tudi kaj naredi. Brane ima dejansko željo in voljo, da nekaj za to naredi.

Kot sem že reko, je Brane tudi mene začutil in zato kljub mojemu poškodovanemu

Kot divja živa priča vam rečem, da je Filip velik gurman. Predvsem pa je naraven in unikaten. Je eden tistih redkih ljudi, ki žarijo čisto srčnost.

in se nato kot medveda s smrčanjem pridruživa gozdnemu nočnemu koncertu vrlih žab in moje prijateljice sove.

boj na preživetje v naravo. Jasno, ni mi bilo treba pretirano razmišljati, saj sem domač človek – plod narave, se mi pa je obetala ne-

FILIP FLISAR V DIVJINI Z BRANETOM T. ČERVEKOM

gležnju nisva zdaj nekaj šlatala, ampak sma šla direktno v pljuča narave, kot jim on reče. Naravo in reke poznam dobro in zato tudi vem, kaj pomeni najti potočnega raka. Reke več niso tako čiste in raki so domala izginili, ampak nekaj upanja mi je pa le dalo, ko sva pod skoraj vsakim večjim kamnom našla enega potočnega. So majhni, ampak nima veze, še živijo. Nisem sicer čisto prepričan za Braneta, ali je povsem naraven ali vendarle robot, ker majstor pozna v naravi vse, kar le-

hočem švinglati proti naravi, hehe. Veliko sva se pogovarjala o hrani in to, da imam hrano rad, je Brane tudi hitro pogruntal, tako da sva se proti večeru fokusirala bolj na kulinariko kot na skakanje po mokrih skalah s poškodovanim gležnjem. Komaj sem že čakal, da se ustaviva, zakuriva ogenj in pripraviva vse te preslice in neskončne substitute krompirja, solate, kave in vsega drugega. Moram rečt, da so okusi narave neverjetni in vsak kuhar lahko pove, da je najenostavnejši način

Brane mi je pokazal, da dobri ljudje še obstajajo. Tisti pravi borci, ljudje narave, ki naravo ne le cenijo, ampak zanjo tudi ogromno naredijo.

ze in kar raste, pa vsa imena ... Vse to znanje je treba imeti nekje v možganih, meni se pa ravno ni zdelo, da ima premer lobanje en meter, da dobi vse noter ... Zapomnil sem si ogromno in imam nekaj spomina, ampak če ti nekdo pokaže ene 20 različnih raslin, ki so lahko substitut krompirja, te na koncu vse skupaj malo bega. Da ne rečem, kaj vse je lahko kava, pomfri itd. Solata je pa itak skoraj cela šuma. Pa tukaj ne gre le za hrano, v naravi človek zboli, pičijo te klopi, zgodi se ti marsikaj in takrat pridejo rastline prav. Vsi čaji, ki si jih lahko narediš, da si pomagaš, vse rastline, s katerimi preprečuješ infekcije in odganjaš mrčes. To je morje znanja, ki sem ga pil iz Braneta, no, pil sem sicer ogromno, samo me je on tako polival z vednostjo, da je je dosti steklo mimo mojih ust, ker nisem mogel tako hitro požirati. Kuriti ogenj je klasika, tega nisem delal prvič, sem pa prvič tako, kot mi je pokazal Brane. Ogenj ima res naštudiran v nulo in točno ve, kateri les ustvarja dovolj trenja, kako postaviti celoten setup, da ti je udobno in praktično. Zakuril sem v prvem poizkusu in se mi je skoraj že zdelo, kot da

priprave hrane velikokrat najboljši. Ko kuhaš v divjini, so okusi še bolj intenzivni in predvsem vsak grizljaj še kako spoštuješ, ker je bil še kako težko pridobljen. To je vrednota, ki jo ljudje pozabljamo. Ceniti vsak grizljaj in v njem uživati. Zdaj to vse imamo, ampak hitro lahko pride situacija, ko več ne bomo mogli iti na tisti makaronflajš za 4,20 evra! Med kuhanjem sva imela dosti časa, premlevala sva svoje izkušnje v nedogled in zraven kuhala vse mogoče.

Preživel sem dva krasna dneva z Branetom, ki mi je dal nešteto izkušenj in mi pokazal, da dobri ljudje še obstajajo. Tisti pravi borci, ljudje narave, ki naravo ne le cenijo, ampak zanjo tudi ogromno naredijo. Brane, naj bo tvoja pot še dolga, širi znanje, osrečuj in predvsem izobražuj ljudi, tudi s svojim projektom *V divjini s SSFN*, za lepšo prihodnost naših otrok. Mi vsi pa se iz tega vsaj nekaj malega naučimo in dajmo spoštovat ta naš planet in naredimo naš lep svet še lepši, ker druge priložnosti ne bomo imeli. Za vas, dragi bralci in bralke, šumski Flisar. Serbus! 🍷

Ducati SuperSport Šport za vsak dan.

Ducati predstavlja nov model SuperSport za vse motoriste, ki si želijo športne cestne vožnje. Novi SuperSport je okreten v mestu, udoben na avtocesti in nepremagljiv v ovinkih. Po zaslugi sproščene drže voznika in sopotnika, nastavljivega vizirja in majhne porabe goriva je nadvse uporaben tudi na potovanjih. Izkušeni motoristi bodo cenili njegov športen karakter in vrhunske cestne zmogljivosti. Tudi tisti, ki se bodo prvič spoznali s športnim Ducatijem, bodo odkrili bistvo športne vožnje modernega Ducatija.

Oprema SuperSport S: agregat 937 cc Testastretta 11° | trije načini vožnje Riding Modes | varnostni sistem Ducati Safety Pack (protiblokirni zavorni sistem Bosch ABS + osem stopenjski sistem za nadzor zdrsa zadnjega kolesa Ducati Traction Control) | sistem za prestavljanje brez uporabe sklopke Ducati Quick Shift navzgor/navzdol | vrhunsko Ohlins vzmetenje | Brembo zavorni sistem z radialno črpalko | nastavljiv vizir | Euro 4, CO2 izpusti 136 g/km, poraba goriva 5,9 l/100 km

Maloprodajna cena z vsemi dajatvami: SuperSport - 13.990 EUR, SuperSport S - 15.490 EUR.

SAN ROCCO

TEKST BORUT OMERZEL FOTO DEAN DUBOKOVIČ

ISTRSKA SIMFONIJA

Hrvaška Istra se ne ponaša le z živopisno obalo, posejano s starodavnimi mesteci in hoteli, in z magično notranostjo, polno zgodbe in vil sredi čudovite narave, ampak tudi z gurmanskimi presežki. Del te zgodbe je že 13 let tudi butični heritage hotel & gourmet restaurant San Rocco v Brtonigli.

Zadnjih pet let je to najboljši hrvaški *heritage* hotel ter ena najboljših in najbolj priznanih hrvaških restavracij. Vse skupaj se je začelo leta 2004, ko je Tullio Fernetich z ženo Rito v svojem rojstnem kraju obnovil podedovano posestvo ter odprl restavracijo in butični hotel San Rocco z velikim parkom in nasadom oljk. Takrat še ni bilo rovinjskih petzvezdičnih Monte Mulinija in Loneja, pa tudi štirizvezdičnih hotelov še ni bilo na Hrvaškem v izobilju. S tem sta zakonca smelo pokazala pot tako istrskemu kot tudi hrvaškemu butičnemu hotelirstvu. Hotel ima 14 dvoposteljnih sob s francoskimi posteljami, kar je za Playboy seveda pomemben podatek, razlikujejo pa se po velikosti, položaju in opremljenosti. Vsaka soba je urejena nekoliko po svoje, vse pa zaznamujejo detajli iz lesa, kamna in kovanega železa, ki sobam vdahnejo tamkajšnjo tradicijo. Del velikega parka je velik odprt bazen, nekaj korakov stran pa je še notranji wellnes z bazenom, savno in džakuzijem ter čudovitim pogledom na okolico.

Staršema sta se z leti pri poslu pridružila otroka Teo in Luana, ki skrbita za unikatnost jedilnega lista, Teo pa ima kot somelje na skrbi tudi vinsko karto, ki šteje več kot 250 etiket. Poleg tega je vrli mladenič tudi predsednik hrvaške JRE (Jeunes Restaurateurs d'Europe), ki šteje 14 najbolj priznanih hrvaških restavracij, tako da dobro ve, kaj se do-

gaja tako doma kot po svetu. »V Istri se res vrhunsko dela,« nam reče, medtem ko chef Voljen Panić za nas že pripravlja prve jedi. »Dokaz tega je tudi to,« nadaljuje, »da je le-tos rovinjski Monte, ki je tudi član JRE, dobil Michelinovo zvezdico. To je velika stvar za vse nas, za vse hrvaške restavracije. Naš San Rocco pa je dobil zelo dobro priporočilo. V San Roccu smo zaljubljeni v hrano in v čarobni svet gastronomije, v vsem tem pa predvsem neizmerno uživamo,« nas je poetično povabil, naj se iz razkošnega, a domačnosti polnega hotelskega salona

Družina Fernetich: oče Tullio, mama Rita, sin Rocco, hči Luana in sin Teo

preselimo v notranjo restavracijo, ki diskretno sprejme 20 gostov. Sicer bi z veseljem sedli za mizo tudi zunaj, kjer lahko s pogledom na čudovit vrt z bazenom obeduje 40 gurmanov, a je bil ravno ta aprilski dan vremensko malce preveč muhast.

Njihovo moderno kuhinjo, ki je tesno povezana s tradicijo in strogo z lokalnimi sestavinami, se najlaže spozna, kot pravi gospod Teo, s sezonskim degustacijskim menijem, ki je sestavljen iz sedmih hodov. Nam pa je bilo dano okusiti številne umetelne stvaritve, ki jih je vse zaznamovala simfonija skladnosti, tako značilna za celoten San Rocco. Jedi so prefinjeno do potankosti domišljene, a pri nobeni ni čutiti, da bi se želeli bahati, da bi želeli bili pretenciozni.

Najprej je zadišalo iz košarice, polne sveže pečenega domačega kruha treh vrst, ki ga ponosno ponudijo s svojim oljčnim oljem, ki se že nekaj let ponaša z uvr-

Jagnjetina na tri načine, pospremljena z dvema vrstama majoneze, s čemažem in oljčnim oljem ter s papriko

Boškarinov jezik, kuhan pri nizki temperaturi in serviran z omako velouté iz koruze s karameliziranimi listi žajblja

stitevijo v svetovno priznani vodnik Flos Olei. Ta velja za neke vrste biblijo oljčnih olj. Sledila je hladna buzara iz dagenj s kremo iz domače rikote in istrskim žafranom, domačo šalšo in morsko granito. Zaužili smo samo esenco morja! Sledila je rižota s šparglji in škampi. Za njo pa boškarinov jezik, kuhan pri nizki temperaturi in serviran z omako velouté iz koruze s karameliziranimi listi žajblja. Jagnjetino na tri načine sta spremljali dve vrsti majoneze, ena je bila s čemažem in oljčnim oljem ter druga s papriko. Odličen tunov tartar – surov tun, mariniran v domačem vinskem kisu Cavallier, dopolnjen z divjim svežim koromačem in peno iz kisa – nas še ni pokončal, zato smo zmogli še linguine s kapelungami z navadnim morskim koprcom. Nismo se mogli ubraniti niti polpetov iz jadranskih lignjev, paniranih v skorjici iz črnega kruha in postreženih z majonezo iz oljčnega olja. No, zdaj so v kuhinji očitno opazili, da naše

Chef Voljen Panić dokočuje krožnik s polpeti iz jadranskih lignjev, paniranih v skorjici iz črnega kruha, ter z majonezo iz oljčnega olja

Rižota s šparglji in škampi

Linguini s kapelungami z navadnim morskim koprcom

omizje že malce teže diha, zato je po krasnem premoru prišla na vrsto sladica, ki predstavlja celoten teritorij San Rocca. Tam imajo štiri barve zemlje, ki so jih pričarali s kakavom, breskovim kompotom, spužvo iz tartufov in moussom iz oljčnega olja.

Vseh teh jedi morda ni na meniju, zato redno ponudbo le preverite na san-rocco.hr. Obiščete pa jih lahko vse dni razen v ponedeljek, ko počivajo. No, na ta dan se zato lahko ustavite v njihovi bližnji izpostavi Primizia Food & Wine, ki je uvrščena v prestižni gastro vodnik Gault Millau, najdete pa

Simfonija skladnosti je značilna za celoten San Rocco.

jo v samem središču Brtonigle. Razen v torek tam kuhajo tradicionalne istrske jedi, pečejo dobrote v krušni peči, na različne načine pripravljajo meso boškarina in tudi pice, vse to pa dopolnjujejo odlična lokalna vina. Da, Brtonigla je še z drugimi bližnjimi konobami Istra v malem. 🍷

Desert štirih barv zemlje, pričaranih s kakavom, breskovim kompotom, spužvo iz tartufov in moussom iz oljčnega olja.

ZAČINJENO *s strastjo...*

Restavracija diVino združuje le najboljše, kar ponuja skupina
Dulcis Gourmet.

Izjemno kulinariko chefa Matjaža Cotiča, ki navdih išče v tradiciji
Goriških Brd in izkorišča kakovost sestavin lastne proizvodnje. **Moderno
arhitekturo, prepleteno z rustikalnostjo**, ki navdušuje s svojo toplino in
nudi prostor za nepozabna druženja. **Trendovske pogostitve** za vse
vrste dogodkov, izpeljane na najvišji ravni.

... in še veliko več.

Obiščite nas, poskrbeli bomo, da bo vaše doživetje
začinjeno s strastjo.

diVino
RESTAURANT & BAR

diVino restaurant & bar
Ameriška 8, Br. City LJ, 031 768 062, info@divino.si, www.divino.si

SERA MANN

Renesančno navdihnjen je Playbojev fotograf v popolnem kalifornijskem dnevu sledil turško-ameriški lepotici **Seri Mann** skozi vilo, udobno umeščeno sredi gričev losangeleškega Los Feliza. Nastala je umetnost, iskrena in nedolžna oblika laskanja življenju.

RENESSA

FOTO CHRISTOPHER VON STEINBACH

EXCALIBUR ROADSTER SSK-I 1967

ŠARMER IZ NEKEGA DRUGEGA ČASA

TEKST & FOTO DAVID STROPNIK

Si predstavljate avtomobil brez elektronskih pomagal, celo brez servoojačevalca volana in zavor? Brez klime in radijskega sprejemnika, še huje, povsem brez strehe in varnostnih pasov? Ali pa brez modnega majhnega varčnega motorja, podprtega s turbino ali elektromotorjem? Takšen je excalibur roadster.

**Je to torej avtomobil za prave dedce?
Ne nujno. Dolg šop blond las je vihral za voznico,
ko je z excaliburjem rohnela po Sloveniji.**

To je avtomobil, ki ima le tisto, kar potrebujemo za vozniški užitek – mehansko dobre vozne lastnosti za neposredno vozniško izkušnjo.

Namesto zvočnikov in zadušenega hibridnega pogona ima rohneč osemvaljnik. Klima je v takšnem avtomobilu brez strehe itak odveč in streha bi bila takšnemu uživaškemu roadsterju v napoto. Zato je nima, niti zložljive platnene ne.

Videti je kot športni avtomobil iz tridesetih let prejšnjega stoletja, pa to v resnici ni. Kljub temu pa s sodobnimi avtomobili nima razen števila koles skoraj nič skupnega. Zaradi klasično elegantnega videza vanj nekako kar ne upaš vstopiti. Malo iz spoštovanja, predvsem pa iz potrebe, da si, preden vanj uživaško sedeš, od zunaj ogledaš vsak dovršen detajl. Jasno ti je, da to ni avtomobil, v katerem bi sedel vsak dan, in tudi ne avtomobil, ki bi ga videl vsak dan. Vsaj ne na slovenskih cestah. Ko sedeš na nenavadno skopo odmerjen sedež, te presune: volan je ogromen, tanek in lešen, skopi analogni merilniki spominjajo bolj na letala iz druge svetovne vojne kot na avtomobilsko armaturno ploščo. Drugačnega v notranjosti tudi ni. In potem nos! Ja, ostržkasto dolg nos z motornim pokrovom, pod katerim se ne skriva kak novodobni mlinček, ampak resničen motor. Z otroškim veseljem in strahopričakovanjem obrneš ključ. Rohnenje brez dušilcev zavibrira zrak, veličanska prostornina valjev zatrese ves avtomobil. Zdi se ti, da podrhteva tudi asfalt pod njim.

Excalibur je vpadljiv. Tako zaradi zvoka kot zaradi drugačnosti in tudi velikosti. Užitek ga ni le peljati, ampak tudi gledati. Oblikovan je po legendarnem mercedes-benzu SSK iz leta 1928, ki velja za enega najboljših športnih avtomobilov svojega časa, le da pod motornim pokrovom skriva sodobnejši, bolje rečeno, kolikor mogoče klasičen chevroletov motor 327 z 220 kilovat. Takšnega avtomobila na cesti ne opazijo le tisti, ki se mimo peljejo v mrtvaškem avtomobilu, pokriti z rjuho čez glavo. Da, ima karizmo in klasično lepoto, ki je ne premore noben sodobno marketinško fast-foodovski oblikovan štirikolesnik. V tem smislu se z njim se ne morejo kosati niti najprestižnejši superšportniki. To ni vozilo razvajenih bogatih pozerjev, ampak resničnih uživačev, ki znajo ročno krotiti štiristo 'konjičev' in so za to pripravljeni trpeti mraz, mokroto, bolečine v roki in črne nohte zaradi šarjenja pod motornim pokrovom.

Je to torej avtomobil za prave dedce? Ne nujno. Dolg šop blond las, ki je vihral za voznico, ko je z excaliburjem rohnela po Sloveniji, je priča, da obstajajo tudi žensk

EXCALIBUR ROADSTER SSK-I 1967

dekleta, ki znajo in želijo krotiti večje in močnejše stroje. Vozniško znanje in želja po užitku namreč nimata spola. Excalibur ni orjaški SUV ali dolga limuzina, ki bi bila moškim podaljšek ega in ženskam dnevni podaljšek nočnih voznških mor. Čeprav se za današnje pojme pelje prvinsko okorno, je po drugi strani s tono in sto kilogrami tudi zelo lahkoten. Nihče ne ve, koliko zvezdic bi mu prisodil NCAP, in to tudi nikogar

ne zanima. To je avtomobil za izkušene voznike. Excalibur ni prevozno sredstvo. To ni avtomobil, s katerim bi vozili otroke v šolo ali sebe po opravkih. To je avtomobil, namenjen užitku v vožnji. Z njim se peljemo, ker želimo veter v laseh in daljavo v očeh. V njem uživamo, če se kotalimo s 60 kilometri na uro po podeželju ali če s polnim plinom drvimo 200 kilometri na uro, ko se nam zaradi 'pomanjkanja' sodobne-

Excalibur ni prevozno sredstvo. To ni avtomobil, s katerim bi vozili otroke v šolo ali sebe po opravkih. To je avtomobil, namenjen užitku v vožnji. Z njim se peljemo, ker želimo sanjati.

ga udobja in varnostnih sistemov zdi, da bomo poleteli in prebili zvočni zid.

In vse to za ceno družinskega enoprostorca ali miniaturnega sodobnega roadsterja. Večina normalno ohranjenih primerkov je naprodaj že za nekaj deset tisočakov. V skrajno kontroverzni proizvodnji ničkolikokrat bankrotiranih podjetij so med letoma 1965 do 1995 izdelali 3500 excaliburjev. A pravi so seveda modeli iz prve serije iz šestdesetih let. Izvirnih Mercedesovih SSK-jev pa je na svetu manj kot prstov na eni roki in zadnji izmed njih je bil pred desetletjem naprodaj za dobrih šest milijonov evrov. To pomeni, da je excalibur njegov najboljši približek, kar ga je še mogoče normalno kupiti, in verjetno eden zadnjih tovrstnih avtomobilov stare šole. 📌

Uživajte poletje

Poletje je tu, vzemite si čas zase in za najbližje ter se odpravite na nepozabno potovanje. Potujte v slogu, udobno in varno.

ADRIA SONIC SUPREME

Svoboda izražanja, kamorkoli se odpeljete

Predstavljajte si avtodom, oblikovan za svojo zabavo, čistih linij in oblik ter nadvse uporaben. Skladen in urejen dizajn, brez sklepanja kompromisov glede prostora in kjer so vsi elementi tam, kjer jih potrebujete. Avtodom s popolno osvetlitvijo tako ponoči kot podnevi. To so lastnosti, ki opisujejo povsem nov Adrijin model serije Sonic. Elegančnejša oblika z novimi širokimi loki, ki kljub temu ohranja lastnosti prejšnjih modelov Sonic glede občutka na cesti in poskrbi za vožnjo, ki jo uporabniki takoj vzljubijo. Predstavljajte si, kako vstopite v okolje popolne skladnosti in razkošja, ki je kot balzam za oči. Prostor, udobje in ergonomija so izpopolnjeni do zadnje podrobnosti, vključno s tem, kakšne so stvari na dotik, in s skrbno premišljenimi inovacijami, ki naredijo bistveno razliko. Svoboda izražanja, ne samo potovanja.

Svoje potovanje nadaljujte na si.adria-mobil.com

ADRIA

Nekateri smo za americano

Nekateri je preprosto ne razumejo, drugi jo preprosto obožujemo. Vsi, ki smo kavo Americano preizkusili, pa vemo, da je nekaj posebnega. Kavo Americano si lahko od zdaj privoščite tudi na poti.

Na bencinskih servisih OMV VIVA namreč od aprila naprej ponujajo tri nove napitke: Americano, Americano XL in Cappuccino XL.

www.omv.si

OMV
OMV

Avto magazin je najbolj strokovna in aktualna slovenska avtomobilistična in motociklistična revija. Natančni in neodvisni testi novih avtomobilov in motociklov, poročila z mednarodnih predstavitev avtomobilskih novosti, primerjalni testi, ekskluzivne napovedi modelov, ki jih tovarne šele skrivaj pripravljajo, so le del bogate vsebine, ki jo izkušena in strokovna ekipa pripravlja že leta. Naši novinarji in uredniki so člani žirij za evropski in slovenski avto leta ter še številnih drugih mednarodnih

avtomobilističnih žirij. V Avto magazinu seveda najdete teme, povezane z vzdrževanjem vozil in s prometno varnostjo.

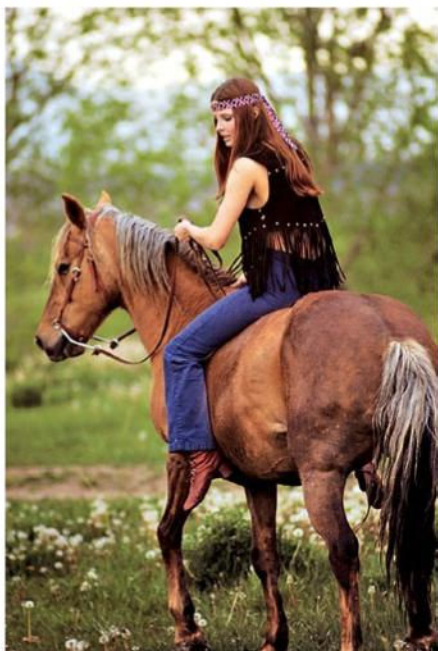

DEDIŠČINA

Deanna Baker

PLAYBOYEVO DEKLE MESECA MAJA 1972

FOTO BRUCE MCBROOM, DWIGHT HOOKER

Mojstrica juda. Poslovna ženska. Naravovarstvenica. Playboyevo dekle, ki je krasiło revijo maja 1972, ima veliko nazivov, med drugim je bila tudi bazenska zajčica v Playbojevem klubu v Denverju. Deanna Baker, ki je bila takrat stara 22 let, je oboževala družabni del svojega dela in je dobro vedela, česa ne želi početi: »Predvidevam, da je ambicija številnih Playbojevih deklet delati v manekenskem ali igralskem svetu, mene pa ideja o takšni običajni karieri sploh ne privlači.« Kaj pa je privlačilo lepoticó iz Missourija? Skalno gorovje, Rocky Mountains. »Moje osebne sanje so vrniti to gorovje v ekološko ravnotežje – in odločena sem to storiti, tudi če se bom morala preseliti na posestvo in vse narediti sama.«

DEDIŠČINA

PLAYBACK

ČIKAGO, 1967

Playboy 'paint-in'.

FOTO BILL ARSENAULT

BRZINA.si - pravo mesto za vse, ki nam
avto pomeni **več kot prevozno sredstvo**

www.brzina.si | **041/236-831** | **info@brzina.si**

AST, Linea Corse, Moton, Motul, Rota, Rundfahren, QSP

VISOKA KAKOVOST PO KONKURENČNIH CENAH!

Dobrodošli v svetu visokih hitrosti!

Nova Opel

INSIGNIA

Nemška tehnologija za vsakogar

- Najboljši LED matrični žarometi v segmentu
- Opozarjanje na nevarnost naleta z zaznavanjem pešcev in samodejnim zaviranjem¹
- Sistem **OPEL OnStar** z osebnim pomočnikom²

¹Deluje samodejno nad 8 km/h in pod 80 km/h. Obiščite opel.si za podrobne informacije o delovanju sistema.

²Storitve OnStar zahtevajo aktivacijo in račun pri družbi Opel OnStar Europe Ltd. Po izteku določenega preizkusnega obdobja se za storitve zaračunava naročnina. Vse storitve so odvisne od mobilnega omrežja in razpoložljivosti. Na sliki je prikazana oprema za doplačilo. Slika je simbolična. Povprečna poraba goriva: 3,9 – 10,8 l/100 km. Emisije CO₂: 104 – 249 g/km. Uradna vrednost emisijske stopnje: EURO 6. Specifične emisije NO_x: 0,0132 – 0,0622 g/km. Vrednost specifične emisije trdnih delcev pri dizelskih motorjih: 0,00014 – 0,00274 g/km. Število delcev pri dizelskih motorjih: 1,06E11 – 6,12E11/km. Ogljikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanjega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanjega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov. Opel Southeast Europe LCC, 2040 Budaörs, Szabadság u. 117, Madžarska.